

九

उद्वाहयि कं वीति है ॥ फल
लिख है ॥ ५८ न के वीति है ॥

आसम
रुगके
प्रदेके
प्रभाए
लि०
क०

[illegible]

चोदय ए ज्ञात समाधुकर करतु व नु करण शप्पा क्षन्

गोदा
गुका
रणा
वाधा
काव
राय
रुही

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Shinde, Purnanagar

पञ्चाङ्ग ज्ञान
भोजन ३० ज्ञान

राम
११

तुल्यं न संशयः इति॥ मूल्यं

म्ना

प४
त्वां याश्चतुर्विंशतिमते। कृच्छ्रे देव्यपुतं चैव प्राणा यामशतं पतितं होमसहस्रं तु वैदयारा
यरांतया। विप्राद्वादेशवाभोज्याः पाचकेष्टिस्तथैव चात्रं तावायावमार्जिष्ठः समात्पादुर्मतीधि
राः। कृच्छ्रः प्राजापत्यः मित्राक्षरायामाध्ववीये च स्मृत्यतरे प्राजापत्यक्रियाशक्तैश्चेत्तुं दद्याद्विज्ञोत्तमः।
चेनो रभावेदातव्यं मूल्यं चेन्निष्कमर्धं तर्धं वा। तदभावे तु निष्कं स्यात्तद्वर्धं यादस्य चेन्निमित्ताक्षराया
स्मरणात्। तद्वर्धेन धेनुरेवात्र परामृश्यतो तेन तदभावेऽस्य स्थाने गवामभावश्चिन्नीधवीयेष्वस्तपुरा
रोयः यादस्तत्रापि गोपदे धेनुपरमेव धेनुयत्र मातुः निष्कश्चात्र सौवर्णो रजतेः शक्ता शक्तमेदेन या
द्यः। कृच्छ्रे देव्यपुतं चैव चतुर्विंशतिमते चैव चाधेनुयुदानं विप्राय समं मतुः। धेनुमिति यराशरेणापि
प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेन धेनोरेव उक्तत्वाच्च। रूप्ययामारोः निष्कः। माहयाज्ञवल्क्यः निष्कस्तु
वर्णाश्चत्वारिंशतिः सुवर्णं चतुष्टयं समतो लितं रूप्यं राजतो निष्कः। सुवर्णं निष्कं मनुना उक्तः। च
तुः सौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणात् इति लीलाचरणं। वराट्कानां दशकद्वयं य

चतथाचतुःकर्षीयरोचरंरुपादौमन्त्रंयरायपीयधन्तुरास्याग्रहरोनोरयेक्तकार्षीयरास्य
 चशिष्टानांग्रहरीकिंवीजमितिचेष्टुरातस्यतद्भातीयस्यनस्यवायेनलाभसंभवस्तत
 स्मूल्यं।तदुत्पन्नस्येतनेनधेनूत्पन्नवत्सस्यलाभः।अथथाध्वस्यजातित्वाभावेनतत्संग्र
 हंनयतेः॥नचयरापपीयेणाकार्षीयरोनगोत्वजातीयस्यवत्सादेधन्त्यन्नस्यवाकथमपिला
 भःसंभवतीत्यदृष्टंरूपामूल्यस्यस्यतनारदेक्तयोऽशकार्षीयरोनतुतयः।कथंचिन्नसुशकी
 त्वेनदृष्टार्थत्वाभादणुरपिविशेषोध्यवसायकरश्तिन्यायेनतस्यैवग्रहोचित्वात्।अ
 तएवउक्तकात्पायनवाकोनिष्केयंचाशदेवस्युर्गजेयंवशतानित्वितिगजेयंचशतंकार्षीय
 रानांमौल्यत्वकथनेगजजातीयत्वाभिमिषायमेवायथाऽदृष्टार्थनायतेरितियरासमानार्थ
 कमूल्यकार्षीयरास्तसाशीतियरात्पादेनादेउत्तमसाहेसदृशोदिदंडेउपयुक्तइतिदिक्।
 किंचगोमूल्यंद्वाशत्परातदधिकापाधेनोत्ततोन्मादेशकार्षीयरास्त्यनोचित्यंस्यात्

राश्चात्रयरासमानार्थकः षोडशयः रागात्मकश्चेति। द्विविधः तत्राद्यमाहमनुः। कार्वायरास
 श्रेयः कार्वायः स्नायिकः पणः इति द्वितीयमाहवतहेमाद्रौ नारदः। कार्वायरासोद्विहारास्यद्विहारे
 ष्यः प्रवर्तते। पणोर्निबद्धः पूर्वस्यां षोडशैवयणाः सत्सु षोडशपराः अष्टौ वक्ष्यन्ते। पूर्वस्यां कार्वा
 यणाः। तावतात्तभ्यं रूपं दक्षिणस्यां सरति द्वैतनिर्णयेयितामहचरणाः। अत्रैव दक्षिणस्य हरां
 स्वसंनिहितपश्चिमदिगुयलक्षणाः। एवं पूर्वग्रहरामुत्तरदिगुयलक्षणाः। अर्धादितत्वात्। व
 चनद्वयद्वयगतपरास्वरूपमाहयाज्ञवल्क्यः। कार्वायः स्नायिकः पणः। पलचतुर्थांशेन क
 र्वाणोन्मितः कार्वायः स्नायिकः प्रसंबः धीयरो भवति। कर्षस्वरूपं निन्द्यते। षोडशाक्षः कर्वा
 स्त्रीपलं कर्षं चतुष्टयमिति तैषोडशमाया अक्षसंज्ञः। सप्तः वकर्षः। वस्तुवस्तु पणोर्निब
 द्ध इति नारदश्च वचनगतपरास्वरूपकाकिनी च दितमेवातहः। सरत्पते। षोडशपराः पुराणाः पणो
 भवेत्काकिनी चतुर्धेराधं चाहोः सप्तमिर्वरादेवेति। किनी चैका। ननु कर्वा पणो कर्षस्वरूपे

अथातिक्रच्छप्रत्याम्नाया षड्विंशन्मते। प्राजायत्येकगामेकामतिक्रच्छेद्वयं सरतां समर्थस्पत्तु
 चतुर्विंशतिमते। पराकृतप्रातिक्रच्छेद्विंशति। सित्त्वल्पास्तयेति। अथ कच्छातिक्रच्छपरकसांत
 पनचोदायाप्रत्याम्नायाः। चतुर्विंशतिमते। कच्छेयंचातिक्रच्छे त्रिगुणमहरहस्त्रिशदेवं तृतीये च
 त्र्यारिंशच्चतस्रे त्रिगुणानयुगिता विंशतिः स्यात्पराके कच्छे सांतायनाख्ये भवति षड्विंशका विंश
 तिः सैव हि नाष्टभ्यां चांदायरोऽप्यसिद्धशततुर्भाजयो द्विप्रमुखात्। तृतीये द्व्यष्टीति कच्छे। अत्र
 त्रयंचादिसंख्यादितमहरहः पदं भोजनान्वपितेने कच्छे प्राजायत्ये च प्रहंप्रिलित्वा षष्टि अति से
 स्। कच्छे प्रत्यहंपचदशमिलित्वा श्रीत्पुत्रं शतं कच्छातिक्रच्छे प्रत्यहं त्रिंशमिलित्वा षष्टुत्त
 रविंशतं। एवमितरेति महारावे। तात चरणी स्तु। संख्यवीक्ष्ये यो - अस्पृशान्वितयोरेव क्रिया
 न्वयन्तेन कच्छे प्राजायत्येयंच सुदिनेषु कैको भोज्यः। अतिक्रच्छे न च सुदिनेषु कैको वशिष्ठे
 सुवि सुदिनेषु द्वौ द्वाविति यंच दशौ च। कच्छातिक्रच्छे अत्रान्नत्रये प्रत्यहमेकैको वशिष्ठुत्त

यादशेयतः विश्वामित्रः। ज्ञाति शक्तिगुणाय संसृष्टहृदि स्था। अनुबंधादिविज्ञापनाय श्रुते
 प्रकल्पयेत् उपदेशश्च यथेष्टं तर्जनेन यथेष्टं नुमतेन केनचित्क। तथावांगिरः। आहूयश्चावय
 देकं पर्वदापो नियोजितः। आवयेत्तत्र ये देशकु र्यात् सच उपदेशत्रिः। श्रुतिमद्वनरत्ने अंत्येष्टि
 यद्धेतौ च। पर्वदंतस्योपदेशकत्वे प्रायश्चित्ते आहूरीतः। प्रायश्चित्ते निदिश्य कथं यापात्
 दू। मुच्यते। पत्यवित्रं विजानीया कृत्यैवेदमातरं। वेदमाता गायत्री। असहस्रानुग्रहमाहयरा
 शर। दुर्बलेन युगहं कार्यः तथैव शिशुवृद्धयोः। अतो न तथा भवेद्वैषः सस्मात्त्राजो हो भवेत्
 ५ अनुग्रहेयता माहूरीतः। तस्मात्तु मया यथार्थं यादं वापि विधानतः। इत्यादि। बलं को
 र्यं प्रायश्चित्ते प्रकल्पयेत्। किंचिदशक्तौ कृच्छ्रं प्राजायत्यं अधिकायां। अं अधिकतया मर्दं म
 नुग्रहं कृत्वा प्रकल्पयेदित्यनुग्रहं कृत्वेत्यध्याहारेणोपमिति तात चराणाः। कर्तुरिति कर्तव्यता
 माहविष्णुः। सर्वथापेक्षु सर्वथाव्रतानां विधिपूर्वकं। एहं रात्रवस्थामि प्रायश्चित्ते चिकीर्षितेदि

स

चीयतो अनाहिताग्रयोपेत्येवेदवेदांगपाराणाः पंचत्रयोवाधर्मज्ञाः परीषत्संप्रकीर्तिताः वेदव्रतेषु
 स्वातानामेकाधिपरीषद्भवेत् पराशरः। अज्ञात्वाधर्मशास्त्राणि प्रायश्चित्तं ददाति यः प्रायश्चित्ती
 भवेत्सुतः कित्वाधर्मपरीषद्भवेत् पराशरः। यथार्थं यस्यानमाहंगिराः। सचेत्तं वाग्यतः स्नात्वा द्वित्रवत्साः समा
 हितः। सोत्रियोवायि वैशेष्योवायर्षदंस्तु यतिश्च। उयस्यायततः शीघ्रमार्तिमाध्वरंतिः। गात्रैश्च शि
 रसाचैवनचकिंचिदुदाहरेत् पराशरः। पापं विख्यापयेत्पापीस्त्वाधेनुं तथा ह्वं देवलः। पापकृत्स्व
 कृतं यापं कृत्स्वमार्ग्यं यस्तदि। तत्र स्नानेन याचेत्तनिकृतिं तस्य कर्मणा रूचं नष्टं दानेन पुनरुत्थाय
 दावागित्पाहविस्तुः। यादव्रते च वस्त्रदानं कृच्छ्राद्धं तिलकांचनं। पादद्वन्द्वं। उगामेकां कृच्छ्राद्धं
 मिथुनं स्तुतमिति। अंगिराः। ततस्ते प्रणिपातेन दत्त्वा तं समुपस्थितः। ध्यात्वा। पृच्छाति किं य उयचि श्या
 यतः स्थिता। किं ते कार्यं वदास्माकं किंचा मृगयसे हि ज्ञातव्यं तेषु। तत्सर्वं सत्पंहि गतिरात्मनः यद्विच
 दहसैर्मनियतं प्राप्स्यसे शुभं। यथागतोऽस्य सत्येन न खंश्च। हि विता एवंतैः समवृत्तातः सदैव

॥

स्त्रीश्रद्धयोर्विप्रद्वारा सर्वज्ञतयस्यैव भवत इति तत्परास्तोपराशरास्त्रीश्रद्धास्यतस्तु श्रद्धार्थं प्राप्ताय तं
 समाचरेत्। यं काव्यं च कुर्वीत स्नात्वा शुचिर्भवेत्। स्त्रीयं दंगं भनिषेधां प्रवृत्तैः ॥ यत्तु स्त्रीश्रद्धास्त
 राणां पंचगाव्यस्य विहितप्रतिषिद्धत्वद्विकल्पः ॥ श्रद्धाराणां नित्यं भवत्येव ॥ श्रद्धास्यपि चिकल्प इति न
 ह्येतावन्तत्रातस्पृष्टीयदंगं निषेधा प्रवृत्तैः ॥ यत्तु स्त्रीश्रद्धास्तसधर्मीणा इति तद्विशेषाभावे स्त्री
 श्रद्धयोः समानधर्मत्वज्ञतिपादनार्थं ॥ अस्ति त्रैश्रद्धेयं पंचगाव्यस्य विशेषविधिः ॥ यत्तु पंचगाव्येपि
 वैश्वदेवाद्भरास्तुखरापि वेत्तु ॥ उभौ तौ तुल्यकर्माणौ पूजाख्येनैके च सेत इति अत्रिवचस्त
 द्वाप्राप्ताशनयरां मिति तात चराणां अत्र विष्णुदेवतयापि त्रिदिवाधः ॥ संकल्पत्वाद्यार्ष्याव
 गा हा मोकरणा वनेजनपिंडस्वधावाचनां वाध इत्युक्तं तात चराणोः श्राद्धमपूखे ॥ अत्र पंचगाव्य
 होमो युक्तः पराशरेणा पंचगाव्यमृचा पूतं दुदुपादग्निं संनिधौ ॥ समपत्रास्तयेदं भो अष्टिद्यागाः
 शुक्लविष्णुः ॥ एतैरुद्धृत्य दुदुपातं च गच्छं यथाविधि ॥ इरावती इदं विष्णुर्मातली केच शंवती ॥

श्रद्धा
 पंचगा
 विधि
 वैध
 ५

राज्यं पञ्चगव्यं पाननं ह्येकं दण्डं ह्येकं नानं ह्येकं
 संपूर्णं कृत्यं त्रिंशत् शतं कर्तव्यं ह्येकं

जातेन त्वरो मादीन प्रवायस्तानमाचरेत्। मस्मगो मयमहा रिपंचगव्यादिकल्पितैः। मलायक कर्षः
 रां कार्यं ब्राह्मणं च विवृणुते। अनंतरं कृत्यमाह शातातपः। विधाय वै श्मवंश्चादंसां कल्पं निजका
 म्पया। धेनुं दद्याद्विज्ञेभ्यो यस्मिन् रां च स्वशक्तिं तदिति जावतिः॥ आरंभे सर्वं कृच्छ्राणां समसीव वि
 शेषतः। आज्येनैव हि शालाघोऽनुदुपाध्याहृतीः पृथक्। आदं कुर्पादुताते च गोहिराणां दिदि ५४
 रतिः। स्त्रीणां होमो न सतश्चः पंचाग्यं तथैव चेति। व्रतांते प्रायश्चित्तांते स्त्रीणां शालां ग्रहो मष्टव
 तमवति। तस्यैव प्रकृतत्वात्। लोकि के यो लुभवते च। स च विप्रश्चरेति केचित्। उपवासो व्रतं हो
 मस्तीर्थस्नान उपायैः। विप्रैः संपादितं यस्य संपत्तं तस्य तत्फलमिति यराशेरगोक्तेः। तत्र
 अस्य प्राप्तेषु जपहोमादिषु अशक्तैः विप्ररूपप्रतिनिधिनियमः। मात्रार्थत्वात्। शास्त्रं प्रोक्तं गज
 पहोमयो निधे। धादेवा प्राप्तेस्तत्र तस्या प्रवृत्तिः। यदपि वाराहे। अमंत्रस्य तुष्टस्य विप्रो मंत्रेण
 पृथ्यत इति स्यापि परिभाषा त्वेपि प्राप्यैरेव जपहोमयोः प्रवृत्तिः। एतेन यन्मदनरत्नमहार्णवयोः

महारंभोल्पकेहेतावर्तते। दोषकर्मज्ञानिदानमाहखैषम्यादि। तमनतिक्कम्यतियथानिदानाहेतुमि
 विना। दृष्टहेतुमिर्विनायदोषस्यमदुरंभः सकर्मज्ञोदोषकः। अल्पकारोसत्पधिकव्याधौ। अ
 तिमदोषकर्मज्ञोभयरेणोभवतीत्यर्थः। तथा। निःकृत्यादोषजान्मानुदोषजत्वेदोषधेनहि। उभयाज्ञाय
 पमानस्तनिष्कृत्योचसेवयानिवर्ततइतिशेषः। अदोषजगमा। कर्मज्ञन्यः। निःकृत्याप्रायश्चित्तेनअ
 नदोषज्ञानाव्याधीनामोषनिवर्तकं। कर्मज्ञानांलुजयहेमादिकंउभयाज्ञानामुभयंतथाचरण्याचंडो
 दयेवस्तांडो। व्याधयःशतसंख्याकामृत्योर्दहतवतो। यद्यदोगशमकुपीतंयत्तत्तत्कार्यमनीषिभिः।
 औषधंउपहेमादिदानंहेमादिकमिति। तत्रकर्मज्ञेउभयेचरेणोप्रायश्चित्तेनैववदानादिकार्यं। तथा
 वार्त्तममहार्त्तवेकमधिपाकसंयुहे। प्रायश्चित्तमकृत्यानुनकुर्यात्कर्मकिंचन। अनिस्तारंमघंनित्यवधत्ते
 द्विगुणंपुनः॥ दानैर्हेमादिमरपिकसंयुहे। प्रायश्चित्तमकृत्याद्विज्ञेदेवतागोदेवाचनप्रणतिभिश्चुत्रये
 क्षयोमिः। इत्युक्तपुराणनिचयैरपिनीयमानाः प्राक्पापज्ञातमपुमंप्रशमनयंति। देवाचनतद्विदो

न

यद्दरोगस्परोगिभिः कर्तुं मशकत्वात् प्राज्ञापत्पादिप्रत्याश्रयत्वेन ग्राह्यात् तत्र कृच्छ्रहो गोसंख्या
 माह। एकां कृच्छ्रं ति कृच्छ्रं देति स्रष्टां दायरो वते गवामभावे निधे वासा शीति शत कृच्छ्रः। जयदानेयि
 ते कर्त्तुं कृष्णमांडगाराहो मकृत्। सर्वपापशण्डत्यर्थं अथ व्याधिविपर्ययः। अत्र सासीति शक्यं कृच्छ्र इत्यने
 न यदेष्टं प्रायश्चित्तमुक्तं। तच्च महापापजन्यरोगाणामल्पत्वे रोगि रोगार्धं प्रायश्चित्तस्य उक्तत्वेन तत्पर्ययो
 ध्यं। यद्वा। जययापजन्यरोगाणां बाहुल्यत्वे र्ध्वं त्ययात कर्त्तुं शक्ता तपेनोपयापे यदेष्टं यश्चित्तोक्तं कृ
 द्दिक मूलकल्पनालाय बाहुल्ययापेष्टवत छेधं। जयहोमदानेपीति। जयश्चुरानेव जयनेते अपि कु
 र्यात्। जपश्च व्याधिनाशार्थं विहितं सौरादेदानं वप्रतिमादेः। कृष्णमांडगाराहोमावपितयः प्रधानाविति दा
 तावपि प्राज्ञापत्पादि कृच्छ्रकोटावेव अंतर्भवतः। व्याधिविपर्ययो व्याधिप्रतिकृतिदानं तच्च त
 त्रवक्ष्यते। तदुपपुक्ता मातं कप्रतिमा माह। प्रतिमा द्विप्रकारादिष्ठे रिति प्रख्यं कृतिः स्मृतिः। अ
 तं को रोगस्तत्प्रतिमा यत्र तत्र अधिदेवता स्वरूपः। तत्र प्रतिमां दयद्वयपरिणामात् स्वरूपे आह। हे प्रथ

तवस्त्रेरावेष्टितान्। यंचामिषेककलशान्धान् राशौ विनिक्षिपेत्। आयोहिष्ठादिभिर्मन्त्रैर्हिरण्येन
 दिभिः स्त्रिभिः। यवमानानुवाकेन शन्नदुःशानुवाकतः। शत्रोवातानुवाकेन घोषयेच्छान्तिवाचने। वि
 धाय कत्वे ब्रह्मराजं चतुरोवास्तराजं जपे। अयुतेन मितैवास्त्रं न च शो न वा। देवतालिङ्गमंत्राणां कृ
 त्वा तैः परिचारितैः। अग्नेयांदिशि कुंडे वा स्थंडिले वा दुताशने। स्थापयित्वा स्वर्गद्वारे कृत्युत्तर्कस
 मिधो हविः। तत्संपाद्य ततः पात्रा मवसि व्याभिचार्य च। चरुं तिलं श्वस्वाहं तं मूलमंत्रमुदाहरन्। वा
 रन्सहस्रं वाराष्टमष्टाविंशतिमेव वा। दुत्वा मृगादि कुंतिवाते प्रणीतां मोक्षमाचरेत्। अनुलोमा
 यथा लिङ्गमक्षाम्यामनुयादतः॥ प्राञ्जल्यस्पाज्यसंपातैरभ्यर्च्य गात्रि रोगिराः॥ अक्षिज्जाये
 राहर्मीणां देहगर्भे रा मुष्टिना। निःप्रसृज्य ततः शान्तिं वाचयन्। स्नरोः सह। तैः स्तामूक
 तशोभोभिरभिषिच्य स्वयंपुनः। भर्जयेत्तयथा पूर्वदर्भरावाससा। हस्ताद्यत्प्रतिमं स्त्रीयात्सहस्रि
 रामथातुरः। उत्तराभिमुखं ध्यायेत्तवस्त्रमात्म्यानुलेपनः। शान्तिं यहराणं निर्वर्त्य वदन्। नो बुधि

रूतैः शरीरेणाष्टाशरेणातोऽपि तां पंचगव्येन वस्त्रालंकारशालिनीप्रतिमामपि विन्यस्य तत्र दे-
 वं दिवाकरो॥ दीपमानप्रभावकुंसाडसिं रभूयितं। यद्देहधानं हस्ताभ्यास्मखत्रं द्विलोचनं। दिव्या
 भूषणसंपन्नं रक्तसर्गांधवाससं॥ सांगहेमारविंदस्य कर्णिकायां निषेदुषं। मूले पूर्वादिपञ्चराणां सु-
 को गारबुधांस्तमः। गुरुमंदेदुके तं स्थनसचारिणोऽत्रिशः त्रिशः। मध्यतः सर्वपञ्चमेव तं तानि विन्यसे-
 त। सांगहेमारविंदस्येति। अंगानि दलानि। तथा चाष्टदलपुक्तसौ चर्णिकमलस्य कर्णिकायां निषे-
 दुषं सूर्यं मूले दलानां मूदिभागे शुक्रादिः। मेषरागहान। मध्यतः कर्णिकामध्यतोऽध्विन्यादित्रीणि
 नृसचारिणोऽसर्वपञ्चमे पूर्वादिदलस्यांते विन्यसेद्विचयः। तथा स्वेनाममं चैरागंधपुष्पाक्षतदिभिः। पू प४
 र्वापि हारैश्चाभ्यर्च्य द्वाहारां निवेदयेत्। तत्रैव सहितो विप्रैश्च लुभिलो हितात्रवान्। निवृत्तात्रवभार-
 तैर्युक्ताश्चामाकरेतांस्तु। अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्दुर्लभीकतीर्थसंगमात्। राजद्वाराद्ये शकलैः मृत्ति-
 कानां सचंदनैः॥ शकलैः खंडैः। ऐनागुगुल्भिः। चण्डुपत्तीं च। बुधैः। खाना। यक्षवांलं कृतमुखान्धे

यतमहसंमंडपंमल्लतकुंडभास्वरोक्तप्रकोरेणविधायतदीशान्तामंडपचतुर्थीशायतांहेतो
 नतांसमचतुरस्रंवेदिकुयात्ततस्तद्वदोगनिदानपायनाशकंतत्प्रायश्चित्तंवीतरांगस
 हितंक्रत्वामासपसाधस्त्रिव्यासुकरोगनिघ्ननिकामश्वाभुक्कर्मकरिष्येदितिसंकल्प्यगरो
 शप्रजनपुरायाहेवाचननादीश्याहुंचक्रत्वान्नदराभुक्तमाचर्येत्तत्प्राचार्यस्तय
 धास्वर्गेशादीनांब्रह्मतिः।तथात्वंममयज्ञेस्मिन्नाचार्योभवसुब्रतेति॥एवंब्रह्मसदस्यावृत्तिकृतु
 ष्यंक्षरणुयात्॥जपश्चेत्तदनुसारेणजापकान्नपिब्रणुयात्ततस्तथारौद्रिकतोयवासश्चाचर्य
 स्तत्तदोगप्रतिमामातंकनाम्नीसौधरातीतदुक्तपरिमाणमभुक्तौत्पलतदध्वंजदध्वमितोत्सर्पयति
 माचतमितामेवाग्न्यत्तारणापूर्वंवेदेरुपर्यधिवासयेदेवं॥आतंकनाम्नीमभुक्आधिदेवतामधिवा
 वासयामीत्यधिवास्यआतनमै।अभुक्वाधिदेवतायेनमदितिषोडशोयवाहेसृजयेत्ततःसूर्यम
 यधिवासयेत्सौराष्ट्रमंत्रेण॥अस्यमंत्रस्यदेवभागशेषः।सूर्योदेवतागयत्राहं॥अधिवास

२२

स्य

मोचने। पूर्वाभिमुखमार्चयन्मभ्यर्च्य प्रतिमां तुलां प्रदद्याद्दक्षिणां तस्यै मध्याह्ने समुपस्थिते यमोद्भवः
 प स करः सप्ताश्वरथवाहनः। प्रतिमानेन दत्तेन तुष्येत्सर्वतुल्यगुरुः॥ इह जन्म नियत्याय मन्यतु न्मानि
 यत्कृतं। सप्रत्यया प्रत्ययाभ्यां तत्सर्वं शमयत्यसौ। मंत्रैराग्नेन दत्त्वा तौ प्रणिपत्य क्षमाय च। आसी
 मां तमनुब्रूय तन्मुखेनावलोकयेत्। तन्मुखं प्रतिगृहीत् मुखे। आचार्येणाभ्यनुज्ञातः प्रविष्टो भव
 नं निद्रां। अस्त्रिभ्यो दक्षिणां रघ्वात्कृत्वा राधनमश्नुते। धन्वेतरेऽस्य संतर्प्य दीप्ता न। धान्यं यस्थिता
 न्। मंगलध्वनिना तोयैः ससर्वाधिपत्न्यैः। मंत्राभिर्मंत्रितैः स्नातः कृतकौतुकमंडनः। प्रसन्नचेताः
 पुराणा हेवाच चित्त्वशतं हि ज्ञान्॥ तदर्धं वा तदर्धं वा क्रिया साधुरण्य सिद्धये। मिष्टान्नैर्भोजयित्वाथ
 सर्वभुंजीत वंशकभिः। ये ये रोगाः प्रवाधंते रात्रयस्मज्ज्वरादयः। तेषां तेषां प्रयच्छंति दानैरित्या प्रपन्नतर्
 तिषतिच्छंदः प्रतिकृतिः। इत्या इत्या इत्या तं कप्रतिमादानविधिः॥ श्रीरविशारंग॥ अथ कर्मविधायक
 सारोक्तपरिभाषां भद्रचरण। कृतपट्टेति चानुसृत्य कर्मया कप्रयोग उच्यते। तत्रादौ षोडशद्वादशाष्टा

के.वि
२४

ले

उसंवापव्ययत्रमल्लेशनिः। उतरयत्रमसोमं। ईशानयत्रमल्लिकेतुं। ततः करिकामध्येः। त
 र्पसमीये अश्विनीभरणीकृत्तिकास्थाययेतः पूर्वदलायेरोहिणीमृगादीः। अग्नेयदलाये पुनर्वसु १२
 पुष्याश्लेषादक्षिणदलाये मघापूर्वातराः नैऋत्यदलाये हस्तचित्रास्वात्यः। यश्विमदलाये वि
 शाखानुराधाज्येष्ठाः। वायव्यदलाये मूलमूर्वाषाढोत्तराषाढाः। उदरदलाये श्रवणधनिष्ठाश
 रितारकाः। ईशानदलाये सर्वाभाद्रपदेतराभाद्रपदौ वत्यः। ततो व्याधिप्रतिष्ठाततैषाधिदेवता
 मंत्रेण। सूर्ये च सौराष्ट्रमंत्रेण। चोडशायचारैः पूजयेत्। शुक्रादिग्रहानश्विन्यादिनक्षत्राणि च
 नमैतेन देवतानाममंत्रेण पूजयित्वा सर्वभ्यः स्वीराहारं निवेदयेत्। ततः सत्त्विगाचार्यो वै
 रिक्रियां स्वस्पादिशिधान्यराशिभुक्तोहितान्नतनामिषं व्रणान्नवरत्नसुवर्णशं कलसप्तमस्य च
 यज्ञवच्चंदनरोचनागुणुलुपुतान्सपिधानकोनस्यैतवसुवैष्टितपुत्रात्रयं च। भिषेककल
 शाल्मयाययेत्। ततो ब्राह्मणदोषशान्तियेषुः साव। आयोहिष्ठितृचस्पतिं धुद्वीय आयोगाय

२५

नेचिनात्राष्टाणिः सूर्य आदित्यौ अधिदेवं सूर्यमधिवासयामीत्यधिवासतेनैव मंत्रेणाष्ट
 यत्तत्तत्तुर्भिः त्विष्टिपुत्राचार्योमंड्याद्विः प्राच्यापापसमांसादिबलिं आदित्यावंसवोर
 डादेवाभूतानियत्रागाः प्रलिदानेन दत्तेन शान्तिं कुर्वत सर्वत इति मंत्रेणादत्त्वा तोरात्रिंतागरोनाति
 आहयेत् तत उवाच स्वात्वा शुक्लेवाससीनवे धृत्वा शुभाल्पात्रुलेपने धमानेन युजस्नात च शाकृतदा
 नम पूरवेत्त प्रकरणे मंडपमूला विधाय वेदे उपविश्यादिना चतुर्लक्षं चतुर्लक्षं वा उपालिप्य तत्राष्ट
 दलं पितृगणैर्न लिखित्वा तदयं पृथक् च त्रिंशोऽष्टांशं न्यतमेन धान्येण शिंकृत्वा तदुपरि चतुर्भिर्द्विभ्या
 वापलाभ्यां निर्मितं तत्राष्टांशं शान्तिं तुल्यं पूर्य स्थापयेत् ततो रोगप्रतिमां सौराष्ट्रक्षेत्रेणाष्टांशं
 येन हर्षितं वस्त्रं लंकारपुतांता वयात्र स्थितं तुल्यं मध्ये लिखितं षट्दलं करिं कायां स्थापयेत् ॥ एवं मे
 व सूर्यप्रतिमा स्थापयित्वा यथाशक्ति सुवर्णं निर्मिताष्टदलं करिं कायां स्थापयित्वा सर्वयत्रमूले शु
 कं स्थापयेत् अग्रे यत्र मूले अंगारकां रत्निरायत्रमूले बुधं तैर्ज्ञेयं यत्र मूले राहुं यस्मिन् यत्र मूले

मैदोप्रतिरथइद्विष्टभोत्पानुष्टुष्टुः शिशान् १३ मुंवा मित्वैपवानां प्रजाययोपस्मना
शेनाइदंश्चतुर्षुबाहस्यत्पात्पानुष्टुष्टुः शिशान् १३ मुंवा मित्वैपवानां प्रजाययोपस्मना
तिने-३। तच्छेयोरात्रेणामहेमोवमरो। इत्पाश्वलायनघोषशान्ति॥ ॥ अथतैत्तिरायाणां॥ शत्रो
वातयवतामिन्यनुचाकस्यसोमोदक्षिः। चाताधालिगोक्ताद्याषड्यदा जगंती। द्वितायाणायत्रीततोद्दे
याजुषाततोद्देऽनुसुभौ। ततः यंचपदायक्तिः ततोद्देगायत्र्यो॥ ततस्त्राणियजुषितितएकात्रिष्टुष्टुततः
त्रिष्टागायत्र्यः। ततएकात्रिष्टुष्टुततोद्देगायत्र्यो। ततोद्देयजुषितितस्त्रिष्टागायत्र्यः। ततः षड्यजुषि
। ततएकानुष्टुष्टुततएकात्रिष्टुष्टुततएकाद्विष्टुष्टुततः श्रुत्स्यदाषड्विः। ततएकंपड्डः। ततएकैकयदा
यत्री। ततएकैयड्डः। ततएकानुष्टुष्टुअसंतुः। शान्तियादेव। शनोवातः पठतो। ततः आयेय्याकंड
मशक्तौ। स्थोदिलंवाविधायस्वशाखाक्त्विः। नीमं प्रतिष्ठाप्यान्वाध्यात्स्त्रमुकहोमेदेवताय
स्थिहर्षमिष्टादिचक्षुषी आड्येतेतं तमुक्काचप्रधानममुकवाधिदेवतामधिदेवंसर्पैचार्यस

२२
त
आ

आ। शांतिपाठे विनि-। हिरण्यवर्णा रतित्व च स्यात्पिरायश्चिष्टुए। हिरण्यचरणाः शुचयः पावकायास्तुजा
 तः कश्यपोयास्त्रिंशः। अग्निं यागर्भे दधिरे विरुह्य स्नानेयः शांतेयानां भवन्तु। यासां राजा वरुणो यासिधो सत्या
 २२ एते अचयः श्येनानां। मधुश्रुतः शुचयो याः यविकाः स्नानं प्रायश्चर्येति भवन्तु। यासां देवादि विह्व
 रवति मक्षया अतरिक्षे बडुधा भवन्ति। याः पृथिवीयस्य सन्ति श्चक्रा स्नानं प्रायश्चर्येति भवन्तु। यवमा
 नः सुवर्जन इति सप्तदशार्चस्य यवमानानुवाकस्य सोमः यावमान्यः द्वे गायत्री ततो बुधुः ततो द्वि गायत्री
 ततो द्वे बुधुः भौत तत एवा गायत्री। ततो ह्यवतुष्टुमः। अथात्रिष्टुपचमानः सुवर्जनः। १०। आन्यामद इति
 दशानां गौमोरादृ गणो विष्टे देवाः द्वाष्टं च संसमाजगत्पः। एविराष्ट्रे वा त्रिष्टुमः। आने भद्राः। ११। स्व
 स्तिनो मिमीता मितियं चानां स्वसः त्रयोविष्टे देवास्ति स्रष्टुमो द्वे अत्रुष्टुमो। स्वस्तिनो मिता ५॥
 शत्रुदं द्याग्रातिपंचदशानो च त्रिष्टुमः। विष्टे देवास्तिष्टुमः। शत्रुदं १५। रक्षोहरां मितिपंचविंशतीना
 मांगिरसः पायुरग्निस्त्रिष्टुवः अतस्त्रिष्टुमः। रक्षोहरां १५॥ आशुः शिशान इति त्रयोदशाना

के.वि
२६

13

रु:

थालिंगमंगान्यभ्युपास्य अक्षीभ्यामितिषष्ट्यांकशपयोविब्रुहाह्मविःयुद्धनाशिनीदेवतात्र
उभयसंख्येयस्मनिवहेगायाभंतनेविनियोगः। अक्षीभ्यांते ६ ततोहमशलाकागर्भेराणि
जायेगादुर्भमुष्टिनाउक्तसूक्तैरोगिगौगानिविचर्युक्तैस्त्विकसहितःशान्तियावेतुर्वनपूर्वक ३
त्वशोदकैरभिधिंचेत। अचार्योदभगदययंततैनवसूक्तैर्नागानिमाजयेताततोमध्यादेरोगिउद्वेष्ट
खःश्वेतमात्पात्रुलेयनःपूर्वाभिमुखमाचार्यसंप्रत्यतिथा। दिसंकार्यममामुक्तेष्वेतीवहे व्या
शीरवितेधेनसमूलनाशद्वाराशिघ्राणेषासार्थममुं प्रतिमानेनसर्पप्रतिमां। चाचार्यायत्र क५
भमहंसप्रदेहेतिहत्या। मंत्रंपठेत। ययोद्भवःपद्मकरःसप्तश्वरथावाहनः। प्रदानेनतुष्टेत्सतिममायाः
वर्जगादुद्देहेतमनियत्पापंममजन्मनिवाकृतं। सप्रयाप्रत्ययाभ्यांतत्सर्वशमयत्वसौ॥ प्र ३
त्ययोज्ञानं। यश्चयत्र। विशेषतोमंत्रउक्तः। सोयोतद्वेत्तं दृशीयः। ततःप्रतिमादिरूपदेयद्व
वेतुर्थांशं सुवरोदक्षिणां हत्वा प्रणियतदमाययेत्। स मे दृष्ट्वा स्वकं चित्तं चेतस्वि

राम

२६

मिदाऽप्यवहचिलैः प्रत्येकं सहस्राष्टात्रशताष्टविंशत्पन्त्यतमसंख्यया शुक्रमंगारकं बुधं राहुं गुरुं
 शनिं सोमं केतुं च एतेन च प्रधानन्यूनसंख्याया १० नक्षत्राणि चापि प्रज्ञापयितुं सोमं रुद्रं मरुदिति ब्रह्मस्य
 तिसृष्वनयं मरुं भगं वितां त्वष्टां स्वापुं ब्रह्ममित्रं इन्द्रं प्रज्ञापयितुं विशिष्टं निर्हतिं अयं विश्वो देवान
 ब्रह्मसोमं विष्टुं वरुणं इंद्रात्मिकं चरुणं एकपादे अहिर्बुध्यां सस्यमश्विनौ यममिति सप्तदशनक्षत्रा
 णि प्रधानन्यूनसंख्याया पक्षे शेषां त्रिष्टुके तमित्यादि आहुपभागांते कृत्वा त्वान्नमेरा जुहुः १५
 याता व्याधिप्रतिमा मंत्रस्तुततद्याधिलिङ्गकः । सूर्यं तु चोद्युः शिः सूर्यः । आदित्योऽस्वाह इति । इत १५
 स्थहारां स्वर्गं धीयानवग्रहोक्ताः । नक्षत्रमंत्राश्च स्थापनक्रमेणाततदेवतानाममंत्रास्वाहताः । आ
 योमप्रत्याहुतिसंयातः । अविद्वः पात्रांतरस्थाप्यायजमाताभ्यं नार्थं ततः पूर्णाहुतिं ससु
 द्वाहुर्मिरित्यादिनाहुत्वा प्रायश्चित्तहोमप्रणीता मोक्षययंतं समापयेत् ॥ तत उद्धारव आचार्यः ।
 प्रायश्चित्तस्योपि रातौ गानि प्रायश्चित्तैराज्यसंपातैः शिरः प्रमृत्तियादयं यतं अदो भ्यामिति सूक्तं यद्वप

ॐ संशरीतं दुर्लभं सितरूपकैः। यत्रैकात्म्यमये। कां संचय्य सारो देयमितिकर्म चियाकसंयहोक्ते
रिति महार्णवः। अलंकृत्य च सीवरी रूपं त्वगारुत्तयेनैः। वासो पुनसंवेष्टा हिरण्यवद्भूषणोः।
अलंकृताय विप्राय दद्यान्मंत्रमुदायेत। मंत्रः। येमारोगाः प्रबोधंते र हस्याः सततं ततः। गृही
वप्रतिरूपेणातानो गादित्तु नमो वाहुमित्येव तद्वयमस्तु याद्याधिभिः सह ततः सतिगीदा
ताच दीर्घी पुष्टं प्रययते॥ ॥ इत्यसाध्यरोगहरं॥ अथापरं महार्णवेऽत्र विधाने॥ ॥ असाध्य
व्याधिनाय स उयेणा प्राणा हारिणा। आतेरौ देवा सत्तेन प्रत्य च वापतः शुचिः। सर्वमाया दुर्लभा
दुर्लभा उयस्यापवशंकरं। हवि श्रेष्ठेणावर्तत एकोत्तरे मते दितः॥ ॥ इत्यसाध्यहरं॥ ॥ अथापरं
अश्रिदानं हेमादौ वस्त्रां॥ ॥ उग्रप्रवः परिपृच्छामहे त्वाकथं विद्वन्मये दोगपीडो॥ रावं
पृष्टो मुनिभिः सततं उस्वावेदं दानमाहात्म्यमंत्रं। अणुधं वः कथयिष्यामि दानं यत्कृत्वा सो
मुच्यते रोगरजैः॥ अभीष्टसिद्धिर्भवती ह कर्त्तारणुष्यमारोग्यमुयेति वाग्यं। उपाशिसर्वाणि श

कथं कालेऽप्यथ शक्तिरक्षिरां रक्षात् ततस्तिष्ठति संकल्पं गृहीष्यमाणे च वक्ष्ये सचीरं
 साततोऽर्चिर्गजापकद्वारपालेभ्यो यथा शक्तिरक्षिरां रक्षात् ततस्तिष्ठति संकल्पं गृहीष्यमाणे
 यद्यस्य सचीरं व्यापारोपायचाम्पिनौ धन्यैरेचमोऽशोपचारैः सज्जयित्वा दीनानां यानभूति
 रक्षिराणां दानादिभिः संतोष्य पूर्वस्यापित कलशोदकैः सर्वैषधिपल्लवोद्यैः मंत्राभिसंचितैः स्ना
 तः कृतकौतुकमंडनपुष्पाहेचोचयित्वा कर्मसाङ्गुण्याय शतं पंचाशत्यं च विंशतिं वा व्रजराजो
 जयित्वा स्वयं हृद्युतो भुञ्जातेति । इति श्रीमद्देवीकर्मसूत्रप्रदेशंकरकृतौ कर्मविद्याकार्केसाठ
 र्चरणाऽप्ययोगः समाप्तः ॥ ॥ अथाष्टाधारेण हरप्रतिमादानं ॥ ॥ हेमाद्रौ स्मरणीये च ब्रह्मा
 ऽप्युपरातोऽसुवर्गावैर्जितैर्यथा शक्त्यनुसारतः । हेत्वा च प्रतिमां व्याधेर्दद्याद्विप्राय पत्नतः । शतं न
 वातदर्धेन त्रिंशतानि कस्यैवप्यप्यं । तस्य मयं व्याधिप्रतिरूपं तु कारयेत् । अत्र सुवर्गा नि प्रतिमा
 शरीरं रत्नेन चरुषी । एतत्तेन अक्षणेऽधृतं भोगं हति महासां वै । तात रूपमयं सुवर्गा नि धाय पा

के.वि.
२८

तु

१५
६
षेसदाहरोऽपि तल्ले रक्तपित्तैरूपं प्रदरमेहयोः। सुचरों सर्वरोगेषु प्रदद्यान्मृत्युनोदने। फल्लोद्वेतथाद्
याद्दहणो दीर्घदाहरोऽलेगोऽभस्मकरो च यो। गंतुगंडमालके। जोगले चान्निमीधे च रोगोत्पाते च ये
यकं। मधुद्वेतथा देयं कासश्चासत्रलोदरे। झतौ दुवेतथा देयं छर्दि रोगियशांतये। क्षारं पित्तविनाशाय
रक्षिष्याद्गदाहरोः॥ लवणं वेयनाशाय वैद्युच्चिनाशने। अन्नं च सर्वरोगस्य नाशने स्मृतमेव चेति।
अत्र तुल्लादाने सासाधिदेवता पूर्या॥ ॥ ताश्च राहोऽले हेमहाभैरेवः। कांत्ये प्रिनीषवाचासी सैवा के
युः। ताम्रे सूर्यः। ये तले कुजः। रौप्ये पितरः। सुवर्णे देवताः। फले सोमः। युडे आयः। तां सले चिनायकः।
कसुमे गंधर्वाः। जोगले मिः। मधुनियदः। घृते मृत्युंजयः। क्षीरे तारागताः। रक्षिष्याः। पित्ते प्रजा
पतिः। अजैः सर्वतोऽति। इति नाना रोगघ्नास्तुल्लाः॥ ॥ अथ नाना रोगहराणि तत्रैव वृक्षांडा॥ वृक्षो
वा। भगवन्प्रोक्तान सर्वरोगार्ताः प्रभवन्त्यता एषां तत्परिहारार्थं विलेकं तद्वज्रगत्येव मुक्तौ भगवन्व
झापापमेषिना। यदा हतस्मै तत्सर्वं वृक्षवीमि मुनि सत्तमा अधयो व्याधयश्चैव शरीरया शोषणाः।

के.वि.
२९

16

व्यतोपपद्यपिप्रतिह्यं हि व्याधेर्दद्याद्विधानतः कृत्वा च प्रतिमां व्याधेर्दद्याद्विप्रापयन्तत इत्या
दि। सावतत्तद्देगिषु वक्ष्यते ॥ ॥ इति हेमाद्रौ नाना रोगहरणि ॥ ॥ इति सामान्यतो रोगहरणि ॥ ॥
अथ विशेषतो रोगहरणपुष्पंते ॥ ॥ तत्र हेमाद्रिमाधवादिभिः यस्मै वायुवृक्षोऽग्निपुराणा
स्थानितथा बोधायनद्वन्द्वगैतमश्वैतकाधुदाहतातिचरोगानि दानानितत्रिषवहेरणानि च
त्वैल्लिखितानितदोधुनिकर्महाराणवैकृतात्वौर्ध्वनभासमानः शातातयीयकर्मविपाकस्तथाना
र्धकर्मविपाकसंग्रहसारसमुच्चयेति प्रथमं हेमाद्रिमाधवादिभिः नाहृतमप्यादते। ततोपि
नवीनैवीर्यसिंहवलोककृद्दधिभिर्हेमाद्रिमाधवादिभृतमेवादृतं पृथ्वा चंदोऽथ नृसिंहप्रसादो
दुरानेदादिभिरुक्तमहाराणवचृतमेव सर्वमाहृतमिति परस्परं विस्वाद्दर्शनादेमाद्रिमाधवादिभृ
तमार्धवाक्यानुसार्येवमारां यस्मिंहाराणवैकृतात्मा च धृतमार्धमनार्धचप्रमारातदासूर्यासुरासं

३

पुरांपतत्परिहारार्थं क्वैव्यं हितमिच्छता ॥ ज्वरोज्जिसारोपक्ष्माचयुल्मशूलमगंदराः कुष्ठोऽग्निमांघ्र
 वातश्च कंठशूलमसूरिकाः ॥ कंठदेताक्षिकरीषु शिरोरोमोपजिह्विका ॥ त्रिदोषसंभवाः सर्वे रोगाः प्रा
 णोभयं कराग्रं ययो मूत्रकृच्छ्रं च वक्षि रोगो मेघोदरं ॥ एते वान्ये च बहवो महावेगा महाव्यना ॥ व्या
 चयः शतसंख्याकामृत्योर्हैतव एव ते ॥ यद्यदोगशमं कुर्यात्तत्तत्कार्यमनीयमिभिः ॥ त्रैषधं जयहो मादि
 दानं देवार्चनादिकं ॥ आदिपदान्प्राप्य श्रुतं सर्वरोगप्रशमनं सौवर्गीदानमुच्यते ॥ ज्वरो मसूरिका
 यो च राजपक्ष्माणि चैव तु ॥ पुल्मसं तथा यसं प्राक्तं कुष्ठं रजतमुच्यते ॥ कंदुजिह्वोद्गवादीनां रोगाणां
 श्रान्तिमिच्छता धान्यं वासो हिराण्यं वा दातव्यानि प्रयत्नतः ॥ सुवर्गीदानं सर्वद्वारो रोगाणां प्रमवारोऽत्र
 हि संभवो रोगाणामाज्यं कनकं संयुतं ॥ यानीयं यायसं मुद्गाः शर्कराद्युतं संपुताः ॥ सर्वंगतोदकांसेषु
 स्मृतं वै सोयबहिरा ॥ इच्छाद्वै कंठरोगाणां कंबलं कमलाद्भुव ॥ इत्यदि दानविधीनारोगादोगीविमु

असमर्थस्य रोगयुक्तस्य व्याधेरल्पत्वे वा षड्विंशतिप्रतीकारमाहाचचारः कलशाः कार्याः यंच यज्ञव
संपुताः पंचस्तैः समापुक्ताः सितवस्त्रेण बोधिताः ॥ अथ स्थानादिष्टुक्ताः स्यात्पाः प्रतिदिश
ततः ॥ रोगमष्टरूपं मध्ये कुंभो यो रोगं सेरमध्यकुंभो यो रोगं तनेन चतुरां मध्ये यचमस्याप्यति
गम्यते तस्योपायं सदेवंपुंडरीकं चतुर्धुंती ॥ यत्त्वाष्टां प्रमाणेन सुवर्णेन च निर्मितं ॥ यत्सुस्मरन्ने
न त्रिकालं परमेश्वरं यजमानः शुभैर्गंधैः पुष्पैर्धूपैर्यथाविधि ॥ पूर्वादि कुंभेषु ततो वा सराणां च स
वारिणाः ॥ पारयेषु स्वकान्ये दानं सन्ने प्रभृताः शनैः ॥ दशांशेन ततो होमो यद्दशांशं तिपुरःसरं ॥
मंत्रं वा सराणां कवेदयं च द्वादशाधा विभक्त्य प्रतिदिनमेकांशं यद्विज्ञातं द्वादशांशं सख्यवाप्य
इति मिहोमः कार्यं इति महार्णवः ॥ होम इव्यमाह ॥ तत्र कुंडे विधातव्योपुतातैस्तुतिलैर्धवैः ॥ द्वा
दशाहं मिदं कर्म समाप्य द्विजपुंगवः ॥ भद्रासने यजमानस्य अभिषेकं समाचरेत् ॥ ततो दद्या
द्यथाशक्त्या गोभूहोमीतिलादिकं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो देवमाचार्याय निवेदयेत् ॥ दानमंत्रः ॥ आ

वा दोषार्थत्वेन प्रसिद्धो काशीखंडभागवतादिविष्टिष्ठादन्तश्च प्रमारा मेव वक्तुं पुक्त इति तेनात्र स
 र्वाहारा संवा दोक्तं महासीव च तानार्थवचनस्य मपि प्रचारद्वयत्वेन त्यक्तुं मशकात्वा सर्वमेका
 कृत्यशातातयोद्विष्टरोगक्रमेणोच्यते। अत्र यद्यपि। शातातपीयकर्मवियाक्यारेभाषायां प्रथमा
 ध्यायेमहेयापोयः पापजत्वरेणक्रमेणोद्देशकत्वायेव ब्रह्महननप्रसंगेनान्यहननज्ञामद्ययान
 प्रसंगेनाभक्ष्यभक्ष्यज्ञादित्यादिकेचित्प्रसक्तानुप्रसक्तानुक्ताः ज्ञथपित्तायवाहुदेशक्रमरवोचि
 तः। तथाहियत्रकुष्ठराजयक्ष्मादौहननमद्ययस्तेपागम्पागमनादीनामद्येद्योस्वपारां चतुरां
 धानिदानत्वश्च वरांतत्रतेषामनेकत्रत्वेविप्रसंगेनगौरवंस्पादिसुदेशक्रमरवार्तव्यः। एतेन
 महारांवेउद्देशक्रमेणकायशूलज्वरश्लेष्माऽपस्मारादिरोगक्रमः स्वकयोत्तकल्पितः प्रमाराश्च
 न्यएषादतउयेह्यः। तत्रादौकुष्ठरोगहाराणि॥ ॥ शातातयोक्तै॥ ब्रह्महानरकस्पातेपांडुर्कुष्ठ
 जायते। प्रापश्चित्तैप्रकुर्वीततत्पातकविशुद्धये। प्रायश्चित्तव्याधेः प्रावत्येसमर्थस्यद्वादेशाद्व

के. खि

३१

स

18

स्वततोभक्त्यास्मिदाः सचरुनपि तथैवचाज्यसंयातैरक्षान्पामित्यनेनत्वातमंजनेघुर्वातयथा
 लिंगंशरीरके। शनोदेव्यनुवाकेनशांतिंक्रूर्याद्विशेषतः। तस्मैदुतवतेरोगीरघान्मंत्रपुरस्सरे। मंत्र
 एणनेनविनाप्राप्नुवायद्युदङ्गुवः। अदित्यसूर्यद्युमरोसर्वरोगविनाशक। सहस्रकिराणां
 भोजबन्धोतिमिरनाशन। ह्येदशात्ममपीदेहजगच्चक्षुर्देवाकर। पूर्वकर्मविपाकोत्थकुष्ठमाशु
 विनाशयाकरुलीसर्वदेवानांमातुराणांसर्वशर्मदे। लक्ष्म्याशां व्याचयावर्त्यादेवकन्याभिरेवच।
 सावित्रारंभयाचैवकार्यार्थंश्रुतितापुरा। रदामित्वांमहारेभेसर्वांतिहरांक्षम। अंगप्रत्यंगजं
 सर्वकुष्ठजातमयानुदाततः। लात्वात्मुनीतवास्तरौबन्धुभिःसह॥ ॥ इति कुष्ठहरं सूर्यमूर्तिं स
 हितं कदालीदानं। अथहीनकुष्ठहरं शातातयोक्ते॥ ॥ मातृगामी भवेद्यस्तु तस्य लिंगं विनश्यति
 । चोडालीगमनेनैवहीनकुष्टी प्रजायते हीनकुष्टी गलत्कुष्टी। अत्रलिंगाहनिर्हस्वस्य मारां शाता
 तयोक्तमेव धनदमूर्तिं प्रणिमादने ज्ञेयः॥ ॥ अथरक्तकुष्टपीतकुष्ठहरं तत्रैवोक्तं। स्वसुतागमनेनैव

हो

दित्वावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्राः। प्रीताः सर्वे व्ययो हंतुममयायं सुदाहूराः॥ इत्युदीर्य सु
दुर्मत्पातथाचार्यं समापयेत्। एवं विधाने विहितेः श्वेतकुषाविशुद्धति॥ ॥ इति श्वेतकुषहरे
॥ ॥ अथ समाप्तकुषहरे मादौ हरे तम आह॥ ब्राह्मणेणैतयेद्यस्तसकुषाज्ञायतेन॥ चा३
वस्यामितसूतीकारं सूर्यदानमतः परं॥ यत्नेन वातदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः। सूर्यं प्रति कृत्तिकु
पीत्कदलीचैव सन्निधौ। कुषायहतदेहानां शात्पर्यं कारयेच्छुभं॥ सुवर्णेन तदर्धेन यत्र पुष्पैर
लंकृतं सूर्यस्तु द्विमुखाः कार्यो राजते चरथे स्थितः। रक्तवस्त्रेण संवेष्ट्य कुकुमेनानुलेपयेत्॥ र
थं तु श्वेतवस्त्रेण श्वेतपुष्पैश्च चंदनैः। तंडुलोपरि संस्थाप्य नानाफलसमन्वितं। तंडुलानोपरि पा
रां दोणामात्रं प्रकीर्तितं। श्रुताध्ययनसंपन्नं ब्राह्मणं शांतमानसं॥ सर्वविद्यासुकुशलं दीदं च।
प्रिहोत्रिणां गृहमाहूय मत्पातं पूजयेद्ब्रह्माल्प्यं वै॥ ततो होमं प्रकृवीत स। सिरात्पतिलाहू
तैः। लाजाशुभधुन्यामिष्याद्ब्रह्मणे तं श्रुतं। संज्ञेण चैवाप्ययादुर्गि यच्छदिदेवताः। इदं प्रा

ह

बुवन्। रोगी रोगप्रतिमोऽस्य स्यादद्यादिति ॥ ॥ इदं प्रतिमादाने मंत्रमा ॥ देवानामधिपो देवो वजीवज्ज-
 निकेतन। शतपत्तः सहस्रा सोममयापेयपो हतुः। इमं मंत्रं संचार्य आचार्यापयथाविधि **यथाविधि**
 । दद्यादेवं सहस्राहं स्वपायस्योपशोतयेदिति। कुष्ठप्रतिमात्वरूपं चोक्तं कर्म चिया कसां कुष्ठं चितं ?
 सर्वगः शूलयज्ञोपवीतधृक्। धावत्यागा हरः कुष्ठस्त्रिनेत्रा कंकिणी पुत इति ॥ इति रक्तकुष्ठं हरं योतहरं
 च ॥ ॥ अथ कठिकुष्ठहरं ॥ ॥ शातातपीयेपि तस्य लीगमनात्क **दिकुष्ठं प्रजायते। निष्कृतिस्ते। न**
कर्तव्या कन्यादानेन यत्नतः। उत्तरेणानुसारेण त्रिवर्षादिसमाचरेत् ॥ ॥ इति कटिकुष्ठहरं ॥ ॥ अथ ने
त्रकुष्ठहरं ॥ शातातपीये ॥ मातुल्यात्क गमनादुष्टिकुष्ठं प्रजायते। कृष्णाजिनप्रनेन प्रापश्चि सं दा
 समोचरेत्। यद्गम्यात्क संबद्धे प्रायश्चित्तमुदीरितं। तदेव मुनिभिः प्रोक्तं नियतं तत्सुता स्वपियद्गम्यात्चि
 त्पादित्र्यगम्यामातुल्यान्यादयः ॥ तासां गमने यत्प्रायश्चित्तं नर्वीष्टिकं रोगित्वा दध्यवापदुक्तं तदेव तत्सुता
 सुमातुल्या कन्यादिसुतासु मुनिभिः प्रोक्तमित्यर्थः। कृष्णाजिने दानविधिर्मातुल्या ॥ गोमयेन यत्निघ्न

वरत्तकुष्ठं प्रज्ञायते। भगिनी गमने वैवपीतकुष्ठं प्रज्ञायते। अत्रापि संधं स्पतवावृमसमयी स्या
तदधीर्दयायश्चिन्नर्द्धादिकल्प्या प्रतीकारमाह। तस्य प्रतीतिर्योक्तं सवतः कलशान्यसेत। पी
तवससमाच्छन्नातमात्पविभूषितं। तस्यायोरन्यसेद्वैवहेमपात्रे सुस्थे सुवर्णवद्धे निषेणानि
मि तं वज्रधोरिणं। सुरेश्वरोदुः। सचैरावता रूढो वज्राभयकरो वज्रध्वजश्चेति। यजेत्सुहृदसूक्ते
नवासं वविष्णुपिणं। सचैराधिपुते कुंभे जग्धे दंतु समापयेत्। सर्वेषां धियं वपस्त्रवादिपुते। कुं
भेषु ह्यसूक्तेन रूद्रं पूजयत्वा जग्धे दया रायणं परिभाषेत्। यथापरा विधिना कुर्यात्। प्रतिदिनं याव
देदया रायणं भवति यां दृशं शेषालद्यादिति श्रित्या क्तोति। लेयं वैर्वा नाज्ञेनैव वाहोमः कार्यं शीतमहा
शीतवः॥ रोगप्रतिमामाह। सुवर्णप्रतिमां कृत्वा सुवर्णं दशकेन तु दिवा द्विवाप्यं। पूज्यनिष्पापः स्यामिति
ब्रुवन्॥ अथ सुवर्णं शिष्टं हेमवाची। यः परिमारावाचीति भेदः। अत्र त्रिकुष्ठं रत्नकुष्ठं देवतायेन नमः पी
तकुष्ठं पीतकुष्ठं। अथ देवतायेन नमः इति नामं त्रेण प्रतिमां संपूज्य तेन रोगप्रतिषादानेन निष्पापः स्यामिति

सं३

त्मकुष्ठहरं कृत्स्नहरं च ॥ ॥ अथोपयायो दुवकुष्ठहरिणा ॥ आतातपी कुष्ठी गोवधकारी स्यात्त्र
 कांते स्पनिष्कृतिः स्यादयमेदुमेकं तदुपर्वं कृत्य संयुतं ॥ ~~अथोपयायो दुवकुष्ठहरिणा~~ ~~आतातपी कुष्ठी गोवधकारी स्यात्त्र~~
 सुष्णावराहतां रक्तगामैस्तु तं कृत्वा स्यादयमेदुद्विरागदिष्टिः ॥ ताम्रं त्रैलोक्यं तत्र तिलैः सप्त रजितं स्यात् त
 रिन्यसेद्देवं सनिष्ठं मितं यमं ॥ यजेत्पुरुषसन्नेन यायं मेशाप्सतामिति ॥ सामयायरां कुर्यात्कलशे त
 त्रकामतः ॥ २३ ॥ शंसर्पिषा दुत्वा यावमान्याभिषेचने ॥ विहिते धर्मराजं तमाचार्यं यनिवेदयेत् ॥ सामया
 दविदोभावे वदुचं ॥ दानमंत्रं ॥ यमो मृषिमा ह्यो दे उयाणि र्भयाय हः ॥ २४ ॥ शायति देवो मम याय
 यो हतुः प्रत्युद्ययं त्रिसृजे न मा संजोर्भक्तिमाचरेत् ॥ वृक्षगोवधयोरेषा स्यादन्पानास्ति निष्कृतिः ॥ २५ ॥
 कुष्ठहरं ॥ ॥ अथ कुष्ठहरं वृषदानं ॥ हेमाद्रौ वायुयुराणे ॥ कुष्ठी लीयीनरो भवेत्पमिचायोक्तं ॥ अथ कुष्ठह
 रं वृषदानमनुत्रमेयं ॥ कुर्यात्कुष्ठरेणार्तं शरीरसुखकारकं ॥ यत्ने त्विभिस्तु कुर्वीत द्वाभ्यामेकेन वा पु
 नः ॥ राजतं वृषभं शुभं ह्येष गवुरंतथा ॥ महेश्वरेणो मया च कुर्वीत तमधिष्ठितं ॥ सौवर्णं प्रति मेदुत्तुपर्वं

तुष्टु चैरिशेन राधिपा आदावेव सप्तास्तार्यशोभनेव त्वमाविके। ततः सशृंगं सस्वरमास्तरेकं मार्गिणां।
 कर्तव्येकं सशृंगे च ह्यदन्तं थेव चालाएले विदुमं च वनेत्रयोर्मौक्तिके तथा। तिलैरं ससंक्षत्वा त्म
 चाससाष्टादशेदुधः। सुवर्णानामंतत्कुर्यादनेकु र्याद्विशेषतः। सुवर्णानामिति। तिलराशिप्रजिने
 कृत्वा तत्र नामिस्थाने सुवर्णं निक्षिप्येदित्यर्थः। एते ग्रंथं यथाशक्त्वा तस्य रिसुचा च न्यसेत। धातुयात्रा
 शिचत्वा रिसुद्याद्यापात्रम। अत्र विष्णुगाथा। यस्तु कृष्णाजिनं दद्यात्सखुरं सशृंगं सप्तुतं तिलैः
 प्रक्ष्वापवासाभिः स्वर्णैरलैरलं कृत्वा ससप्तुद्वयं हातेन सशे लवनकानना। र्वस्नाभवे दत्ता एथि वीनात्र स
 संशयः। कृष्णाजिने तिलान् कृत्वा हिरण्यं मधुस। यिषी। ददाति यस्तु विष्णुपसर्वतरति दुःश्रुतं॥ ॥ इति
 ते च कुष्ठहरे कृष्णाजिनदानं॥ ॥ अथ गुल्मकुष्ठहरे कृष्णकुष्ठहरे च॥ ॥ शातातपीपे॥ भ्रातृजाया
 क्षिगमने गुल्मकुष्ठं प्रजापते। स्ववृद्धगमने चैव कृष्णकुष्ठं प्रजापते। तेन कांयं विशुध्यर्थं प्रसुक्कस्या
 दमे वनु। प्राकृतस्यादुःखं दुःखादिति महारीवः। दशांशो मः सर्वत्र द्युतातैः क्रियते तिलैः। इति गु

२)

सर्वकर्मविद्याकोस्यपार्वतीनाथसर्वगकुसुहाभवसर्वेश्वरसमापार्वतीयते॥ इतिकुसुहं वृषभदा
नं॥ ॥ अथ चित्रकुसुहं॥ शातातपः॥ रूपहानरकास्याते जायते चित्रकुसुमाना प्राजायस्यत्रयंकु
र्याद्वेपं रूपयत्नत्रयं॥ ॥ इति चित्रकुसुहं॥ अथोदुम्बरकुसुहं॥ शातातपः॥ औदुम्बरोतामचोरोन
कांते प्रजायते॥ प्राजापत्यशतं कृत्वा जायन्त्यलशतं दिशेत्॥ इत्यौदुम्बरकुसुहं॥ ॥ अथ श्वेतोदु
कुसुहं॥ ॥ शातातपः॥ लोचूलहरणाच्चैव श्वेतोदुःसंप्रांजयते॥ दक्षिरासहितं दद्यात्सर्वेद्व्यं
सिद्धयं॥ ॥ इति श्वेतोदुत्त्वहं॥ ॥ इति श्रीभट्टनीलकण्ठालम्भमहेश्वरकर्मविद्याक
कुसुहं॥ ॥ अथ क्षयरोगहराणि॥ ॥ जत्रक्षयरोगहरं माधवतिराने॥ अंशयाश्चामि
तायश्चुसंतापः करपादयोः॥ अथ सर्वगगश्चेतिलक्षणा राजयस्याति॥ शातातपः॥ राजहारजय
त्मीत्यादिषातस्यापि निष्कृतिः॥ गोभूतिरापि मिष्टान्नजलधनप्रदानतः॥ घृतधेनुप्रदानेन तिलकुम्भप्रदा
नस्तस्यादिभिः कमेरो वक्ष्यरोगः प्रशाम्यति॥ घृतधेनुविधिस्ततश्चाणकृतदानमयूखेद्विष्टे

रो २

तैनक्रमेण। पूर्वोक्तक्रमेण त्रिभिर्द्राम्यामेकेन वायलेनाइदं च मानत्रयं समर्थस्य प्रत्येकं प्रतिमायाम
 समर्थस्य तु मिलित्वेति विवेकः। अतः शक्तस्य यसां ता माह पथा विभवमानेन विज्ञाशानकारयेत्। यत्नाष्ट
 कैकास्योत्रे स्थापयेत्तत्र विचक्षणाः। अतः पुष्पैरक्षताद्यैः श्वेतवस्त्रैरलंकृते। ब्राह्मणो वेद्यया पुक्त स्वाचा
 रसंयतोऽप्ये॥ सर्वशास्त्रप्रवक्तारं प्रतिग्रहयराशुस्व। दातुं कुलीनं धर्मज्ञं मनुष्यं कंठ्येण को धत्तो भवि
 तिनं च सर्वशास्त्रार्थकोविदं। गृहमाहूय भक्ता तं यथाविधि समर्चयेत्। केयूरकटके वस्त्रे माल्यैश्च वा पुनी
 यकैः॥ होमं च सर्ववत्कुर्यान्मंत्रैर्महेश्वरैस्तथा॥ सर्ववदिति। स्वगृहोक्तप्रकारेण प्रप्रतिष्ठाप्य समिद्ध
 र्वाज्यतिलहोमानष्टोत्तरसहस्रसंख्याया कुर्यादित्यर्थ इति महार्णवः। तत्र प्रमाणं सवर्चस्ति वस्तुतस्तु। अत्र
 ण्डव्यमनादेशो नु होतिषु विधीयत इति यो भाषितमाज्यमेव ग्राह्यं। तं तु ईश्वरो वेद॥ ततो वृषभमष्ट
 मूर्तैरधिष्ठाने त्पादिवत्समं ग्राह्यं त्रैणा उग्रामहेश्वरं॥ प्राशुस्वो व्याधितो दद्यान्मंत्रेणानेन धर्मतः॥ दानमंत्रः त्रि
 ष्टमूर्तैरधिष्ठानकमया वृषभधुता अतमोऽं वरसर्वमयवाचि च मेव च॥ स्वदोषज्ञानितं यच्च मेऽलाप्य वा सर

गृह्यते तेनैव राजा होमो कार्यो होमो द्राघ्यमात्यतिनाशेति महार्णो लोपरास्तं प्रमाणाभावाच्चेति होमा
नेतरकर्तव्यमाहातस्मैकदन्ती दद्याद्द्विस्त्रालंकारभूषितो ॥ अत्रिताय दक्षिणाय दक्षिणाय दक्षिणाय दक्षिणे
मिज्ञायाति दाताय मेत्रेणानेन बांक्षया ॥ हिरण्यपाभं पुरुषयरात्परत्नागम्यारंभा दाने देवेश दक्षयं क्षययमिप्र
भो ॥ पुराणाहवाचनं कार्यं ब्रह्मलोकैर्दयार्यैः शिष्टैरिष्टैर्वंधुमिश्रसहभोजनमाचरेत् ॥ इति क्षययोगहं
रेकदन्तीदाने ॥ ॥ अथ सौवर्णीयदानं हेमादौ वौधायनः सौवर्णीकारयेत्पद्मं यत्नेनार्धपल्लेन वा ॥ दौ
रोतिलाठके वा पितामृयात्रं जलावृतं ॥ तत्पद्मं धेतुं तत्पद्मं विदध्या ॥ अत्र माचितं विप्रसंस्पृश्यत
त्यस्य दद्यान्मंत्रेण संपुतं ॥ रवागः ॥ धार्यमर्गो सोढुं दृशात्मा त्रयीतनुः ॥ यद्येनानेन दत्तेन प्रीतस्तारणि
रक्तमे ॥ इति ॥ अथापराजतं यद्यदानं ॥ तत्रैव वायुपुराणे ॥ क्षवेत्तराजतं यद्यं चाक्षराय निवेदये
त् ॥ पद्मेन राजतं नैव प्रदत्तेनात्रिते त्रजः सर्वकर्मविघाकेन क्षयं नाशय मे नय ॥ दानमंत्रः ॥ ह्रस्वैर्वंक्षय
रो जीतुं कृत्वा रोगाश्च घृच्यते ॥ अत्र तिलदोरोतिलाठके वा जलपूरणं ताम्रयात्रं जिघायत तत्र राजतं प

तस्यो२

धीव्याधिववत्तेनसमस्तानां व्यस्तानां वानुष्ठानं ज्ञेयं। योऽपि भाषायां शास्त्रात्तयेनैव राजयस्मरणो महायाये
 द्रवस्योक्तत्वात्तत्र च दृष्टं प्राप्य शिष्टं कृत्वा दत्तं राजशब्देन प्रजायन्तनादिपुक्तं सवनस्थः स्य त्रयो
 माधवादिभिर्हृतमत्वेनोक्तो ग्राह्यः। तद्वधे द्वादशावप्यपि शिष्टोक्तैः। वृक्षहृदयरोमीसीदितिया
 जवत्त्वेन तु स्येष्टमहायापमेव निदानमुक्तं। **प्रतीकारमाह माहो महार्हा ये च वै धायनः॥** कारयेत्क
 दलीदिव्यापत्तः सर्वत्र संयुतां। फलसंगेन सयुक्तां सुवर्णां स्य यत्नेन तु। फलपूगेन फलसमूहेन यथा
 विभवतः कुर्याद्वृक्षेणावेष्ट्य सूत्रकैः। ब्राह्मणान्मो। जयिच्चापि मह्येनां नाविधेः शुभैः। होमं च कारयेत्
 च पूर्ववद्वा सरोनतु पूर्ववच्छेदनापि नाय हरभेषदानेन च। धायोक्तमार्गेण चाग्नेः संस्थाय नं भवोदिति वौ
 धायोक्ता मिथ्यायनेति कर्तव्यं नैवातिदिश्यते कदलीदानमंत्रस्य हिरण्यगर्भप्रकाशकत्वाद्धिरण्य
 गर्भः समवर्ततायेति मंत्रेण कदलीपूजा कार्या होमोपितेनैव पूजेण। इत्यन्तनादिष्टत्वाद्वा जपमेव
 अतएव हेमाद्रौ हिरण्यगर्भइत्यादितस्मिन् प्राप्नुयेतत्तु विविधावव। सतेन पूर्ववच्छेदनेन मृत्युत्रयमत्रो

ह०

के. वि.
३६

आ२

धृतनैमित्तिसंहितायां। वृक्षोत्पादकतायेन घ्राणिनां कृतबुद्धिनां। निस्तारो न स्तुहं संहिनुवांशेषधारेणा।
तस्य गात्रेण जयं जयते नात्र संशयः। जपायस्तोत्रं कुर्याद्यदि जपेत्तु प्रांकरं महीरुद्धं सहोमं योदातं
विप्राय यच्छति। सुवर्णं पुरुषं निर्विकृतं विंशतिभिर्भुजेत॥ ततः परं तस्यां च त्र्यजते सर्वं दानया। कृतयु
तः ४ यपस्य पुरतो भृत्यवद्वर्त्तनं तं। क्षययोगी सोमवारं चित्तहीनः समाव्रजेत्। गोतर्मसागरस्यावेत्तवानार्थमा
समाचके। स्वानमात्रं जनं यस्मिन्मायी उयतिष्यसि। शंकरे जघामृत्युं जयस्यावित्रहीनस्तु सोमवार एव
रुद्रादिकुर्यात् इति क्षययोगहरेः॥ अथापरं चानुष्ठीयेत्प्रतिसप्तम्यां सूर्यं राजा तत्रैव च सप्तम्यां
चतुरो मासान् प्रतियहं दिने च चतुरांश्चावराणां दीनां यत्तयित्वा यवाक्षैश्च शंकरं यायसादिभिः॥ अथो
न्नतसहस्रैस्तु करवीरैः प्रपूजयेत्। अन्नाभादकं पुष्पैर्वीजैर्वा भक्तियरायणं समाह्वयं वा दकं दद्यात्कीर्त्तवा
शक्त्यानुसारतः। सवस्त्रं रक्षिराणां पुक्तेश्च विद्यायदि जाह्नवे तपे। समुच्चिते रोगसंघैः कुष्ठाय स्मारयद्भूमि
णि॥ इति श्रीभट्टनीलकंठामजमदशंकरकृतैकर्मविर्यकिंक्षययोगहृशरिणा॥ ॥ अथ अमेहहरेण

द्यनिदिष्टेयदेयं इति कर्तव्यता शेषस्तु मन्त्रदत्तु ह्येतिलयदानेभिधास्ये ॥ इति यद्यदाने ॥ ॥ अ
 थायं राजपक्षप्रकृतिदाने ॥ ॥ तत्रैव वक्ष्यामि ॥ धर्मशास्त्राण्यपि ज्ञाय प्रायश्चित्तं ददाति यः ॥ राज
 यस्माभवेत्तस्य रोगयीडातिदाहुराणां पूर्वोक्तेन विधानेन प्रदद्यात्पतिरूपकं ॥ राजयस्माद्वै शतनुः शर
 चायासितर्जनीः ॥ दधन्त्रिनेत्रादंष्ट्राभ्यां दंष्ट्राष्टौ हत्वमुद्यतः ॥ ॥ इति राजपक्षप्रकृतिदाने ॥ ॥
 सूर्यारुणासंवादे ॥ शृणुस्तत्र प्रवक्ष्यामि ह्यपि रोगप्रसङ्गातिनः ॥ तद्दत्तं चक्षयस्यापि याचतस्यास्ति
 निष्कृतिरित्युपक्रम्य क्षेत्रविज्ञकलत्रादेयं निमित्तं पुराकृतं ॥ तेषु तेषु संप्रवृत्तं हनिस्तेषां वा यथाकरी
 रत्नादित्त्वत्तत्तत्तः कर्मनिश्चये निष्कृतिर्बदेत् ॥ सतत्यापविश्वधर्म्यं दद्यात्तद्वत्तं चरेत् ॥ दानेन तपसा
 वापि ब्रह्महेत्यादिनाशने ॥ साशीतिशतनिष्काराणां ह्येकादानमथाचरेत् ॥ यथाशक्तितदर्थं वा तदर्थं
 धर्मथापि वा ॥ कर्तव्यं मम मिधेन्यादि दानं तस्याप्युद्धये ॥ वित्रव्याधिबलायेक्ष्णोऽक्ष्णौ प्रदत्तं सदा
 इत्येव निष्कृतिस्तस्य प्रोक्तं कल्पाजगामिन इति सूर्यारुणासंवादे क्षययोगहरे ॥ पृथ्वीचंद्रोदयमात्र

२५

प्रतद्विस्तुर्विषोर्भुक्तमिति कृत्वा ततो वा स्मरणमद्येति दद्याद्देनुं सवत्सकां गदाधरजगत्राथ परा
 त्यपरं प्रभो ॥ महागदप्रशमनगदमेनं गदायज्ञानशयाशुप्रमेहो म्हायातकसंभवे ॥ इत्युदी
 र्य हरिध्यायनां चक्रगदाधरो तं विप्रमपितो च नु प्रशियत्येदमुच्चरेत् ॥ इत्येव हवो च मे मंथार्ये ते
 रिकल्पयेत् ॥ सौवरी त्वमया दत्ता विस्तुर्यायसाधुवो सर्वरोगप्रशमनी सर्वपापहरा भव विश्व
 यद्विजयेद्य सर्वपापप्रणाशन ॥ ब्रह्मणा स्वर्गा हरिणा त्वनयाय हरस्त्वमे ॥ एवमस्त्विति सोऽपुत्का
 सर्वमाययत इत्यु ॥ विप्रसुखमृदं गच्छेद्दत्तुं हितमनुस्मरन् यज्ञमोनेपि संतोष्य विप्रानन्यान् स्वरा
 क्तितः ॥ भोजयित्वा च भुंजीत स हेष्टेर्निजवंधुभिः ॥ ॥ इति सूर्यारुणसंवादे प्रमेहहरस्त्वरी धेनुदत्ता ॥
 ॥ अथ वा शांता तयीये ॥ त्वस्मिन्नी प्रसंगेन प्रमेहो जायते गदा मासं हृदयः कार्यो दद्याद्देनुं चक्रा च
 नंदेति ॥ ॥ अथ मधुप्रमेहः ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ ॥ मधुमेतन्नामी सतते जायते नरः ॥ पितृभार्या
 मिगामी च जलमेहनराधमः ॥ यो गच्छेद्गङ्गा नीतित्यमिह मे हीति निश्चयः ॥ पितृभार्या सयत्न

श्रुतिस्त्रिन्मादिभिरुक्तस्वन्येन प्रतारैस्तु प्रतरणार। हननेन हननोद्गताशारेस्यवुरो। भवेत्त। जन्मजात्यादि
 केयौर्बहननादिषु साधने॥ प्रयोजकावुमेतादृङ्गैयंतत्प्रश्नमादपि रत्येव कर्मणि शान्ते प्रायश्चित्तं समाचरेत्।
 धेनुं स्वर्गमयी कुर्यात्सर्वलक्षणां संयुतां। सुवर्णैः सप्तभिर्वापि चतुर्भिश्चिभिरेव च। द्वाभ्यामप्यथैकेन च
 सव्याधिवलेनैव॥ शृंगे स्वर्गमये कार्ये खुराह्वयमयाः तथा। शृष्टमोश प्रमारो न वत्समस्याः प्रकल्प
 येत्। मुक्ताविदुमन्त्राभिर्नृष्येतां समाहितः॥ प्रवालमालया शृंगे यद्गरागेरा च द्रुष्यं॥ भूषयेन्नासिकां
 तस्या कर्होरागुरेरावाजिद्वयां शर्करां च। स्वस्वमुखाये मिषमन्त्रकं फलानि विविधान्य। स्यादंतार्थमु
 यकल्पयेत्। शुक्लं ललाटे विन्यस्य विमलामेतदाकृतिं। नालिकेरेश्रुतिस्थाने इदं दंडं समन्विते। ज्ञातुनो
 क्त उदं न्यस्य पुच्छे स्याः पट्टसूत्रकं। तदाकृतिं च तस्यायेयादुकां मुपकल्पयेत्। संसधान्या नियरीतो यथा
 शा। त्ता प्रकल्पयेत्। शुभ्रं कंचनमास्तौ र्धनस्योपरितदाकृतिः॥ ज्ञेयतामपि सौवर्गां सवत्सामपि क
 ल्पयेत्। ततो होमं प्रकुर्वीत समिद्धिः क्षीरैश्च क्षतः। आद्वेन च हृणा वापि आहुत्यष्टौ तं शतं॥ इदं विष्णुः

के.वि.
३९

२५

व्याध्यनुसारेणोद्योत्तरसहस्राद्युतांताकल्प्या ॥ इति प्रमेहहराणि ॥ इति श्रीमदनील
कंठाल्पतन्महेशंकरकृतौ कर्मविद्याकार्के प्रमेहहराणि ॥ ॥ अथ ग्रहणीरोगहरः ॥ तत्र
दानं हेमाद्रौ पादौ ग्रहणीवानयत्यं हेति ॥ अत्र वास्त्राणां पत्थानां हतैति व्याख्येयं तिन ग्रहणा
दिरोगानुत्कादित्येवमाद्योरोगामहायायोद्भवास्मृता इति शातातपीयपीभाषायां महापा
तकज्ञान्यत्वोक्तानविरोधः ॥ तथा चात्र समर्प्य सद्वा दशाग्रं रोगादिनाः समर्थस्य बद्धे प्रा
यश्चिन्तं भवतीति ज्ञेयं ॥ अथ दानमाह हेमाद्रौ महातीव्रे च बद्धे गौतमः ॥ धेनुं पयस्विनीं दुग्धा
दुग्धाभरणाभूषितां हेमशृंगीरौ यत्पुंराया सोमिर्वै धृतान्तरं नवधान्यैः समायुक्तामेकै
कं दोरापंचकं नवधान्यानि ब्राह्मिण्यादीनि स्वस्वकाले दद्यानि ॥ सहिराणां तृतां दद्या
द्गृह्णाय कुडंबिने ॥ अलालुयाया शोताय धर्मज्ञाय विशेषतः ॥ होमचर्चवत्कुर्यात्सुनि
दय्यत्यचक्षुःकं ॥ तस्मै कुतवते दद्यात्पूजितायां कुलीयकैः ॥ दध्नुः पायमं चैराग्नेन रोग

जननी। प्रायश्चित्तं क्रमादत्र यद्दुर्घा रापथं च वा अष्टमित्याचरेत्समकृततो रोगात्प्रसूच्यते। मा
 तृगमतेषु दुष्टं। सयत्नमात्तृगमने यंचाहं। भगिनी गमने अष्टं चक्रमेराह्ये। सर्वत्र सौरम
 वैराजपहोमैर्कर्तव्यो। संख्याचाष्टोत्तरसहस्रं कल्प्येति। मदनमहारावे॥ ॥ अथ सप्ततत्र
 मेहदरे॥ कर्मवियाकसंयहेति ध्यामी सशूलेन प्रमेहेन पुतो भवेत्। कुर्यात्सातवनादीनि
 प्रायश्चित्तं यथाविधि। आदिना महासातपनपरिग्रहः। अथवा तत्र प्रमेहदरे तत्रैव। पर्वव्यवा
 पीमवुजः कन्यागामी तथैव वा। तत्र प्रमेहपुक्तः स्यात्कुर्याच्च। दायरात्रयं पर्वव्यवापीयव
 रितामैश्वर्यकर्ता। अथ सर्वप्रमेहदरे तत्रैव। चांशली गमनात्सर्वप्रमेहव्याधिमान् भवे
 त्। सप्तपियासात्तुरंश्चैव ज्ञापते तस्य निष्कृतिः। दायरात्रयं कुर्यात्पुनश्च मध्यं तथा परं। अथ रं
 पिपिलिका मध्यं। रुद्रमाय इति द्वयोर्मधातिथिः। अथो देवता अंतो द्वे च अग्निर्देव
 ता अनुष्टुप् छंदः। होमजपे च विनियोगः। उदुत्तमं वरुणाय शमस्मरजपहोमयोः संख्या च

के.वि

स्त्रः ४१ दि

४० दि १ पा १० कमेरोक्तानितत्रैर्विधां नीपां पुत्रेषु विष्णुहोम एव नोक्तवाप्यवीयेतुहोमं च पूर्ववत् कुर्यान्
त्रैर्महिषैस्ततस्त्यनेन माहेधुमं च कुर्यात् कहेम उक्तः तत्रत्यं पूर्ववत् दंतु स्वयं न व्याख्यातं तेन ह्यप्य
यमदानवदितिव्याख्यानमसंगतमेव। एतेन योत्र महारी वृक्षाहेन्याऽप्राप्तिप्रायो वारितः। तत्र यथा
समिद्धोमानंतरं वहोम एव मंत्राधिसर्वकार्यं। विशेषस्वेतावाततत्रहोममंत्रारौद्रादहं वैष्णवास्त
चत्रयोमंत्राः स्वस्वशोखोक्ताः इदं विष्णुप्रतद्विष्णुवैष्णवमनुकमिति क्रमेण समिद्धोक्त्यहोमे बुधग्राहः। ह्य
अत्र वैष्णवमंत्रगृहणोऽप्यहं तुः देवकापुत्रेत्यादिदानमंत्रेण विष्णोर्देवतात्वज्ञातिरिति सापत्यं ति
तापुक्तः। रोष्यवृषमदान एव समिद्धोमवहोमयो रत्नीकत्वात्। समिदाज्यचरुत्कवमिति ग्रहणी
होमे मवाधेमानाभावाच्च। यत्तु तेन स्वयमेव चापुपुराणोक्तसूयवृषमदाने होमच पूर्ववत् क
यदित्यस्य स्वयं योक्ते प्रकारेणानिप्रतिष्ठाय समिद्धोक्त्यतिलेहोमानुष्ठानसहस्रसंख्याया
कुर्यादित्यर्थः इहं तुः। तद्वृषमदान एव समिद्धोममंत्राणां वाप्यहोमोऽप्यतिलानामनुक्तत्वा

वानसंज्ञा देवकी पुत्रवारपरकं सादिष्टविनाशयग्रहं पीरो गोपीजनमनोत्सवाकृतं नाने
 दानेन ग्रहणी शांतिपुष्टि। तस्मादेतच्च कर्तव्यं ग्रहणी रोमिणा सदेति। अत्र होमं च पूर्ववत्
 योदित्यातिदेशाभाभिप्राये नीतिस्पृष्टः एतन्नृवं गौतमं यं यस्यादृष्टत्वात्तापं रत्नकल्पनात्वेव भाति
 । गोदानकर्मणा विष्णुदेवत्वत्वेन तदंग होमोपिते देवताकस्तिस्फुटं स्फुटतं च समिदाज्य च त्र
 त्कठमित्यनेन समिदाज्यं दुष्टत्वात्ति होमेदं देवताविषयको द्याविहेरानुक्त होमसंख्येवा ना ५
 युतसहस्रादित्रयागौतमैः सर्वेषां भाषितेऽप्युनीयते। साच पूर्ववदित्यनेनातिदिश्यते आकांक्षित
 त्वात्तयन्तु हेमादिराग पूर्वदित्यस्य त्र्यष्टद्वयदानवदित्यर्थः कृतः सचात्यं तापुक्तः ब्रह्मे गौतमस्य
 पूर्ववत्पदेन वाषादिपुराणोक्तं येषु भदानीयातिदेशायोगात्। हस्पृष्टेषु भदानप्रसंगास्तु हेमादियं
 यदित्युक्तं। तथा हि। गौतमीयोक्तं ग्रहणी हरधेतुदानानंतरं स्मृत्यंतरिणी विवैतरणी धेनुदानानित
 त्संगे तत्तु वरीश्वभदाने चोक्ता हस्पृष्टेषु भदानानि वापुषु शरीयव्ये धायनीयगारुडाय स्कां दी

केवि

४१

सहृदयो मुहुः भवेतीति दृष्टे ताते निःकृतिं समाचरेत् स यथोदरैकः पूर्वधान्यहेते निराणसः अ
 यत्नान्न जहात्सूतसु क्षामानप्यनाश्रयात् तेन धान्यानि देयानि विविधा धानि विधानतः गोधूमाः शा
 लयोः मुद्गमाषाः सर्वा ह्येषा यवाः तिलाश्चूरा कनीवाः श्यामा काद्यानि यत्नतः समाहृत्य सुषुद्धानि स शु
 छं चिर्भूतले सये। केवलाद्यैस्तु संक्षेपेण श्रीकुर्यात्तथ कुष्ठथकु ॥ फलोपहारसंक्षेपेणैकैकैः
 रापंचकाभूतदुचरेत्पसे। द्विष्टं स्वशास्त्रोक्तविधानतः। त्रुडुमौ द्विष्टं वं हयं समिदा। चरुत्कटापु
 ष्यस्येति मंत्रेण शतमष्टात्रं तिलान्। होमात्ते रजयेत्सम्यक् सुरभी च सवत्सका। मुक्ता विष्णु मधु ३५
 ठमिर्भूषिता शुभलक्षणा। इदं तेति मंत्रैस्तु पुष्पसकृच्च स्नोदमिः। ततस्तं सुरभीं शांतं वेदवेदा
 गवेदिनौ। बहु यथापशात्तापप्रदीतद्विजन्मने। सुधादितेन पायेन यन्मया पूर्वजं भनि। उदरे
 शांतितावाल्ताः सुक्तामाश्रय्यनाश्रयाः तेन यत्सु महत्याप्यैः नः पामदाहरा। यहराणि गदह्यंतु तत्सु २
 शायसुवता। वाजाय त्पानि धन्यानि सुरभीं शांतीं भवीमिमा। सहिराण्यथाशक्त्या तुभ्यं संप्रदे

म

राम

४१

स्वकपोलकल्पितमात्रत्वादपुक्तेः एतत्पूर्ववायुपुरोतेन तथा दृष्टं भविष्यतीति श्रद्धां मात्रेणैतत्प्रामा-
 ण्येपि वायुपुरोक्तेर्होमिण्येति कर्तव्यताद्यागौ न मीयाक्तग्रहणीहरधेनुदानेति देशोक्तिर्होमादित-
 द्दक्षिमहारीवतदुभयदंष्ट्रिष्वर्धाचंदोदयदोडरा नंदीयामुधैवास्वमंधयसंयान्यापातुसारिणास्तद्वर्वाची-
 नी अन्येष्वर्वावीना एवैवमन्यत्रापीदृश्याहरणोत्तरेयमित्यलमतिविस्तरेण ॥ इति ग्रहणीहरधेनुदानां अ-
 ध्यायसंस्मृतीनां समाप्तिः ॥ अथ तत्प्राग्विज्ञेयं पूर्वग्रहणीरोगिणीरोगवदलक्षणां निष्कृतिं वापि विस्तरेण जगत्पते-
 मु५ सूर्यः ॥ शिशूनज्ञातनिर्यानां सादत्तोतिबुद्ध्या तज्जलोलक्षणी सूतमहारीरोगिणाः शृणु बुभुक्षे
 यपदत्रंसशिशून्कृत्वा पदं कुर्यात् तद्वत्तदति सापेक्षं अमंवायश्च मेव वा ॥ अत्र हात्सपशोत्संगपाश्वरी-
 वावलं विनः ॥ अंगेषु ते सुतेषु वज्ञायंते विविधा रुजः ॥ ३३२ ॥ किंचिदाध्यातमानुसंसीदन्मुहुः ॥ दाह-
 ध्व३ शब्दद्वयेकं देगोद्याह चिविधा ॥ ३३३ ॥ अमाः मनसः शोकदुःखापमचद्वद्वद्व मेव च ॥ शिरातंश-
 कृते दाघमव्यवस्कुसरेकुसरेतत् ॥ इवमधुनिमंतघेसरतेषोत्तरोत्तरे मधुरोद्गारदौर्बलद्वेला

व्या

जायाभिगंतुश्चपातश्चत्रिविधोऽसुरोऽगंतुश्चचिघ्रवांतरीरिवाचक्षीनिधेविराजगुहणासहेमा
 तस्यैवशाविदधतोभृशोऽमृत्रकृच्छुमिति॥धिर्भवेत्तस्यदरांशुगुहं कृतीवावंदरोत्तोसवे
 न्मृत्रमुदुमुदुः॥अल्पमल्पमुदुश्चापिरक्तपीतंसवेदते॥अपिविडीमितिमृत्रमहाकछेनमेहति
 गुरुजायाभिगंतुश्चकृतिःशृणुसयत्रेद्वफुरोःसक्तैश्चतुर्वेदसमुद्भवैः॥वरुणोयाशमत्री
 रंछेन्नारुदुष्टकर्मराणांत्रयहोमावसानेनसौवर्णीयोधिताकृच्छुमिहोदरः॥सोयमेसमभृष्टि
 चतस्मान्मृष्येयसुबतं॥एवमस्त्वितितेनोक्तोवरुणाप्रार्थयेत्पुनः॥भागवत्यादसांनाथसर्व
 यायापनोदेन॥त्वत्प्रीतयेमयादत्तायोषेयंस्वरीनिर्मिता॥मृत्रकृच्छुमहाव्याधिर्दनेना
 नेननुश्रपतुइतिविज्ञाप्यदेवेशंछिज्जानन्याश्चतर्पयेत्॥अस्यभोऽयंश्चविविधैर्वसुभिर्वा
 सनादिभिः॥एवंसकृत्कृत्यस्तुतस्मात्पायात्प्रयुज्यते॥॥इतिसूर्योहृणासवादेम
 चकृहे॥॥अथप्रायश्चात्तातपीये॥॥गुरुजायाभिगमनन्मृत्रकृच्छुप्रजायते॥

३

द्विजादानेनानयापाह्वान। शपतामेमहागदः। एवमस्त्वितिसोप्युक्तासुसिदापगृहात्वजेवात
 जःसंभजयेद्विजाजानान्। इव्यसंचयैः। अथैसवदुशोदधात्सहभुजीतचंधुभिः। लक्ष्म्येहिकमिदंत
 स्येश्वभ्योपतिदुःस्वितः। विनानिमित्तंभवेयुर्विहरेदुदिवरोवाताशयजोपिवा। ज्ञायतेवातशुलो
 न्यजन्मनस्येत्कुर्वतः। प्राजावत्यथवाबालायत्पायत्पुगामिनी। स्वर्गामित्तायिनारीसंवध्येत्य
 हरीरुजा। तत्साहसोद्वंसम्यक्निर्विशंतामहत्फलं। ग्रहाणास्विद्यतेनित्यमयत्पार्थेतिदुःस्वितं॥
 प्रथमाद्वगंतव्यंजन्मजात्यादिकंपुरा। प्रपोतकानुमंत्राद्याःप्रतिवेशमकवत्ये। स्वस्वभावाद्येहे
 योयहास्तत्रदुद्विताः। स्त्रीहाहचिह्नोर्गर्भद्व्यातस्ताबोदसुराः। अबभ्रवुःसुरचनस्यकाःशिशि
 वोयधदाश्रयाः। तत्रतस्याश्रयाभूयसुस्विनःसंभवंतिवै। तयसासाहसवलाद्विचित्रसंगुणाः। सु
 खवैषयिकंभुक्तासायत्प्रातिमायुः। इति श्रीमद्वनीत्तकंदलसतभट्टेशंकरकृतौकर्मविषाक
 केप्रहरणीरोगसूत्रं॥ ॥ अथप्रवृत्तहराणि। तन्निदानानिलहरांचोक्तं सूर्याहरासंवादे। गुरु

केवि

४३

सूत्र

मेतद्वसुवर्णीपरिकीर्तितं सुवर्णीदक्षिणां दद्यात् सर्वपापहं यो भवेदिति ॥ ॥ इति श्रीमदनीलकंठ
त्मजमदशं। करकृतौ कर्मविषाकां कर्मकृत्युद्देशाणि ॥ ॥ अथाश्वरीहरं शानातयोक्ते। मातुसप
लागमने जायते वा श्वरीगदः। सतु यापविशुध्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ प्रायश्चित्तमत्र न बाधेत
द४ दंडवै। घाद्विषाये विरुधेम धुधेत्यथोदितं। तिलद्रोणाद्यतैव बहिरूपेन समात्विता ॥ ॥ इत्यश्वरीह
रं ॥ अथ कासश्चासहरं शानातयोक्ते। पिशुनो नरकस्यां ते जायते श्वासकासवारः। अस्पृश्यायाप
जन्यत्वोक्तेः यैः। अन्ये चात्र राजगामितेयं। राजगामिवयै अन्यं ब्रह्महत्यासमं स्मृतमिति च नेतस्य व५
ब्रह्महत्यासमत्वेनोक्तत्वात्। तेन प्रायश्चित्तमपि दंडनं बाधेत दंडं चोक्तं। घाद्विषायाकल्पं श्री४
६३। प्रतीकारमाधृतं तेन त्रेधा तव्यं सहेस्यलसख्याया। उधन्यजयचकार्यो होमश्च पूर्वोऽयोरपि
होमसंख्या चोक्ता। समारभ्य सहेस्वाता कल्याण इति ॥ ॥ अथापरं सूर्यहारा संवादे ॥ भगवन्त्या
सकासां होयो व्याधिहृदिः पुरा। ब्रूहि तस्याथ कात्स्न्येन कर्मिलक्षणा निष्कृती। श्रीसूर्य३। शृणु

रव्या ६

द्वयथा ४

शा १ तेनापि निष्कृतिः कार्यास्त्रिदशेषु नवत्सु नानिष्कृतिश्चात्र सर्वे स्पष्टा दशा ह्यस्याः समर्थस्य रोगितो
 वातदृष्टं स्येति शान्तिदृष्टेन न सचिंतं। स्थाययेत्कुंभमेकं तु यष्टिमायां शुभं दिशि। नीलवस्त्रस
 माङ्गं नीलमाल्याभिभूषितं तस्यापरिन्पसेद्देवं लोहपात्रे प्रवेत्तसं। सुवर्गा निष्कृपद्देन निर्मि
 ते यादसां पतिं जेतुं ह्यसंतेत वरुणां चिह्नं रूपरां। वरुणमूर्तिं स्तुत्वा पाशावरद्वारमकरवाहनाभवति।
 य ४ सामविद्वद्भिरास्तत्र सामं वै ययेत्। सुवर्गा पुत्रिकां कृत्वा निष्कृविंशतिं संख्याया। दद्याद्द्विप्राय संस्रज्यति २५
 वेदं ५ ष्यापः स्यामिति बुवन्। यादसामधियो देवो विश्वेष्वामपि पावनः॥ संमारेवेः कुरो धारो वरुणाः पावनास्त
 मे। इमं मंत्रं स शुद्धार्थं आचार्या यथाविधि। दद्याद्देवमलं कृत्य मूत्रं कृच्छुप्रशातये। प्रकाशं तं तत्रैव य
 शुयो नौ च गमनाम् मूत्रं कृच्छुप्रजायते तिलपात्रं यंचैव स दद्यादात्मशुद्धये। तिलपात्रदानप्रका ३३
 रश्च कौर्मै॥ ॥ तिलपात्रं त्रिधा प्रोक्तं कनिष्ठोत्तममध्यमं। ताम्रपात्रं दशपलं जघनं परिकीर्तितं
 द्विगुणं मध्यमं त्रिगुणं चोत्तमं स्रुतं॥ स्वर्गमेवं जघनं त्रिगुणं मध्यमं सिधेत्। त्रिगुणं चोत्त

वित्तैकफमुत्सृजतेमुहुः। कफात्पतिकसत्थातः कडुवक्रोति दाहवानाकफप्रदिग्धवस्तोऽवस
 शिरोर्विमानः। स्येष्मणातिशयचायावुरसोमं च वत्सेनः। सम्घासो जायते स्रुजः सुषुतेरमिघा
 तकरः। अन्नाहविश्ववैनिडं जायते स्पदिवानिशः। अकारणामसस्यास्यारमत्तैः स्रियिचवैधुषु
 विनाशितथ्यैः शूत्याद्यैः। श्रयशवादिभिः। धनिनोऽप्यधनेतस्मिन्कासिनो लक्षणां शृणु
 चि शीरोमिव तद्वत् स्रुजः स्रुजः स्रुजः स्रुजः। कफेन नितरां व्याघ्रच्यवतापिव हि मुहुः॥ का
 सिनेत्तमते निडं सुखाय चिद्वृत्तः। हस्तन्यसकपोलाहिसुवृत्त्यातिकफवसनः। धर्महन्
 रताघातैर्धन्यमिह ते सुता कासोऽप्यस्वयराघाते प्रहृतिः। अभवो भवेत्। यथाप्यथा सतद्विज्ञे
 तन्मपुहर्तुमिः। सपंचाविमवेत्युक्तं तदा तन्न स्रुजः शृणु। एकीभूयत देवाः स्रुजः सतः प्रथते
 त्पुः। प्रत्यहं स्त्रीयते शोधानं स्त्रीणामो सोति दुर्बलः। प्रहृत्तमते सोन्वारोगीतमना हजः। दा
 हस्रुष्टीधमग्लानिशूलज्वरविमोहजाः। प्रपंभवति दुर्गंधं सांसं सहकफं मुहुः। एवं च तद्वत्

सतप्रवक्ष्यामि कासश्चासंभवाहजः। ज्ञायंति कर्मणा येन तस्य लक्षणानि कृतीः। संश्लेषेण सद्वा
 मेधमानदिनेदिने धर्मश्रीलातासदाचारप्रवर्तिनां। इष्यया चाभिजात्येन हृदयस्यातिदोषतः।
 अतिवर्द्धिततद्व्यंगुराशालिषुतेष्वपि यथापुरास्य हृदयमत्यदक्षयतद्गुरोः। चक्रेवैपु
 षिमालिन्यं अभ्यस्य हते पुनः। तथास्पन्दयेदाहं शवयाश्चैरादिषु। अंगकेयसकृत्पी
 जज्ञायते पूतसंभवा। स्वरभेदो वपुःकार्ष्यं। हनिर्वैरा बलौ जसां। गले तालुनिलेपः स्यात्काफि
 चिन्कससंभवः। अन्नाहचिस्तथेवाग्नेर्माप्यंकासो मुहुर्मुहुः॥ विननाशयिष्योस्तस्य तडनं विविधै
 धमः। अनश्वतिघनेतस्मिन् धनितो धर्मवर्तिनः। लक्षणां ज्ञायते कासे कासितस्तं निशाम्य। कफं नी
 नाभितो नानाशिरासं कुचितोदरः। मूर्च्छामोहमदलानिर्लभते विचिघ्राहजः। शुष्ककसति शुष्कासः
 कषेण सुचिरं कसन्। उरोदहति चक्षुष्यां जाज्ञेन न च हिष्मन्। कटुत्ववदने शोषः। तद्वाह्वरभवा
 हजः। तन्नद्वन्विना शायतस्य मत्रयतो यरैः। लक्षणां कासिनो ज्ञेयं प्रत्यहं। इरुविः। चित्ताशिते ल्पके

द्युतो गदो। सहेस्वसंख्य मंत्रेराविष्ठाः कर्माणि वश्यत। सस्तापितां दुतो मर्तिविधिवद्विहिता हराणां
 । वतर्दीरातिना चलेस्यास्येसाभ्रातने। अवेये द्विविधैः पुष्येर्ध्यादीपपुरः सरोतस्येथ जयन्मंत्रत्वे
 सवान्विष्ठासंहितां ततोभ्यः पुनस्तत्त्वविशेषविधिना हराणां। क्तवीतविविधैस्तोत्रैस्तद्वेत्ते मंत्रमीयेत।
 विष्णुस्त्वमेसि सर्वेषां भूतानां हृदये वसन्। येन यत्क्रियते कर्म सोऽन्यस्त्वन्नान्यस्य वा। त्वमेव धन्वि नस्त
 पित्वमेह द्विषश्च तात। त्वंचिन्ने विने त्वमेव जगद्गृहे मत्वा तमिति माविमो। एषया यामा महाव्याधिर्वाधेमा
 हृती त्वं विने शस्त्वत दन्यतः। न किंचिदिति जानं तं मा त्वं किंनु प्रबाधसे। मया च त्वं नमये नैव त्वं नमया
 नाम न गसां विने त्वमेव जगद्गृहे मत्वा तमिति माविमो। एषया यामा महाव्याधिर्वाधेमां मा त्वद्वर्धयां। २४
 २० सक्तत्वा यतं देवप्रणाम्य च मुहुः मुहुः। वास्तवा वसुधाया विज्ञिते तित्तु ध्यान्मने। क्तत्वा वास्तवा
 मघेति पूजिता यस्वशक्तिः। विधिवत्प्रातिमां दद्याच्छ्रद्धया ससहा चत्तां। दानां ते कीर्तयेन्मंत्रमिमं सवि
 हितां जित्तिः। मया वित्तवता वित्तहानि देहाद्याधिकीर्धता प्राप्ता यमुं प्रणोष्यामि। का सश्चासंमन्वितः। महार

नभूयः स्वयमेव हतं बलान् । अर्द्धति युगपत्तुका सञ्चासर्षयश्चियं नोषचैः शममिच्छन्ति नानोपा
 धेः यैरपि यथा हतं । साधनि नो बलादप्यष्टे धनो निश्चुसुर्भ्रशो दुःखादिना यदति संभवात् तथै
 व ध्यासा जाबद्धः कासिनः स्पृमहत्तयः । काले कालात्तरैर्लोते यथा वित्तस्य सस्मरुः । हायते वदत
 स्यापि काले काले महागदः । ध्यासजं लक्षणात् स्पृष्ट्वा सोक्तं मखिलं वदेत्तन्निक्षेपेण रितिविज्ञायक
 मनिश्चयमात्मनः । ततः प्रतिक्रिया कुर्यात्सहसोत्साधकारिणी । सुदिष्टुसमनुप्राप्तिमात्रकृत्यहेदि
 ने सुष्ठु मेष्टुष्टुष्टु सुल्लिप्ते गोमयादिना । वीरानन्दमामयदेवज्ञानेस्वादिनः । अनुज्ञाम
 धिगम्येवायथैतं विधिमाचरेत् । सौवर्णीकारयेन्मूर्तिविष्टुर्निष्कमितां शुभां तदर्थेनाथवाकुर्यादि
 त् । व्याधिवले कुर्यात् । चतुर्भुजागदाचक्रशखमोयजमत्करा । हारैः परकटककुण्डलामरणान्वला ।
 कृत्वा प्रतिष्ठितं प्रगां पात्रेषु लवमयेन वै । अंतर्विन्यस्तजलजे स्याययेन च्यतकृता । ततस्तं ध्याययेष्टु
 द्वारिमिगंधामश्रितैः । उद्धृतं तोयकलशैस्तल्लसदलमिश्रितैः । सखरौघाधिमिः सम्यक्मक्तिश्च

स ५

के ३

के.वि
४६

स१

प१

यणिसुप्रमंरुजः। अग्निशस्त्रविषादिभ्योऽहं कस्मादुद्भवंति हि नालमुत्र कलत्राघाघनिनोचे त्रिपी-
डिताः। तेषामाकस्मिन्कुंडः खमृतिप्रापंमवेदिति। पितृमातृस्वसुभ्रातृभ्यः प्राप्य अयोजकान्। कासश्चा-
सशिस्ताय हिक्काहृदोगयीडितान्। यंच धापयंते कुंडः खेर्निर्धनात्पर्वदत्सुधीः॥ प्रयोजकालुमंत्राद्य-
जन्मजात्यादिकं तथा॥ पञ्चभादवागतयै देवज्ञैः न सुमेधसा॥ हिक्काहृदोगमुख्याशीव्याधयोऽकृतनिष्क-
तेः॥ ॥ सूर्याहारासंवादे कासश्चासहरे॥ ॥ अत्र कासमूर्तिदानमपि कार्यं। अथ कर्मसंपापायोक्ते-
कुर्याद्विविधयै। व्याधिविधयै। व्याधिप्रतिमादानं तत्तत्सरां कर्मविषयाकसारे। कासः क्लृप्तं गतं
धानोदीर्घोऽधरः क्लृप्तः। करेणानाद्यसंघातविघ्नताहोतिभीषणाः॥ श्वाशं लक्षणां लक्ष्वासहरेवश्यते।
अथ कफज्वरसहिते कासश्चासहरे तन्निदानेनुमामहे श्वरसंवादे॥ कृतद्यो जायते मर्त्यः कफवाद्या-
सकासवान्। उष्मज्वरी च नित्यं हि पित्तज्वरसमचितः। सतत्पृतीकारः कर्मदियाक समुच्चयः। चांदा-
यरात्रयं कुपीत्यंचाशब्दिप्रभोजने॥ अग्निं पूताख्यसत्तेन चरुणा सर्पिष्वायुतं अष्टाधिकं लुड्डु

राम०
४६

तिकरोविद्धदानादस्मात्सनप्रपत्यमंतवस्तिलसंख्याकाः कृतामेधनिनांधनोतिहार्यताविम्वनाममर्षात्सु
 दुष्टमना।ना शायैवागसातेषामयायंतैतिलवल्नः।विम्वनाविम्वरूपेणमहायायांदिदन्वितः।तुभ्यंदिना
 डिज्ज्येषुविम्वरुयायसाधवे।भ्यात्समनुष्येनेनदानेनचनिरामयः।त्रिवेदं सतंचिप्राभूयात्रिनघोविदेत्
 अग्रेत्येतिमंत्रांतेसतंकासीचिसृज्येत्।ततोभ्यानपिसद्विप्रान्भोजयेद्विधिवाहरोः संप्रज्यसहस्रंजी
 तबधुभिश्चासकासवान्।विधिमेवंगदीकर्यात्कासश्चासातिरेकि।शि।श्चासातिरेकेश्चासात्तेदे
 वजेनालुमोदितः।कासिनाशोभितेकासेसरक्तेनविशेषयेत्।विधिंस्वीदितंरक्तवसनानाप्रदानतः
 ।तस्मिन्संयममिश्रवदुलेनिष्ठगंधित्ति।विधावाचरित्यूर्वेविशेषमिममाचरेत्।विश्रात्यत्तमि
 तं।ताघयात्रंस्वर्गेनसंयुतं।सर्पिः।शतेनायिमानेनयारिरिते।स्थाद्विप्रायर्विधिवद्वाधेस्तस्याः।पुश्रा
 तयो।कर्मशोक्रियमारोस्मिनयेभुवंस्तद्वैग्रहैः॥इत्यत्रतदुजातीचानुमंतद्वयंमकुर्वतः।ऐहिकंल
 क्षणांचास्पविज्ञेयंदेववेदिना।चौरक्षपाग्निभिवित्तहानिराः।कस्मिन्कीमवेत्।कठोरः।कठियाश्च।धि

३३
 सृते। भारैश्च तन्मिर्मा राभ्यां भारेणाथ स्वशक्ति तः। भारयत्नसहसदेयं तु तत्त्वास्त्रियेयत्नशतं भारस्या
 द्विशतितुल्येति कोशात्। शर्करायाः कृतं घेनुं प्राप्नुवामिति नोपरि। स्थापयेत्तु यं भागेन वन्सुसुखा
 सथोत्तरे। सर्ववीजानि सर्वसुदिस्ववस्थापयेत्ततः। स्वरींस्तु स्त्री स्वरींश्चंगीमुक्ता रोपितलोचनं। ह
 य्यशफां पिष्टुतिष्ठं दुकूलोहतकंबला। करीमेन्यस्तसदुल्लेखुशायकृतरोमकां। ताम्रपुष्पी
 खसौराष्ट्रपात्रां पुच्छयविदुसां। स्वर्वितामथ सुद्युत्रां नानावस्त्रविभूषणैः। अर्चयेद्विधैर्भूयोना
 पुष्पादिको हतौ। विप्रवासरामघोतिस्त्रीकृत्यविधिधिसर्वकं। प्राञ्जलस्तमुद्वक्त्रं सपविष्टकु
 शासनो अतीसारी सविधिवदभिनंदेत्पुनः पुनः। वासः कर्षके परके उत्तैस्तं विभूषयेत्ततः कोले क
 सुसंप्राप्ते स्म रजारापरां विभुं। तदुध्वाभावयेत्तदुदघादितुं समाहितः। दानोदितविधौ प्रसीपु
 केन्यस्तकरोद्भुजं। सुदक्षिणायथाशक्त्यापणम्यदमुदीरयेत्॥ इपंच शर्कराधेनुः सर्वलक्षणा
 लक्षिता। स्वलंकृता यथाशक्तरातुभ्यं वेदविदेमया। अक्षपासं प्रदत्तां तां गृहाराद्विज्ञसत्तमां हा

यात्पिन्नरोगस्य शान्तये॥ वापुषु तद्विस्मरितिसूक्तेन जयं कुर्याद्विज्ञो तम प्रजयेद्भोजयेद्दद्यात्तनम
नानान्पमानस इति॥ चरणासर्पिषा युतमिति प्रत्येकं संवध्यते॥ ॥ इति कफत्वरसहितकाश
प्रासहेर॥ ॥ इति धामभृन्नालकंठात्मंजभृशंकराकृतौ कर्मविवर्ककासश्वासहेरारि॥ अथा
तीसारहर्षरि॥ तन्निदानानिरासमाधवीये॥ अतोऽसारे निदानानि सप्रेत्यादुर्मनीषिणाः पुरोस्त
न्यगमं देवापरहृत्केशकारिता॥ वापीकृततडागानां भेदं चाग्निनाशानं च यथावत्तत्र यस्यास्य कु
षिणः कृतिरारिता॥ इतरेषां त्रयारणां तु द्वादशाष्टार्धमुच्यते॥ ॥ अथ तत्परिहाराय चोद्देकमीरापत्रा
तिसारस्य कीर्त्यमानानि मेष्टरागुलहराणानि सपायानि तेष्वापि पृथक् पृथक्॥ ह्रियानि शगंसा
हंतुवथाद्ये नुश्च भृहहान॥ जलनाशयानां भेदश्च अवद्दे शामयितुं पुरा॥ आत्रेयका मुखोद्दे
ष्टभोजुर्गन्धतामपि॥ अतोऽसारे महात्वाच्चिदहिनः सतजायते॥ आत्रेयीरजसुचलातत्प्र
तीकारस्तत्रैवात्राचीमवहिषासायिष्यामायाजिषु वि॥ यसेतश्च ह्यजिमेव पूर्वस्यावहेत्तोमंतुवि

के.वि.
४८

मेतं

ज४

न२

प्रीत्यर्थमास्तु। प्रतिमादानमंत्रमाहात्रेताहूयोपि रीत्यस्त्वमंतश्चरसि वै नराणां त्वं वास्य
प्राक्तनपापमर्तो विनाशय। एवं कृत्वा नरसम्यगती सारं ब्रूयौ हति॥ नारुजः स सुखी नित्यं
दीपमायुश्च विदति॥ ॥ इति बह्मिनी निदानं ॥ अथापरं पृथ्वा वै देयमात्रं च तज्जैमि
निसंहितायां। परस्मै प्रमेतारमती सारं ब्रूत्व सौ। तीर्त्वा परं प्रकर्त्तारं समाश्रयतु मे स
खा॥ अत्र परतडागादिभेदनं अतीसारनिदानं॥ जीर्त्वा तडागाद्मुद्गाद्धारस्तत्प्रतिकार
इति श्लोकार्थः॥ ॥ अथ रक्तातीसारहेरं॥ ॥ शान्ता तपः॥ दावायि दापकश्चैव रक्ता
तीसारवात्सवेत। तेनोदयानं कर्त्तव्यं रोपणीयं हस्तया बद्धः। उदयान इति उदकं यो यते य
स्मिन्निति उदयानं नियानं न ब्रूवा॥ ॥ इति रक्तातीसारं॥ अथ भाण्डरहराणि॥
तन्निर्दोमाधवीयेमाहारी वेचयाद्यैः। आचार्यभार्यणमनेभगं दूरयुतो भवेत्॥ तत्प्रतीका
माहेहेमाडो महारी वेच ब्रूयौ तमः॥ माहोकापदरागं च वज्रवैर्यमेव च॥ गोमेद

नेनानेनयत्पूर्वमयानारीविनिघ्नता। अतीसारकरंघोरं पापमेतदिहार्जितं। तन्मुक्तोहेतिरंजः
 स्यात्प्रणाम्येतिविसृजयेत्। निरेनायधितंचोत्कासविप्रः सर्वमेवततः॥ दानद्वयं समादाय त्वस्मीमे
 मेवग्रहं व्रजेत्। ततः सयज्ञमानोपि भयस्तनविलोचयेत्। सहेमाम्यसमालस्यकृतः स्वस्वयनोद्धितैः॥
 तास्ततोविविधैरत्नैः श्रद्धयासाधुभोजयेत्॥ ॥ इति सूर्योक्तं संवादे अतीसारहरे ॥ ॥ निदानो
 रीक्ष्यतरंयाये॥ अतीसमभवतियस्वेतोऽपि विनाशकः॥ हेमाद्रौ महारोवे च बोधायनः॥ सुवरोना
 थताघ्रेण कुर्पात्यति कृतिं बुधः। वडे भुवसोरेण पलेनोद्धनवापुनः। प्रतिमालसरो। तथा ज्वा
 लाकुलाइक्तचदनेन विलेपितो। रक्तवस्त्रेण सर्वोत्तमिषस्योपरि संस्थितो। रक्तमाल्ये स्तुतं
 त्रो सुक्ता दास्यपरिष्कृती। तपूकोचं नवरागोभाद्वादशार्कनिभां शुभां॥ ब्रह्मचर्याचिते विप्रे क
 निष्ठे चाग्निहेत्रिणि अत्राकनिष्ठे इति पदच्छेदः। तथ्य च स्वाचारोपेतो उत्तमेशतिपावत्यकनिष्ठे
 ति पदच्छेदेकनिष्ठेतरा। अंगुलीयकवस्त्रौ धर्माधितेतां निवेदयेत्॥ मंत्रं गानेन विधिवदपि

कार्के भगंदरहराणि ॥ अथ दुष्टव्रणहरं ॥ तत्रिदानमाह पुराणं शरमाधवीयेष्टु गौतमः ॥
 धर्मपत्नीषुरेगत्वादुश्चिको भुजगस्तथापसिंदंष्टिमृगव्यालकृव्यादोपिततोसकृतः।
 ततो मनुष्यतां प्राप्नोत स्योत्यादिना वृणां त्यतेन। इह मलिरिव ज्वेव दृष्टु गौतमोक्तः प्रती
 कार्कः उक्तो महारीवोपलेन वात दृष्टु न त दृष्टु न वा पुनः। कारयेद्वाहनं हैमं चतुर्दंते
 तुवापरा देताः स्वर्गामयाः कार्यारत्नैर्नाना युधैर्धुताः ॥ सर्वो भरणं संरक्षणं चोपकारि
 कां ॥ आचार्ये प्रयतात्मा ततस्पयाश्च समाहितः ॥ उपचारैः षोडशमिस्त्वये ॥ ध्युष्य
 कैः। ततो वा स्मरणमाह्वय सर्वशास्त्रार्थकोविदं ॥ उपचारैः षोडशमिस्त्वये ॥ ध्युष्य
 ततो वा स्मरणमाह्वय सर्वशास्त्रार्थकोविदं ॥ अत ब्रह्मोपसपन्नमनुदयकरं चराणाम् ॥ मन्त्रासं
 सत्यवस्त्राद्यैर्होमं तेन च कारपत्न्यमंत्रैः यो गणितैः स्य कुसंहिताशास्त्रवोद्युतैः। चत्वारो दिगा
 जायेच पुष्पदंतादयश्चैव। सार्वभौमादयोपचयादुत्पातोषयामितान् ॥ समिमिदं ज्योत्स्नैर्हो

कमरकतं पुष्पागं चमौक्ति कं॥ हरितं च न चेतानि स्वर्गापात्रे विनिक्षिपेत्ता अथवा
 राजते यात्रे गव्यान्पनप्रसूयेत्। स्वलिंगे चैव मंत्रैश्च होमकार्यस्तत्पर्ववृत्तः। सर्ववत्। य
 ह्यज्ञोक्तमार्गोत्तरार्थ इति हमादिः। ततो वा स्मरामाहूय सर्वशास्त्रार्थकोविदं। मंत्रमा
 व४ ह। आदित्यादिग्रहाः सर्वे नैरत्नप्रदानतः। विनाशयंतु मे हृष्टाः क्षिप्रमेव भगंदर॥ दानफल
 माह। अनेन कर्माणां नूनं यथावद्विहितेन तु। नरो वै ह्यप्यमाप्नोति निःसंशयं भगंदर॥ ॥२॥
 ति भगंदर॥ ॥ अथ प्रकाशं तरेण भगंदर॥ ॥ शांता तपीये। स्वगोत्रं च प्रसंगेन जाये
 ते च भगंदर॥ तेनापि निष्कृतिः कार्या मेव। दानेन यत्नतः। भगंदरोगमूर्तिः दाने। तत्त्वस्ते
 शां कर्मविषाकसारं भगंदरः। प्राशुशीराके शाहनाभिवंधनः। पंगुया शंकुशचरः पीठासी
 नः ककुब्धतेः। ककुब्धे च वृषांगे। तद्धूचायश्चात्तभागे कृत्वा तत्र हतः प्रहस्युतः कर्तव्यः॥
 ॥ इति भगंदरहरणगमूर्तिदानं॥ ॥ इति श्रीभट्टनीलकंठभास्करकृतं कर्मविषा

मित्रिभिर्गविषे निरागसि हस्ते वशिन्त्यगे वृणोपणि अवरोर्वा प्रहरौ स्ती दरायै रति दुःखदैः ॥
 इच्छा द्विष्यमादाद्यैर्भेदैः स्यात्तद्वशादिह । तदंगे विविधो ताडी वृणो भवति दुःसहः ॥ वृणो न्य
 मिह ते गसौ रूक्कल्पः प्ररोहति ॥ अवरो सततं पीडा सुयखावे ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अभ्युत्थनेऽति पी
 डा कृत् प्रमित्रो मन्दवेदनः ॥ इच्छा मिह ते नित्य पीडा प्ररोह सयं करी ॥ दाहश्च सनत एव मुद्यो ज्वर
 धाः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥
 स्पमानतः ॥ अगे तो गं वरावता ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥
 पु ॥ शस्त्रमुक्ता दिवा होयं करभांगुलितो रनात् ॥ वृणो मित्रिव शस्त्रादिः कर्तुं रोगे भिल्ल स्यते वेदनार
 रते निर्यास यथा विष वृणा रमत् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 विहिता मृषा ॥ तानि रंध्राणि जायते वृणो ॥ स्य वृणो पणि ॥ तानि तानि स्ववेती ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥
 रिते ॥ अंग का श्रृंष स दोर्वल्प मपि दाह रूवि धमाः ॥ इति विज्ञात कर्म सवरा विधि मिमं चरेत् ॥ शु

मो गतस्पृहीतये भवेत्तत्तस्मै द्रुतवते सम्पगा ज्ञा प्रीत्या यथा हतः सं त्रे रा ने न वि चि व द्वा धृ त्स म
 वितः ॥ प्राप्नुवस्तु वराणी वा द्वा सु खयं इत्य वा हने ॥ ए स व त श्व त इ तो ग त्ना नो ना य क श्र यः ॥ ब्रा ह्म रा
 न्मो ज्ञा पित्वा च स्वयं भुं ती त वा म्य तः ॥ एवं कृ ते व रा चा धा त द रा दे व त श्र य ति तं ने व व रा भि न्नै न का र्य मा रो म्य
 हे त वे । ग ज दान मं त्र क्त ॥ सु प्र ती । क ग जे द्रु ख स र स्व त मि ये व क । इ द्रु स वा ह नं श्रे ष्ठं प्र त दे व दे वं दि ते ति ॥ ॥
 इ ति दु ष्ट व रा हे रं ग त दानं ॥ अ था परं म हा या पो द्रु व त ल्यं द्वि वि च मु क्तं प्रा ता त पी ये । पि तृ षु सा मि ग म ने द द्धि
 रां ग व रा नी भ वे त् सु सा मि ग म ने वां मा जे च व रा नी भ वे त् ॥ दे वाः क्र मे रा तिः क्तं मा हे स स वा ते ना यि नि षृ तिः का ति ५
 चे व ५ यी अ ज्ञा दाने न य स्वे तः । ते ना पि नि षृ तिः का र्यो दा सी द नि न य त् त इ ति ॥ ॥ अ ज्ञा दान मं त्र क्त ॥ त्वं ह वं
 व द्म रा ण सृ ष्टा प वि त्रं भ व ता य रा ॥ त्व त्प स त्ते ति स्थि ता य ज्ञा त्ता स्मा ष्ट ति क री म व इ यं दा सी म या त् भ्यं श्री व
 त्प प्र ति या दि ता । स द क र्म क री भो णा य या तं म द्र म क्त ते ॥ इ ति द द्धि रां ग म्हा मां ग हे ॥ ॥ अ था परं स र्या ह
 रा सं वा दे ॥ ॥ अ रा पु स त प्र व द्धा मि व रा णा य ॥ ॥ य ल्न द रां ॥ वै श वि क प्र मि त्र स्य व रा नि नुः क र्म

१ दीर्घवरागेशसंख्यातान्कुर्वतायापमर्जितं॥६॥संनृणानिस्वयन्नस्मात्तु व्योवतानर्द्यहमसावातित्रिवदेत्ते
 रामरहितं। सधित्वमनघः सोपिविप्रस्त्रिर्वरौ न वदेत्ततवोवरातित्तादितं शुल्बभाजनसंपुतं।
 बुधरेन्मंत्रमेनेतुस्यशीयेत्पाशिताद्विजंमंतवस्तिलसंख्याकार्याविप्रचकार्यताविप्रस्यत्रि
 हितःएवंहंतोचलसेनिभाः। यद्विप्रवपुषः स्यशोशितव्यवनेभुवि। कृतंतद्वचनाशायमधोऽय
 स्पर्शयेत्ततः। अग्नेनयेतिमंत्रातेभ्यस्तंप्रणामेत्तद्विप्रस्तत्सर्वमादायदायदशीशीः स्वमहान्बुधः जे
 जेत॥ ततस्तत्सर्पिषः स्पर्शं कृत्वा विप्रान्प्रसजयेत्। वरादीद्विरावस्त्रिभैः प्रष्टुयापर्याचितः। तद्वे
 दिक्चत्सर्वीकंप्रातिवेरमादिचितवं। गतेषु जनुषां संख्यां प्रश्नभादेव चितयेत्॥ ॥ इति सूची
 रुशासंवादेदुष्टवराहेशं॥ ॥ इति महनीलकंठस्तुतमहेशाकरकृतौ कर्मवियाकाकोटिदुष्टव
 राहेशां॥ ॥ अथ गंगामालाहरं कर्मवियाकं संग्रहे॥ अध्यायपतिशिष्यास्तु यः प्रतीयं गुरुस्त
 याशिष्यापुंश्च वयित्वायव तेतस्य तस्य च जायते गंडमालाख्ये गस्तदुपशंतयेत्त्रिमह्यमह

यत्तु१

मेमासिसितेपक्षेसानुकुलेतथाचिधौ। कर्तव्योवशिनासतनिः। दुःखोयशोतये॥ सुद्वर्वरीसुवरी
 ननिर्मिताविश्वकर्मराः। कुर्यात्तुतिष्ठति। सौम्यावराभयकरानुज्ञा। त्रिभिः पलैः यत्नाभ्यावायुतैसाथ
 स्वशक्तितः। वित्तयाधिवलेहीभिर्वित्तशक्तिमल्लंघयन्। असाधारितलनंत्सुत्रादुकूलद्वयसंघता॥
 वरावत्यागकेनपस्तवरमाशिक्षाशालिनी। राजतेष्टुदलेयद्येयत्नेनपरिनिर्मितो। सुसन्निवृत्तामधौ। यसं
 प्रोशुन्वभाजने। तदष्टयात्तिचंश्रुत्वयात्रस्थायपुण्याचिधौ। कंबलोपरिसंस्थायतिलडौचलो॥ रा॥
 परि। अर्चयेद्विष्वकर्मरांतत्रस्थविधाहोः। शार्तकमलकल्लु। सुवासीदलचयके। कुसुमै। रार्च
 पियथास्वर्तुसमुद्रवैः। चंदनागरुकरैर्विविधैर्धूपदीपकैः। नानाधियोयचोरैस्तुविश्वकर्मातिपूजयेत्
 ततोवाह्यरामघेतिल्लताध्ययनशालिनं। विप्रमभ्यर्चयविधिवद्विचिधौ। राभूषणैः। तस्मैताप्रतिमाद
 धातुविधिवद्विष्वकर्मराः॥ दक्षिणायस्करसुतं। शुद्धधातोमहोवरा। यारि। नायारि। मालभ्यस्ये
 नभ्यकरोयारि। संमुखीमार्तिमालभ्यमं॥ यन्मयादुष्टभवेननिर्घृणो नदुरात्मना। विप्रा

वि५

तमुदी
येत१

चत्विष्टकृतं दद्याद्गङ्गा च वापतः। संत्राणेन त विधिवत्प्राद्यावायद्गुह्यरवः। मालेयं सर्वदे-
 वत्पावस्तविष्णुशिवादिभिः। इन्द्रादिलोकपालैश्च तथा सर्वामरैरोप। इयं मे कंठलयाया धरिता प्री-
 तिपूर्वकं। वासराय प्रदत्ते यंगल गंडं यो हत्वा। अहं श्रुतिः कृतो ये स्मृतेभ्यो दद्याच्च दक्षिणं। पुराणा
 हे वाचनं कृत्वा भुंजीत सह च धुमिः॥ ॥ इति गंडमाला हरं॥ इति कर्मविया का कं गंडमाला हरशि॥ अ-
 ययज्ञाघातहराणि॥ तत्र श्रुता तथीये। सभायां पक्षपाती च जायते यज्ञघातवान्। निष्कृत्य मितं हेमस-
 दद्याच्च द्विजातये। आर्ध्वं च वै ह्रस्वं कुर्यादात्मनो हितमिच्छन्। स्वपूचान्पानि दद्याच्च गादानंतश्चकार-
 यति॥ अत्र राजसभायां सभ्यः सन्न हायात कयुक्तस्य पक्षपाती पक्षघातीति ज्ञेयं। अन्यथा शान्तातपेनै-
 व यरिभाषायां ~~महामातक ज्ञान्यत्वेति विरोधः स्यादिति। तेनात्र समर्प्य दद्याच्च दशावृत्तमसमर्थ-~~
 स्पर्शो॥ यस्तस्य वायु उद्वं प्रापश्चिन्नं न वतीति अयं स र्यज-
 रा सवा हो पक्षघातरोतिख्यातवा तव्याधिजुषः पुरा व्याधिस्तस्यपि मे हृत् कर्मलक्षणा निःकृती-

[illegible]

गीरूपधान्यधरादिके॥लोभाद्वस्त्रादिनाहीनवादिनेयदकोचयत्तत्तदस्यविनश्येतयततोसु
लोभवेत्तत्तदपुनर्यथेमहिषीदानमाचरेत्तत्तदस्यविनश्येतयततोसु
दद्यान्महिषीकृष्णासवत्साहजयेत्ततइतिब्रह्मांडपुराणात्तमहिषीमहिषीदानेदद्यात्स्वरां
वराहतामितिपरिभाषायांशातातपीयात्॥दानमत्रस्तु॥कालमृत्युस्वरूपांमहिषीरक्तभस्म
गां॥सालंकारंघट्टस्यामिममशान्तिंप्रयच्छतु॥कृष्णतिष्ठत्येवकुर्वीतचांद्रायणमथापरे॥उद्यज
यश्चैवंभक्तावाप्नुयान्ममशान्तिं॥नामत्रयंजयेन्मर्त्यांरोगशान्त्यर्थमात्मनः॥सहस्रनामकेवायिस्तो
त्रसम्यग्विधानतः॥अथुतानंतमोविदेत्येतेनानयंछिजाः॥अपुनत्रितयावृत्त्याजयेद्भाग्यशु
तये॥पुष्पसंस्तुतेति॥द्विस्तोत्रोपात्तमुच्यते॥अथधनुर्वीतस्तु॥अथापरं॥अथवि
दादयश्चैमिनीयसंहितायांनिरीक्ष्यसाधुनुत्तानःधनुर्वीतःप्रयासतः॥साधुमेहतैलवापीप्र
दातारंविमुंचति॥साधुनृष्टुयाउत्तानोअनघसर्वगच्छतिसधनुर्वीतवान्भवतीत्यर्थः॥

तस्यैव तन्मया प्रवक्ष्यामि व्याधरे स्पमही यसः। या द्यामि घात संज्ञा स्पचिद्रं कर्म च निःकृतिं। पः
 पुरा नरनाथेन निबुक्ता न्याय कर्मणि। सभायां समुत्तामेत्या विद्व्यादय चानयानयज्ञः संहतो लोभाद्
 याद न्येयवर्त्तिनः॥ यद्यद्यातं प्रविदधन न्याय वंतं पराभवन्॥ जन्मातरि मिहासाद्य पक्षस्तस्यापि वा
 युनः॥ हन्यते प्रताहं भस्येन्मेहो बल गति प्रभः॥ उत्कृष्टयज्ञा करणाद्वा मपक्षे स्य हन्यते॥ पक्षपाता
 त्रिहस्तस्य हन्यते वास्पदक्षिराः। तस्य तत्पक्षजगत्संधि शिथिल्यमाप्नुयात्॥ हस्तयादादितत्त्वा
 यं कर्म कुर्वन्मिहाक्षम॥ मृषाति वदनाद्वा स्य वागर्द्धमपि हन्यते। स्पुटं वक्तुं न शक्नोति न च हस्तस्युदर
 शिने॥ करो न कुर्वते कर्म यादस्थानेन तिष्ठति। उत्तिष्ठन्नियतयेव बद्धगद्वे सर्वतः। तद्गोवेतता हीनं प्र
 सृष्टमिव भावते। चिवादेष्टुर्विमुह्यत तत्पक्षस्य निरीक्षणात्। मन्यापि स्तभ्यते तस्य मीवावक्रियते
 मृश॥ लोभात्पक्षे कृते तस्य यथास्वमुदकोचयन् तया स्पहतपक्षस्य घनहानिर्यत्ततः॥ अग्रे मी
 रा नृपाद्वा हस्त धूर्त्तान्मिथ्या मिश्रसनात्। संहस्तं बंधुके लहन्निमित्तं प्रजापते। पुरा ज्य धने ख

के.वि.
५४

दि१

यसंशयात्सुच्यते नीरुजश्चाभ्यासमिति तं वदेत्। सहेमाज्यया च विलोकादद्यात् ॥ इति केयवा
तहरे ॥ अथाक्षेयवा तहरे ॥ तत्रैव वायोराक्षेयसंज्ञस्य शृणुकर्म सत्तद्वराणि निष्कृतिवविशेषेण की
र्त्तमानं मयानघ ॥ अनागसिगुरौ शांते वैरभावि न वर्त्तते ॥ वातश्चाक्षेयको नाम ज्ञायते भ्रशो ॥ ५३ ॥
ह ॥ तत्तद्वराणां तस्य वस्यामि त्रिधा त्रिधरूपिणः ॥ गुरुप्रणीतवाक्यार्थं यथा र्थमपि यन्मृषा कुतस्की
र्त्तुहवा ताद्यैः अन्यथार्थ निरूपणैः ॥ आक्षेपत्रसदाक्षेपैः प्राक्षेपजनसंसादि ॥ अंगान्पादायमु
ख्येन प्रसविस्वति कर्मणि ॥ पथायश्चाकृताः सर्वे अर्था गुरुनिरूपिताः ॥ एवमस्यात्करादीनि
क्षिप्यंते गानि दुर्मनैः ॥ लिख्यंते वायुवेगेन नानामोदभिः ॥ आतिन विनिद्रातिन सवंप्रपि वत्पः
वापुनाक्षेयकेणार्त्तः किंचित्कृतं समेतन ॥ गुरुद्वितीयशब्दसर्वस्तसिस्वतानयतानंदाप्र ॥ ५३ ॥
तापनकोना आसवेष्टिह दीर्घनेपदाप्रतिष्ठमगतिरुशोकमयादितः ॥ पिपनस्ततः ॥ अग्रि
चौरुयघृतविवादेसाक्षिशंसनैः ॥ भ्रयादुयासिविद्वानियस्य पुत्रधनात्मसु ॥ दृश्यते प्रत्यहं

दा३

राम
॥ ५४ ॥

तत्राशपमाषपर्वतं तैलवापी च कृत्वा देयेति इति चतुर्वीतहरण ॥ अथ कंयवातहरण ॥ ॥ स
 योहरासंवादे ॥ पल्ले द्वाद्वाभिः कुर्याद्दृष्टाभिर्वीष्टभिः शुभं ॥ अंगं शोल्वं सुघटितं द्वांगमति सुदूरं
 ॥ पल्ल संमितमाषैश्च अंगे कार्ये हिरण्यये ॥ पुष्पाग्रे तु नालं स्यात् ॥ तुल्यद्वारा संस्थितं यन्मास्यानि
 मितं रम्यं कास्ययात्र चतुष्टयं ॥ यथा दक्षिणतः द्वाद्वा दक्षिणतः स्वस्वमंत्रतः ॥ कृत्वा ग्मुत्तरांगमंत्रं
 तु ४ स्थित्ययते तैः त्रैषु विन्यस्तपदेवं दर्मत्रैः प्रतिष्ठितं ॥ वातजं मृगमारुदं विचित्रं मनसा सकृत् ॥
 अर्चयेद्विधिवद्भुक्ता सुगंधकुसुमादिभिः ॥ आनो नित्युदिमंत्रेण वातश्चावातु मंत्रतः ॥ वातो वा
 तैति मंत्रेण अथ गौरिति मंत्रतः ॥ एवमभ्यर्च्यते देवं मनसा मृगमास्थितं तदयेज्जुपान्मंत्रैस्तैरभि
 भूयवा ॥ ब्राह्मणापः सुवृत्ताय विदुषेति गुराय तं ॥ मंगं दद्यात्सुविधिवत्सदा च विधिको विदुः ॥ द
 मांते कीर्तयेन्मंत्रं देवज्ञेनानुमोदितं ॥ यन्मया हेतान्मनाद्व्यापितं तत्पुरा ॥ महानः कंयवाता
 रव्यः प्राप्नुते तदुत्पया ॥ तद्धिनाशाय मेदत्तौ मृगो वातस्पवाहृतं ॥ दानेनानेन तद्वातकारिणः पा

के.वि
५६

चिःलेहिकंलहरांतहिमरयक्षयातभवत्तु जः। अमेःशस्त्रीवरोवापिवियक्षयिपीडने।
प्रयोजकानुमंत्राद्यातन्मजात्यात्यादिक्तया प्रश्नभास्वगतत्वं पूर्ववत्प्रत्ययावहारोपा
स्युजितरेतस्य जन्मस्वप्रतिकुर्वतः॥ ॥ इति सूर्याहारासेवादेयहापातहरं॥ ॥ अस्य वातवाधित्वा
द्वयान्ययिवातहराणि प्रसंगादुच्यंते॥ ॥ तानि दानानि माधवाये। सा। सा। दुर्वातरोगस्यानिदानानि
वियश्चितः॥ मातापितृगुरुद्वेषः सत्यसंन्यासमहंरोगिर्मर्ममेदोस्वर्गस्य ग्रहेण तथा। अघानातत्र
धारा ५१ ॥ ५१ ॥ धर्मेष्वकुप्य कृच्छ्राति कृच्छ्रां द्वाणि सप्तमस्य लुनिक्रितिः॥ अत्र स्वराय
हेमपरं न लब्धोऽशमासाक्षकपारिभाषिकस्तु वरीयरे॥ प्रायश्चित्तस्याल्पत्वात्। तत्र सामान्यवा
तरोगहराणि॥ कर्मवियाकसारगुहप्रत्यर्थितायातो वातरोगी भवेन्नरः। नामत्रयेण कुर्वीत जपहो
मं च श्रोतये। नाम नयंचात्रच्युतानंतगोचिंदेति। अस्मिन्नाममं स्यवसिष्ठनोरदकश्यया
कृष्णवयः॥ महाविष्णुर्महानृसिंहो महावराहश्च देवताः। अनुष्टुप् गायत्री सुतलानिष्ठं रासि

स्पनिर्निमित्तं विपक्षतः ॥ तत्सहस्रानि नीत्यमुक्तानियक्षणांतं वितन्वतः ॥ स्वयं सम्यस्यतो भादिकीरितो
 न्यायदर्शनः ॥ न चैतानि विचिंत्यानि प्रयोज्यस्तत्र कर्मणि करं चि शिरो नेत्रं विक्षेपादिकं संज्ञया ॥
 किंतु तेषु तद्देशेषु शस्त्राग्न्यश्मादि ज्ञातुः ॥ भवन्ति मंदं मंदं सत्सोऽथ वैवरां पीतो दनैः ॥ तत्सहस्रैरिति
 निश्चित्य कर्म कुर्यात्प्रति ॥ क्रिया ॥ सुदिष्टे शोभने देशेषु च ॥ सविमिते द्वियः ॥ सिमा ह्यपि द्विज्ञा संम्य
 कृष्टज्ञा धायन शालिनः ॥ देवज्ञान विदुषः शान्तानभ्य ~~सर्व~~ विविधा हरौः ॥ तिभ्यो दद्याद्द्वं
 धान्यं चासां सिस्वर्गा रूपके ॥ गोवृषं तिलमुद्रांश्च वित्तव्याधिबले क्षयायातसिंश्च वेदनास्नेविनि
 देविगत ह्युध्वास्पर्शसिंहे स कं ये च स्वर्गा दद्यात्त्रियालिकं ॥ ततो दानावप्माने तु मे त्रमेतमुदीरयेत् ॥
 यन्मया संसदि स्थितं यक्षयातः कृतः पुरा ॥ तस्य नाशाय भूदेवा युष्मस्य विविधं वत् ॥ प्रदत्तं तेने मे भू
 यात व्याधिरूपा घनाशनं ॥ एवमस्त्विति तैह कैं दक्षा शिषि चरौ गिरि ॥ वेद वित्तमया नृज्ज्वार नृ द्वा
 म्यामनुवाकतः ॥ ततः सोऽपि द्विज्ञानन्या रसं प्रज्य धनसं चयैः ॥ विविधैर्ब धुमिः सद्धिं संजातमित मुक्कशु

केचि
५७

५२

तानाख्याससंज्ञां चत्तमतेमन्गुरोर्यथा भवद्वाचः स्वमस्तु जयराजयात्रा तदास्पहनुनस्तमात्रजिह्वा
ग्रमयितुयते नात्पमन्मृगशक्रोतिपिवत्यभोतिहृत्तः। मनसोवायजानस्यात्कर्मणाक्षेयकोमतः। के
र्मवाग्म्यामधिहिमैगुरौ दंडायसानकः। एवंविधाविहृद्येस्मिन्गुरावाक्षेयकेयसौ। त्रिधक्लिमतेसं
ज्ञातद्विरोधानुमानतः। मनोवाक्कर्मभिर्मिया अचिद्वैप्रेयुरागुरौ अयत्तंत्रशतिस्वोतोवाधिर्वात
प्रकोयनः। इतिज्ञावाप्रतीकारं व्याधिस्तस्यच आचरेत्तविधिरत्रायतत्रोक्तः सर्वएवंविधीयते॥ अ
गानामयुयुंभान्नक्रोधादिक्कः। देयात्र भयव्यविधिवद्वैरैस्त्रिक्कमीतनुः। निर्मितोत्तुविशुद्धेनसुरो
नेवार्द्धनिश्चिका॥ चत्तमृजगदायद्यशंखचक्रोयशोभिता॥ तंडुलाद्वैठकन्यस्तताश्रयात्रेतिवेशि
ता॥ तदग्रेयजयेयुक्तेवास्मरणाशंसितवताः। युजतेमनइत्यादिविस्मोःस्तुक्तानितद्विदः॥ एकंवावेस्तु
वंमंत्रइदंविस्तुरितिस्फुटलक्षमानमितंसम्यक्कड्डयात्रदशाशतः॥ तिल्लिष्टिमधुरोयेतात्रैव
माहृतहोमतः। ग्रहमादिकंसर्वततः पूर्ववदाचरेत्॥ महर्षीमाहृतहो नवैकवविप्रवेयेत॥

पुतां

इयहोमयोर्विनियोगाजयहोमयोः संख्यातव्याधितारतम्येन सहस्राद्यंताकल्प्याहोमद्वयचा
येः क्वचिदुप्रभुः शंभुरुमायतिरिति नामत्रयमुक्तेः ॥ अथाथरकर्मविपाकसंग्रहे देवानां वास्त
रानां वाधनाय हरणा तथा । स्वामिदोहाद्वात रोगा भवेदस्यापि निवृत्तिः ॥ कुरुति कुरुते कुरु
र्वति चांदायणमथाय ॥ वातश्च वातमंत्रं हि जयेदपुनस्तं स्वया अग्निरस्मीत्युचं वापि जये
जुहुयादपि ॥ अतिवातहरं ॥ अथोः ॥ न्मादवातहरं ॥ कर्मविपाकसमुच्चये । मोहयित्वाथ
गन्धस्तु मुंक्ते वस्तु विगर्हित ॥ परन्मातापितृगुरुस्ततोपयोगे चिना निहितं वस्तु लघुनादियोभ
हृदयार्थः ॥ सोन्मादवातस्पृक्षुं कुरु चांदायणं तथा । कुर्यात्सास्वतं मंत्रं जयेद्वास्तु रातपरां ॥
॥ अथ धनुर्वीतहरं ॥ कर्मविपाकस्तमुच्चये ॥ अतिहृती मक्षताय वृष मुंक्ते वैरस्त्रियं ॥ वला
दाक्रस्वसनरः सर्वसंधिषु वेदनाता वास्यन्नात्फु चिमान धनुर्वीनतदानातोगमयस्पस्तम्रात्येक
मथापिवा । तदा । स्तब्धमनुष्णागंदुवत्प्रतिभाव्यते ॥ नास्पमानं न च ममेतरसायत्यैपिति उद्दंडाय

हीर्यत्र हरेत्तद्वत्सीतस्य जायतो यथा विश्वाववाङ्गाख्या विश्वावात्पतित्तामयः। अर्धे तपस्वित्वा
 कुतानाम्भर्तिरहीर्षशः। एवमेवां दितत्ततः। धार्मिप्रत्यंगुलिद्वयत्। प्रारभ्य कुरुते पाशमाक्कुदति
 वृत्त्यमसकं। कथांष्टुस्मितोरुर्वीजं घयोः जातुनः यदेसायते विविधान्नाभिधानं वांशजीहार्थ
 यातेषुतेषुतथोगे शुलोष्काद्यादिघातभाक्शयेषुयेषुतदंगे शुलोष्काद्यादिघातमाक्। अति
 दुस्वकरीर्षां धातेषुतेषुतस्य जायतो दासरादि व दासरां विमिस्तोद्नादिना। तोदे भवत्येहारात्र
 वृश्चिकस्य दंशनात्। यावत्कृत्वस्तदाघातस्तावत्कृत्वा धियोऽने। इतरैर्युयायैः स्यादंगीडात्र
 रादिभिः। यदेन संभवैत्तीष्टकाष्टराहननं कृतं। तदंगमस्य पीडा दो निमित्तं प्रैति। भावयन्। गात्रो
 वा वृषभो वापि दम्यावागोरसादिया। तन्नोक्षग्रहकालो वा तन्निमित्तं भवेदपि। प्रधावनरूत्तु वा
 करानियन्ता प्रत्यवदत्युग। अवताप्रेति पीडायां विराकसंभवन्ति ते। प्रहारचिह्नकामासनत्वं कुक्कु
 दासकृत्स्नवास्तथा। भवन्ति तत्र तस्यापि त्रयाः। शस्त्रापि संभवा प्रहारेभ्यमारोसाबक्राचैव

३२

ततो मयि च देहे मूर्तिं मरुतश्च ग्रहानपि। ब्राह्मणी यष्ट दद्यात्तं मूर्तिं त्रैविक्कमी शुभां सरसि
रां ततो मंत्रोन्मनसा भुधरे इदी यन्मया मनसा साक्षादध्यधित्यता गुरुन॥ पापमेनो यना
माख्य कर्मणा स्नेयता द्दया दंडा यतन संश्लोक मवाभ्यामरुत दं॥ ब्रह्म हत्या स मयद्य तस्य त
स्याय नुत्रये। इति त्रैविक्कमी मूर्तिस्तत्र देनो विनाशिनी। मुच्ये पयात का तस्माद्यथा धित्वं त्रैविक्कमी दातव्यं
धाय का तश्च न घोहं भवानीति त्रिरिदं तदितुं वदेत्। भूया स्वमनः कल्पः स्वस्तीति च द्विजे
वदेत्। ऐहिकान्पि चिद्गानितं त्रैविक्कमी। कीर्तयेत्। जन्म जात्यनु मंत्रादि देवताः प्रभुमाहु दे
नातिष्ठेत्तेषु गदैधे कर्म जेषु विशुद्धाः। कर्मणा लक्षणां च रोगां च विशेषतः। विशेष
यात्कीर्तयेत्वेधानि। कृती देव विज्ञमः॥ ॥ इत्यादौ यवात हरं॥ गंधुसा संश्लोका वात व्याधिनि
त्यं हि दुःख कृता कर्मणापि वक्ष्यामि सहल हल क्षणानिः कृती। खालयेनि जगो ग्रासया यः कृता स वत्स
पाया। इति चात्तरा धान्यानां धान्यानां वात्तरा केरु मुद्ग मुद्गु नुयायांती गौः घृतं मनुष्या वती। प्रतिति

के.वि
५ए

लो

५५

ना १

सूर्योवाय॥ कटिष्ठिय हे सज्जकारणं कीर्त्यते क... सीलहरां नास्तिकेवलं कटिष्ठयोः पाडा
 तोदो घदा हो वा इवाधिर्य प्रवर्कं ल... सूर्योवाय... कटिष्ठयोः पाडा
 गामथा इतः काष्ठ... ष्टादिना कंठे करपादप्रहर्तिभिः। तत्र त्रिभिः सज्जचा धातवः प्रज्ञा यते। वेदना
 चय हस्तो देहलाघवान्न तस्मिन् पुक्। तद्धुगौरवमेदेन धातवः प्रज्ञा हीर्ष बा प्रहर्तुं न वीक्ष्य तथा
 हर्तुं श्रवा ससः गृहे च तद्वारा धारधान्यादि प्रतिनाशितः। तत्र हस्तनवाहनादि शोषात् तस्य जायते ते
 न कायं विशुद्धे र्थे दाने क्तमादरात्। त्रैचिद्रुमी सत्तर्मा को हे मो निष्कमयी त...
 नु। सालं कृति प्रहरां सदधादध शांतयेः धेनुं च गोयुगदिष्वामांसि द्विविराणि च। वा सूर्यान् न भोज
 येत्सस्य कृशतंस तसमाहितः। मासं परिचरेत् देहं वा सूर्यान् श्रयया विधिः॥ जन्मजात्यादिकं योर्वत्तलसूर्या
 पूर्ववद्देहः॥ ॥ अथाम बलहरं॥ चित्रभ्य उयत्तु प्रच आमानं भूरिशोहरना विश्वस्तस्या धनी तस्य वि
 धं दत्त्वा हरे च न। स्वजनातिथि वंधुभ्यः पर्यरणपि कं दत्तं॥ इत्यान्माना लु रूतु धा नुर्व चो मिस्तत्ताडय

५९

रा

पतङ्गानामवेदत्पतङ्गानां वक्रतास्फुरांतथा। भ्रमो भवति दाहश्च वृद्धेऽप्यं चत्वारिंशत्। एवं वि-
 दितकर्मसौ प्रायश्चित्तमथाचरेत्। शुभे मासि सिते यज्ञे सानुकूल्ये हीदते। सुशुभे नृपदेशे तु प्र-
 तिसंगो मया दिनादिवा विचित्रवसनैर्भूमिहिरण्येन भूक्तिः। श्रुत्वा कर्माचतरेभ्यो सम्यक् सं-
 त्यज्यतः॥ गवोऽश्वेषु यथा यरो वृते मां चरेत्। कृच्छ्राति कृच्छ्रसंज्ञं च विधिवच्छ्रद्धया त्वितः। गवांश्च वृत्त-
 मैर्यासैर्जले भेद्यविहारैः। सगांश्च पुरनिशां गोमती प्रजयेद्दत्तं॥ इति तितिका मये वेत्यनिशं स यद्दत्तं य-
 त्। एवं मासांतमाद्यद्दद्याद्देन्यु। यस्मिन्नीविप्रान्समोजयं च कृत्वा भस्मोत्पघनादिना। तस्मै ह्येव मिदं
 तस्य ब्रह्माऽशस्त्रा पितो भवेत्। कर्मास्थि हस्तहृदये याडास्पदे यकारणात्। जन्मजात्यादिकं योर्वैतनं
 तस्य यतो वेदेत्। अतीतचुषां संख्या मेधागामयिकर्मणाः। प्रातिवेशमारयो यस्य गृहे तत्पारितस्थितैः।
 विज्ञाता कर्मणोऽप्येतैश्च अनुमं प्रयोक्तृकाः। तेपि वातामयप्रस्थाः कठिष्ठं गिरिगिरिषु। दृश्यते सद्दोष-
 न्ये कर्मणोऽप्यनुकारकाः। इति श्रीज्ञातलभास्करस्याधिकागोमहारेत्यत्र गृध्रसंकाशः॥ ॥

धुमिः॥ ऐहिकात्पयिचि क्लानितस्येमानि विचिंतयेत्। करं प्रागुत्तिष्ठुष्टादौ विविधा ब्रूयात्तात
 यः। जिह्वा दृशनं रूपां वल्यमतिवेदना॥ मषकास्तक्षणाकारास्तिलका कउरादिभु। सदेवोद्धि
 प्रचित्तत्वं द्रव्यहानिकरोद्वाच्यचोराग्रिनिक्षेपवाणित्येकरातो व्ययः। जन्मजात्पनुमंत्राद्य
 प्रतिवेशमादिचिंतन। तत्सर्वं प्रश्नभावित्वं सुधियादेव वैदिना॥ ॥ इत्यामवातहरं॥ ॥ अथाप
 तं त्रवातहरं॥ तत्तक्षणापुर्वेदे॥ कृच्छ्रादुच्छ्रितस्तत्त्वस्त्वमीलितलोचनः कयोतश्चक्रजे
 ४५ वि संज्ञः सोयत्तं कइति। तन्निदानप्रतीकारौहमादौ वायुपुगुरोर्लीकतिर्बन्धादयंत्री
 भवेत्तरः। अलीकनिर्वंधो निमित्तं विनानिर्वंधः। वक्ष्ये तस्य प्रतीकारं दामहोमादिसंयुतं। पुन
 र्वातदध्वेन तद्वर्द्धनाथवापुनः। कारयेद्दुरिणं हेमं वायोवाहिनमुत्तमं॥ शृंगे च राजते कर्म
 पर्वत्रयसमन्विते। पर्वत्रयं अंगुल्यादेः। तं दुडोपरि संस्थाप्य वा स्तराय निवेदयेत्॥ आठकं
 त्रितपं पशुतदध्वं वाथ शक्तितः। आठकं स्वरूपं धान्यप्रकरणोपरि भाषाया ज्ञेया पादेषु च

स ३

नरादुःकर्माभिः पुमानेतैराप्रवातमवापुयात्। सुदिने शशितुः शुद्धे विधिमेव सुपक्रमेत्। ब्राह्मणस्य
 समाहृत्य पतीयेष्वप्यतनेषु वा। सुविवेकधनत्वात् समभ्यर्च्य गदाधरं॥ तत्समक्षे स विप्रम्येष्ट घादित्त
 मन्त्रे कृताः। ययस्विनीः शुभाः शान्ताश्च तस्य यवघटतथा। विनयाच्चिबलं वीर्यं श्रद्धया परयास्ति
 तः। आमात्रा निशतं दद्याद्दक्षिणायस्कोरसह दानां तेषां सराणां सर्वान् समाकुर्यात्स्थितः। आ
 वधेन तत्र तस्याग्रं देवज्ञेन समीरितः। स्वामिना मुख्यकल्पेन दत्तानि फललियमायादिज्ञेभ्योऽपि सद्ज्ञा
 निगुरोभ्यः मद्ने हसि। यन्मया विनिर्गुत्तेन तत्र तानि विचक्रिरेतेन सा सीमहाव्याधिरमवातीति दा
 हराः। तस्य ताशायमे दत्ताधेन वः शुभं लक्षणाः। आमान्यपि सद्ज्ञानि विनशाद्युत कुर्वता। एते सा
 स्याद्विष्णुर्धर्मपुं दुर्हया धितो मुतः॥ अनघो ह मसानीति त्रिरिदं प्रावयेद्विज्ञानं। अनघं स्वमसी सुत्का
 ततो चिप्रावि सत्तयेत्॥ ततः सर्वं सयि स्फुटायामाह्वयवद्विज्ञानं॥ प्राणायामश्च श्रद्धाभ्युपारम्भः
 यत्त्रामात्रमूषसौः। इति शो नमः शशाङ्क चित्तं दुःखवले या दीनां धर्मयोगेभ्यो ज्ञेयत्वा मुंतीतव

सि. कै कस्येव । टह्यते नतुधातोः महच्छ्रुत्साहचर्यात् सुहृदिनस्तीति सुहृन् सुहृन्सौ सुहृंसः सुहृन्भ्यो सु
 हृन्सु धृत् धृसौ धृसः धृश्याम इत्यादि एवं स्रुतं यंसौ । सुडु सर्वनामस्थाने विवक्षिते । सुडु स्यात् उकार
 उच्चारणार्थः बहुयुसीत्यत्र उजितेवतिङीवर्थे कृतेन युजोऽुमसुन्निति प्रत्ययस्योपात्तत्वेनैव नुम सिद्धः
 युमान युमांसौ युमांसः हेयुमन युमांसं युमांसौ युसा युभ्यां युभिः युसु अदुसनेत्यनङ् उशाना उशान
 सौ उशानसः अशंसं वुडोवाऽनङ् नलोपवावाच्यः हेउशानन हेउशान हेशानः उशानोभ्यां इत्यादि अनेहा
 अनेहसौ अनहसः हेअनेहः अनेहोभ्यां वेधाः वेधसौ वेधसः हेवेधः वेधोभ्यामित्यादि अधातो रित्यु
 क्तेर्नदीर्घः सुवृवस्ते सुवः सुवसौ सुवसः पिंडुंग्रसते पिंडुंग्रः पिंडुग्लः असु लसु अदने अदसः
 असुलोपपद्य अदसश्चाकारेन्तादृशः स्यात्सौ हं यरे सुलोपपद्य तदोस्मसोविति दस्यसः असौ अलपप
 यधः साकच कस्यवा वक्तव्यः सादत्तं य इति नेधसंनियोगाणि कमुल्लभं तदभावेन प्रवर्तते असको अ
 सुकः त्यदाद्यत्वं पररूपत्वं वृद्धिः अदसोसौ रिति मत्वत्वे एअम् जसः पी आदुणाः एतद्धद्वयवचने अ

आर्प्यार्थैर्केदरोपवित्रभूभोगे श्रीविष्णुप्रजापति तेत्रे विक्रमशाकेभगीरपुनरकुले प
थानामुसम्भत्सरेदसिगायने यामगोलाय अंविनेशरदने कर्तिकदशम्यां बुधवास
रे अश्विनी नक्षत्रे योगमुहूर्त्तं करणान्वितायां शुभतया च न्वितायां तुलारा
शिस्थिते श्रीमन्दासकरे मकरे देवगुरौ धनुषि स्थिते रविमुने पथास्थाने व्य
न्ये सुग्रहे सुश्रुति स्मृति पुराणोक्त वेदोक्त शुभपुरुष फलप्राप्तिकामः अथा
मुकगोत्रोऽहं अमुकनामधेयशर्माहं सकलपापक्षयपूर्वकामुशरोगपार्थि
श्रीविष्णुनारायण श्रीसर्पश्रीमहावीर उद्धोदेवता यथोपचारपूजापूर्वांगीक
ृत्य अमुकबीजमंत्रेण यथासंख्यकं जपनस्य दशांशहवनतथ्यरादि बलि
दानसहितस्वाश्रीकृत्य हनुमन्वीत्यर्प्यमहं करिष्ये ॐ श्रीविनि
योगः ॐ अस्य श्रीहनुमन्मंत्रस्य श्रीरामचन्द्रजीविः जगती छन्दः हनु

स्वः मंत्रेणानेन विधिना आचार्यो धर्मकृतः। वायो चरसि मृतानां तस्त्वं लोकयावनाम्पराणां
 यानव्या नौ दानसमाना यमिधानतीति॥ अन्ती कं यत्कृतं देवपर्वत नन्निमाहृतत्वं वेत्ति सर्वमेतद्दि
 यरमात्मा यथैव हि। वाहनस्य प्रदानेन अयतं त्रं विनाशाय। वासराणां चतुर्णां च यथाशक्ता चरसि
 राणा॥ आचार्यस्त्वहं तं वा सो गृहीत्वा शुक्लमेव त्वां तेन तस्य यथा लिङ्गं मङ्गानि विमृजेत्सुधीः॥ अदी
 भ्यमनुवाकेन यथा लिङ्गं प्रयत्नतः॥ दर्भाग्रमुष्टिना चैव दर्भयिं जलं कैरपि॥ हिरण्यवराणां च
 च यथा यो हिष्ठेति वै पुनः। यवमानां च वाकेन आधोः। अस्मास्तथैव च अन्येष्वयावमाने मन्त्रैर्ज
 दुयाह्ना कर्तव्यैः। वा ह्यराणां मोयेत्यश्वा यथा विभवतो नरः। एव कृत्वा तु नियतमयतं त्रात्यमु
 च्यते। आपुराणेषु सं त्रस्थस्थो भवति मानवः। महाव्याधिषु चान्येषु दानमेतत्करोति यः।
 तत्र दौर्घ्यं च निरुक्तं नीरुद्धो भवति प्रभो॥ ॥ इत्ययं त्रहर्हं महारिणो दानं॥ अथ रत्नं वा तं कुरु १२
 पितृहरं देमादौ महारिणं वैवो धाय नः॥ सवराणां गमने वा तत्कृत्वा न्यायते नरः। सवराणां गमने वा तपि

मा १ द्ये २

तुष्टुस्थाप्यं कांस्पयात्र चतुष्टयं ॥ कांस्पयात्र चतुष्टयमिति सौम्येनोक्ता वपि पयोदधि घृत हैर्दुपरितंस्वस्व
 मंत्रतश्चिकेयवातहरे उक्तत्वाद्वापि यत्रादिभिरितं ग्राह्यं ॥ पृथ्वी च द्यौर्वायुश्च ॥ वायुदेवतमंत्रैश्च होमं
 तत्र प्रकल्पयेत् ॥ वायुदेवतमंत्रा अपि वातश्रुवातमेव ज्ञं ॥ आनेनियुद्धि शक्तिर्नाति ध्वरमित्याद्या
 : कं पवातहरे उक्ता अपि ग्राह्याः ॥ समिदादि च हंडुत्वा शतमष्टात्रं हि ज्ञा ॥ आचार्यः सर्वश
 स्त्रज्ञः सर्वा विद्या सुनिष्ठितः ॥ एतद्दानप्रयोगज्ञो वेदवेदांगपारगः ॥ अग्नेरीशानदिग्भागे कुम्भं संस्था
 यं पेषुधीः ॥ नवरत्नानि देयानि अन्ता मेखरां मेव तु निक्षिपेन्मृत्तिकां वापि रोचनां गुगुलुन तथा
 चतुर्भिर्विह्वल्यौष्ठापि शान्तिकं मंत्रप्रकल्पयेत् ॥ आयो हिष्ठादिभिर्मंत्रैर्हिरण्यदिभिरेव च अपव
 मानानुवाकेन देवस्य त्वेति चैव हि ॥ ततः पीठमासेन महिषी च सुराद्वताः ॥ वस्त्रेणावेषितं कुम्भं
 दाय चतुर्दि हि ज्ञा ॥ ततः शुक्ला वस्त्रेण गंधशुक्लानुलेपनः ॥ आचार्येण समं रज्जुहिरण्यस्य प्र
 कल्पयेत् ॥ वाये शो नमंत्रेण चाल्लोकेनाथ वायुनः ततस्त ह रि सां द्यात्प्राप्नुवाय घुदुदु

ॐ

३९

प१ लक्ष्मीतेरेव किं नंदने शशीरा ~~श~~ शायिन वच सामगम्यागे विददामो दरवातरक्तं विनायाशु द
 पितरिवर्गी ॥ हनमंत्रः ॥ लक्ष्मीनारायणस्य च मूर्तिं दत्त्वा तु मूर्तिः ॥ आरोप्य वा न्मुखी नित्यं जा
 यते वा न्न संशयः ॥ इति रक्तवात हरं लक्ष्मीनारायणमूर्तिं दानं ॥ ॥ अथ रक्तवात हरेशा
 नातयीयो ॥ ॥ रक्तवस्त्रप्रवालानां हारीत्या रक्तचातवानं ॥ चोदय रात्रयं कुयी दिते दोष
 स्य शो नयेति ॥ सवस्त्रा मोहवी दघात्य पराग समन्विता मिति ॥ महावी चात्र ~~महावी~~
~~महावी~~ वत्सा च सुवरा च वस्त्रयुता च देया ॥ प्रदद्यात् महिषीं कृष्णां सवत्सां एतये न त इति
 ॥ वृक्षोऽयुराणां महिषा सुरस्य जति वीमहिषी रक्त रसरागा ॥ सालं कायं प्रदास्यामि मश
 तिं प्रयच्छेनु ॥ ॥ इति रक्तवात हरेश्च ॥ ॥ अथ सर्ववात हरं पृथ्वी चंद्रादयश्चात्र धृत
 नि वंधांतरा ॥ अजा मृतिल धेनु शुक्ला लं कृष्णा ॥ जिनंत ॥ मिषी गौर ॥ भयास्या च महद
 नानि जानि च तेषां प्रदानं स विद्या दगम्या गमना तथा ॥ ब्राह्मणस्य वधाद्वेदय शीसा द्विजया ज
 नात् पुरोहिं करण्डे स न योगेन यन्खाय ॥ रणां सं प्रायते गात्रं सर्वं मि च दत्ताञ्चरः ॥ शो

त्वानपि जायते स तद्गो गनिष्ठयर्थं यद्वदं ह्युमावरेत् । तस्मिन् नारायणं स्तुव्यं न प्रक
 ल्पयेत् ॥ तस्मिन् नारायणं स्वस्मिन् मुक्तं कामिके । यत्नेन वा तदेतत्तद्वर्धनाय वा पुनः सासन
 गते कुर्याद्देवदेव चतुर्भुजं ॥ दक्षिणाधः करे पद्मं शिवं मुकुटं करे न्यसेत् । वामाग्रे वज्रं वज्रं
 स्त्रीमुखे करः परः । वामोत्संगगता तस्मिन् रत्नपात्रं करे भवेत् ॥ दक्षिणां च भुजोर्द्वयोः मुखे देव
 स्पृशति राक्षसां गुरुं दुर्जने कुर्याद्देवदेवस्त्ववाहनं ॥ पद्मोत्संगं च सौवर्गोत्संगं तस्य नासिका
 ॥ वज्रं रसं तुरुचिः परिचायति कोटुकं ॥ मुक्तादामय रिसि प्रवेना गुरुलेयितं । अर्चयेत्कुसुमैः दद
 ॥ तस्मिन् नारायणं तमकं ॥ सुसंस्मरणीयं च गुरुं स्थापयिष्यते । स्वयं भक्त्या समानीय प्रजये
 ले ॥ दक्षकुण्डे ॥ कुकुमागुरुं कर्षयिष्यतीति गुणोक्तैः ॥ श्वेतैः कैन विधानेन होमं तत्र तदुत्कारयेत्
 ॥ श्वेतैः कैन विधानेन वृक्षे स्थाप्य आचम्य हिरण्यपद्मं दानं कर्त्तव्यं कारयेत्पुष्पहारं वि
 तदपुष्पं । यो धाय नीयेत्तुल्योक्तातिदेशा योगात् तस्मिन् नारायणं देवस्य दानं तदुद्देश्यं क
 त्वा जप इव कथं होमः कार्य इति तदुक्ते । मंत्रैराग्नेन तदुद्घातं सर्वलोकां कर्त्तव्यं मस्तुते ॥

॥ व्रतांतो प्रापश्चिन्तांतोस्तंमंशैष्यमयंचैवताम्रयात्रं च सर्ववत्तमोपियलेनैव सर्ववदिति य
 लैश्चतुर्भिर्द्वाभ्यां वाताप्रवात्रं भवेन्नवमिति य रिभाषोक्तप्रकारेणोत्पत्त्यर्थः हेमनि केरा कर्तव्यो
 देवः श्रीवत्सलांछनः । यद्बहुलेन संवेष्टनविधानतः । नौकादिजायदातसर्वोयस्करसं व्या
 युता । नौकेत्युयलसरांस्तौ भविस्तुप्रतिमयोः । तथा च संभविस्तुप्रतिमयोर्दानं उयस्का
 रप्रः । नौकादिः । सोपि सो कुर्यात् । अत्रायं क्रमः । ताम्रयात्रं वासुदेवमूर्त्तिं संस्थाप्य
 तस्य पुरस्तात्तावत्संभवं स्थापित्वा पुरुषसूक्तेन वासुदेवप्रतिमां सप्तम्यनौकादिसहितं
 वासुदेवाय दद्यादिति महाराजः । दानमंत्रमहं । वासुदेवजगद्धेयसर्वभूनां प्रवीण
 ताया तकारो वमभ्यं मातास्याश्चित्तारकः ॥ इत्युदीर्य प्रणम्याथ वासुदेवात्तं विसर्जयेत् ॥ इ
 तं धत्त हरेव तना हीनत्वपूजय च ॥ ॥ अथ मंदारिहरे ॥ ॥ कर्मवियाकसंय हे उच्छि
 ष्टः स न्यरात्यं वश्येडु घंतमं वरं । मध्यागततथास्तं वयांतमुच्छिष्ट एव सब । न ह्यत्राण
 यवाचां देसमवेनं देहमुक् ॥ ॥ अत्र प्रतीकारः कर्मपुराणो ॥ घृतेन च हृणाने त्रयं

धोतानविधापीडाद्यापवतिसमुद्रवाः। कृष्णतिष्ठेच्छां दुर्वृत्त्यान्त्योपशान्तयेतद्वि
 स्तारितिसृज्जचत्रयुतचित्तयंजयेत्। सुवर्गाधेनुवासांसिद्व्योदितानुसारतः। ब्रह्मांडस्य
 परावाक्यान्यानीयमुत्तमं। यायसंशर्करामुद्रघृतं च विधिपूर्वकं। सर्वा मवातपीडायाः शान्त
 तुष्टिजाताये॥ ॥ इति सर्ववातहरं॥ ॥ इति श्रीभदनीलकण्ठमजमहेश्वरकृतकर्मविद्याकाका
 र्कवातहरगहराणि। अथनेत्ररोगहराणि त्र्यंघ्रत्वहरं॥ ॥ त्र्यंघ्रत्वनाम प्रतिबद्धदृष्टित्वनोत्पादि
 तनेत्रत्वात्तन्निदानप्रतीकारेण शातातयेत्। पितृहाचेन हिनोमात्तद्वधः प्रजायते। नरका त्र
 ते प्रकुर्वीत प्रायश्चित्तं यथाविधि। नरकांतधः प्रजायत इत्यत्रयः। प्राजायत्पानिकुर्वीत त्रिंश
 द्वास्त्रविधानतः। पूर्वशातामयेनैवाहिनाशस्य महायायजत्यत्वेनैर्महायायेषु सर्वस्या
 हित्यनेन द्वादशाध्यायश्चित्तोक्तेः। त्रिंशत्प्राजायत्पविधानमल्पदृष्टिघातः। समर्थस्य
 समवतीति शास्त्रविधानत इत्यनेन सूचितं॥ अधिकदृष्टिघाते समर्थस्य द्वादशाहमसमर्थ
 स्य तर्ह्येकल्पनीयं। नैकमोगेन यायस्य हीनात्वात् त्रवतीते कार्ये त्र्यंघ्रत्वनामसंख्यया

आ

मयिकल्पयेत्तनसिकायस्त्रैद्वयंमौक्तिकैः परिकल्पयेत् ॥ वस्त्रेर्त्तानाविधेर्नष्टमन्त्रं क
त्यश्रुमात्रं। स्थाययेत्स्वरतोविष्णोः प्रीत्यर्थं च स्वगाधिपं। वेदवेदांगतत्वं वेदद्विधा
विशारदं। गांधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्वर्णीतवासरान्तमां। प्रजायेत्ससुचिर्भूत्वा गांधपुष्पा
क्षतारिभिः। ग्रिष्वादिशि होमश्च कर्तव्यः स्थण्डिले शुभे। मिदाज्यतिलैस्तनूयात्ता
श्वः समिधः स्मृताः मंत्रेण हउगायत्री समिदाज्यं कुतौ भवेत्तैर्तिलहोमो व्याहृतिभिस्त
तः सिष्टकृतं यजेत् स्थाययेद्वरां कुभंसितवस्त्रेण वेष्टयेत्। निक्षिपेत्पंचरत्नानि म
निकां चापि रोचनां ॥ चश्चस्थानाद्भुजस्थानाद्दल्माकात्संगमाद्भुजतरां पंचत्वक्कृप
क्षवातिस्फुः पूरयेत्तीर्थवारिणा ~~पूरयेत्~~ तेनाभिषेकं कुर्वी
तत्रायोहिष्ठादिभिः क्रमान्। हिरण्यवर्णा इति च पवमानेन चैव हि ~~पूजयेत्~~ ततः स्नात्वा
शुचीरोगी विष्णोर्वीनमुत्तमं ॥ सद्यक्षिणं मुदा पुक्तः प्राश्नात्वा यज्ञि चेदयेत्। मंत्रेण
~~पूजयेत्~~ नेन विधिवद्वास्तराण्यस्तुदशुखः श्रीं स्मरमानं दक्षगतः परियात्नकः ॥

दानोऽङ्गताशने। उद्गुपादपुतं सम्यगिति शास्त्रविनिश्चयः। इत्थं च वेत्तुं वा संसिद्ध्या विश्रान्तये
 उपचित् चर्चनं चरुघ्नमप्यं प्रसेकं मिलित्वा वाः पुतसंख्याया उद्गुपादिति महारावः॥ अथ
 तिमिरहो॥ कर्मविद्याकृतमुद्योगो देवद्विजगतितीर्थपुराणस्थाने च संस्थिता प्रदीपं भजपित्वा
 तिष्ठेति मितिरेव्याधिमान भवेत्। रूपप्रकाशकं मन्त्ररमिमेव जलतंतः। गापत्राप्रो हयनेन सा
 न्मुक्तो भवति किं लिप्यात्। सहस्रकलशसूत्रानमीश्वरस्यापि कल्पयेत्॥ ॥ रसप्रकाशकं
 नैत्रगततेजः प्रकाशकं सौरशैवमन्त्रैरष्टोत्तरवारं जलममिमं त्र्यतेन प्रधनमुखं प्रदो
 लयेत्ते च मन्त्र उषन्नयेति त्वः। एकः परः पुनरपि मन्त्रं द्युतिवयः सपरति इति महा
 रीवः॥ ॥ इति मिरहः॥ ॥ अथाक्षिरंग उद्गुपादने॥ ॥ हेना देवा हाराचिर्व्युत्पन्नपुराणे पिर
 वामक्षिरोधेन जायते ह्यक्षिवेदना। वक्ष्यामि तत्प्रतीकारं स्मृताभाधितं पुराणलेन कारये
 द्वेमाग रुडं विष्णुवाहनं॥ एजतो वतथाप्य दौःखं हरेत्। विस्तृतो कर्त्तव्यं चाक्रियुगत्वं मा। रा
 काभ्यां प्रकाशितं पादयोः स्वर्णकट करत्वाभ्यां परिकल्पयेत्। त्रैवयकं स्वर्णं मयं ग्रीवायां

मारत्रैपिदिदंयती॥ अरुतार्थीस्त्रुवासक्तौमोहाद्विस्त्रेयितोमया। ततोमयेतत्संप्राप्तंनय
 नेयुष्यचैकतं॥ दुष्टंवाह्यतेजोहृत्तमहादुःखविधायकं तस्यताप्रायदत्तोमिपदं। दिविमुवा
 हेनोमंतवस्तिलसंख्याकातयोस्ततिप्रतासुखं। प्राप्तामय्यहसाहेतुः सर्वतन्मेप्रराश्यादु। प्र
 कारातरतत्रैवानग्रायस्त्रियंस्तुसंनिजयत्ययसंगतं। योयंस्तुदुपावास्तुस्तुमर्जयत्यय४
 स्त्रिगोस्तुदिष्टेसुभगोदेशेयंचगव्यजलोदिते। उदितोप्रादितोहस्तिकाकीपुलोत्सेव
 शाल्मलीयीदस्युतोसृगाजिनोयस्त्रिस्तुकेवलैतायसवृते। मुकुटोराचलःकायो
 वियुलःशपनाकृतिः। कस्तवस्त्रावृते। तस्मिन्नायसीयोषिष्ठाकृतिः। कर्तव्यादुचिरका
 ययंचाशत्पलनिर्मिता। तत्रोन्नतशिरस्याय्यामीलितादीपृथुस्तनीयुहवेणाप्रसेत्तेव
 संपुनोत्रानशायिनी॥ इवत्युष्टस्तनीतेनवामयाध्यायशायिनी। ततस्तद्युगलंतत्रयुष
 वदनवर्धितोशयनाधोभविदिप्ररक्तकंबुकशाढकं। प्रददीतातिविदुष्यवस्त्रायायस
 दक्षिणा। दातातंप्रणायत्येवंमंत्रमेतमुदीरयेत्संचस्त। यन्मयापूर्वजन्युषिंशेद्रपाहेत

वृत्तमनियत्यायं भक्तवैषम्यमाकृतं तेन प्राप्तं च वैख्यं यन्मया तं न द्रुः सहं कामलोत्थमि
 दं देवतववाहनदानकः विनाशया ह्युमेकं ह्यनुगातायात्तकोत्थसि। एवं गुरुदानं तु कृत्वा म
 त्यः सुखी भवेत्॥ आचार्यभोजयित्वा तु प्रणयत्यविसर्जयेत्॥ ॥ इति कामलोत्थगुरु
 दानं॥ ॥ अथ नेत्रसुष्यसंस्कारसंवादे॥ ॥ जरापुत्रा देवादीनां भवमा नृ४
 गतानादीवान् न देवता नाना यद् द्रव्याभिरुत्तमैः प्रेयसीभिः समागतान्॥ येषु नमय विद्वावा
 त्यतर्जिभिः पत्रयः। मया हि सुष्ठु तांतेषां मुक्तविंदुर्य इति अकाले वा प्रदेशे वरेति सकंचित् दुः
 स्य अत्मानं दं समीपुषः। मया दिनाद्युत्प्रेष्य भूमिगदतिमुद्रुः शत्यादिलक्षणात्मुक्ता प्र
 तीका उक्तः। स्ववर्णद्वयमानेन सौवर्णयत्रगाधिया यत्रगाधियंगुरुः। वेद्वयमक्षिपुगलकत
 व्यं मोक्तिकावलिति। लक्ष्मणाय रस्याय एजयेद्विधा हरेः। ततो ब्राह्मणमा
 मं अवेद्वेदांगया रगते स्म तं यत्र गशानंदघासुनविधानं तां दानां ते कीर्तयेत्। न प्रयतः
 प्रांजलिः स्थितः। मन्त्रप्रापन्मया मृदेभावेन कोलका विष्टचेतसा। यश्च यतामिधुनी भूतौ का

विंगलेक्षराहरे॥ अथ तील्लोवनत्वं हरंतत्रैव॥ ॥ शाकहारीवपुरुषोऽज्ञापते तील्लो
वनः॥ ब्राह्मणाय प्रसातव्यं महातील्लमोद्वयं॥ ॥ इति तील्लोवनत्वं हरं॥ अथ
कपिलोक्तत्वं हरंतत्रैवारीति हत्कपिलोक्तः स्यादुपदिशत इत्यं वरीति यल्लशतं द
घात्तुं कृत्यं देजापे॥ ॥ इति कपिलोक्तत्वं हरंत॥ अथ ते त्रिशूल हरं॥ महारीवेक
मविद्याकसंयुक्तेन ग्रायुरित्यं दष्टासूर्यवास्तमयोदयेऽने त्रिशूलीमवेत्सोपिनेति
देव
तुहमते दशा॥ कर्चोर्मिहमंत्रेणोक्तमस्यादृष्टचापुत॥ वयं रोगे निवने त्रैसिंघवारि
णा॥ अस्मीभ्यां तदिति जपेयं त्रिशूलं प्रशस्यति॥ अष्टापुते अष्टोत्तरमपुतं चोदात्र
सिक्कं मदेहीति स्वाहातेन मंत्रेण षोडशपुतमाज्येन होमः कार्यः॥ अस्मभ्यं तस्य
जाजायत्याहुर्मन्त्री देवाः अथ य॥ अग्निदेवता अतिशक्तिरुदः॥ होमेष्विनियो
गः वयः सुपरीत्यस्यागौरिवातः अथिः इंद्रो देवता अनुष्णं रुदं ते त्रैसिंघवेति॥ वय

यथा मनवस्त्वेह वर्यो न लकारयेना सुवर्णादित वा कुर्यात्वा देताय यवायुनः
 उतामहेश्वरस्य वृषभाधिश्रितं परं चतुर्भुजं तद्विष्णुं मुक्तामुमाकुर्यादिति
 चक्षणाः ॥ एकवक्त्रो भवेत्तत्र त्रिनेत्रं महाभुजः । अक्षमालावश्रत्नचतस्रदक्षिण
 हस्तयोः । देवी पृष्ठगतस्त्वैको वरदश्च परः करः । वामात्संगागतो देवी शिव एष्येक
 याशिना नावृषभोरुप्यतः कार्यो घटाया लकृतो भवेत् । वक्ष्मैर्माल्यैस्तु प्राणैर्मूलमं
 त्रेण शृङ्गा येन मूलमं शेषं वाक्ष्यात् । दृष्ट्वा पत्रांशुं मंत्रश्च रुद्रं गायत्री सर्वत्र
 त्रिविनिश्चय इति वचनान् । सा लल्लंगे । सर्वे श्रवणविष्णु हे श्रुल्लहे स्ताय धीमहि । त
 ने रुद्रश्च चाद्यात् । ततो ब्राह्मणं रामा द्वापरीं देवर्षिं देवर्षिं कोविदं वस्त्रं गुलायकैस्तस्य
 पूजां भक्त्या प्रकल्पयेत् । होमं च कारयेत्तै नृसमिदा ज्योतिर्लैस्तथा । तेन ब्राह्मणो न
 होममंत्रस्तु । रुद्रं गायत्री ॥ अथ वासमिदादिद्वयत्रये त्रयोमंत्राः । तच्च यद्वा त्रयवके

सुपत्तोऽयसे इति प्रियमेधाऽथ योनाधमानानां अयुधोतमरुतिहिसर्विवहसु
 सुगंध्यास्मात्रवपेव हान् ॥ अक्षीभोते दपहाय दपनाशनात्तुष्टुयजयेवि। जयसं
 ख्यावायाएनुरशतावधिरोगतास्तस्येनकल्या। यथाशक्तिर्वैस्तराभोजनस्य
 सजावकार्यानेत्राधिदेवतात्वात्स्येतिमहार्णवः ॥ ॥ इतिनेत्रमूलहरेः ॥ अ
 थसर्वनेत्रोक्तं ह। चरुतिदानं। तस्मिन्क्षरणमहाराविकर्मविप्राकसारे। अक्षोक्षि
 गस्तुर्गणेशशभेदरदामयः। अत्रातकविधिर्ज्ञेयः। इतिनेत्रोक्तं ~~चरुतिदानं~~
 च। हरेरुक्तिदानं ॥ इति श्रीमदनीलकण्ठमज्जतदशकरकृतकर्मविद्यावैनेत्रो
 महर्णवः ॥ इतिशातातयोदिष्टक्येरायहापायोद्वात्पुक्तानि ॥ अथतदीयवच
 नेत्रादिप्रोक्तमहायापोद्वाति ॥ ॥ तत्रद्वहरेरा। हेमाद्रौवैधायनः। वास
 राननथयोहिस्यात्पुहारेतिककर्तुः। नरकांभवेघस्तद्वुरागीनवेत्रः। तस्या

यद्विषुद्धयोत्तपित्वात् महारूढं दृशोऽंशोऽद्भुत्यात्तिलानात्ततोभिषेकः कर्तव्यो मंत्रैव हरा
 देवतैः। मंत्रस्तु त्विंदुले सर्वभूतानां प्रमाणं यरि कार्त्तता। मां तोलयं सि संसार दुःख
 नमोस्तुते॥ इति श्यामदेतत्त्वहरः॥ ॥ अथ रक्तपित्तहरं प्राप्ता तपीये। मद्यपोरक्तपि
 ती स्यात्सदद्यात्सोपि बोधुं। मधुना द्दंघटं चैव सहिरापे विशुद्धये। आङ्गदानमंत्रस्तु
 शुक्रमंत्रस्तु। शुक्रमं सित्योतिरसि जेजो सिदेवो बः सवितो लुना त्वच्छिदे रायवि
 त्रे रावसोः सर्य सरश्चिभिः युद्धा कामधेनोः समुत्पन्नं देवाना मुत्तमं हविः॥ आपु
 र्वि वईतदात् आङ्गं यात् सदेवमां॥ याल्लक्ष्मीय च मे दौ स्या सर्वं गात्रं सुवस्थितं
 ॥ तत्सर्वं शर्मयित्वा ज्यत्तं क्ष्मीयु र्चि च व द्या मधुनः॥ पस्मात्पितृणां आर्द्धं वा
 तं मधु मृतो देवं। तस्मात्तवे प्रदाने नरक्षमा दुःखसागरात्॥ ॥ इति रक्तपित्तहरः॥
 अथ सूर्यो हरा मंत्रो देवो दीये र्शीतथा मा धापिवतश्चा सवं तथा सवर्णामभिज

॥

राम

नैव समिधोऽद्भुतं यत्सुधीः कडुदायेति मंत्रेणान्नं कडुदायमादत्तः तिलोश्चमूलमंत्रे
 रोत्येवं मंत्रकं मोभवेत् । होमानंतरं हस्त्यमाहृतथा ब्रह्मोद्वासनांते मिसुनं द्वास्तरायायुः स्वभा
 योऽपि न्यस्तमन्त्रात् । वनिचदयेत् । मंत्रेणानेन विधिवद्दुरोगी जितात्मवानाकेलासवासीभ
 गवानुमयासाहितः परः । त्रिनेत्रश्चतुरोद्दुरोगमाशुव्ययै हस्त्यततश्च ब्राह्मणान्सम्यक्पु
 रीयत्यक्षमापयेत् । ब्रह्मणान्मोक्षयेत् । अपि स्वयं भुंजीतवाग्यतेः । एवं दत्त्वा महादानं द्दुरोगात्
 मुच्यते ॥ ॥ हेमाद्रौ द्दुरोगहरं ॥ ॥ अथ द्दुमंडलहरं ॥ ॥ तन्निदानं कर्मविपाकसु
 धीनिधौ शातातपीयेत् । निदानं द्दुरोगस्य ब्राह्मणागारहिंसनं । स्वाम्यंगनाभिगमने जा
 यते द्दुमंडलं ॥ कृत्वा त्नाहमयी धेनुयल्लषां षष्ठमारात् ॥ कार्यासंभारसंपुक्तासप्तधा
 न्यसमवित्तादद्याद्विप्राय विदुष्यापमेक्षायतामिति ॥ अथ श्यावदंतत्वहरं ॥ ॥ शा
 तातपीये ॥ सुरापश्यावदंते स्थात्याजाय । पादिकंचरेत् । शर्करायास्तुलनाः सप्तदद्यात् ।

के. वि. १०

६५

ग३

५५

श

वैवस्वसुरासमक्षरौः। ततस्तस्मै प्रयच्छेत्तं भवहरासंयुतं। विधिना प्राञ्चरन्मंत्रमे
कचित्रः समाहितः। वरुणीयिवता पूर्वयन्मया यमजितिं॥ स्तपित्वा त्मकं धारु
सहं च तर्हि हितां तद्विनाशाय सुकुम्भवाहरो वरुणावितं। तुभ्यं संप्रददे विप्रम
मृतत्पाय हृदवा। इमो ताम्रौ शुभो कुंभो संपूर्णो मधुसर्पिषः। सा हरणो मया द
त्तो ग्रहाराविधिः। कोविदः। यन्मया विविधं मघं कुंभशः प्रादुष्यते। त्वचो
र्ववर्णमंतुस्तं तस्मादधिगतं लयत॥ चट्टयोस्तु प्रदातेन सर्वतमे प्राशयतु
। एवमंस्त्रितोषु त्का तदा वा सुगृहं च जेत। ततः कांश्यमये पात्रे सहिरण्ये स
सर्पिषा विलोकावेदनं स्वतदाऽप्यंते जज्ञेति स्य श्रोता। ततो न्यानयि सा द्विप्रोक्तं ययं ज
ज्ञेतिः। भूमिद्विगावस्त्राघेस्वेनानाविधे रण। एवं कृतविधिस्तद्व्यमुच्यते रक्तपि
तः। स पुरा श्यावदेतो भूचरमेव च कृष्टवान्। तृतीयं रक्तपिक्ते पित्रा तौ जन्मन्यकृत

६५

गम

तदुष्मर्यामैष्यकर्मणि। नानानेत्रास्यकुर्याम्योमेवापिगुदाप्यारक्तं प्रवर्ततेतोवचिक
 तोपित्तदोषतः। स्थूलं पिच्छिलं सांध्यं। उरोऽस्त्रियेनिलं॥ कृष्णं वातिकषायामंतथा
 गोष्ठ्यसमं॥ कासश्चासौघदौबल्यं लक्ष्णाकोष्ठप्रभेदेन। शिरसायुःसरत्तं च निष्ठीव
 वमत्पि। तद्वैतदुक्तं पित्तस्य कथितं रोगिरास्तथा॥ प्रतीकमाह। ये स्त्रवेमासि ररा
 यां सानुकूल्यहेदिने॥ शुश्रुमेभूप्रदेशे लगे मयेनोयलेययेत॥ ~~तत्र~~ तत्र
 रसंस्थापयेत्तु भंतामंतीथोदहरितं। रक्तचक्षुरासंवीतं स हिरण्योयधत्ते॥ तत्रताम्रं न्वि
 मयेपात्रे तिलपूरी फलाजिते। वहरायादृष्टानाथे सुवाराय लनिर्मितं॥ पूजयेत्तु
 प्रतिष्ठाप्य सत्तैर्वहरादेवतैः। तदुत्तरेन सत्तु भंताम्रपलशतोषितं॥ मयेन सयि ६३
 बापुं स हिरण्यमनोहरे॥ दक्षिणे मधुना पूरीतां प्रकुंभं तदुर्ध्वकं॥ जगद्गुप्तमभि
 स्तत्र वहरां वारुरो र्यजेत्। यज्ञां विप्रनाथं॥ पवेदाथ ज्ञानकोविदं। अमर्यं देवपुष्पा

स्विनीः समादधा चतस्रः ये च षट् तथा ॥ वा ह्युत्तमोऽंशं ते भोज्यं च तपायसमोदकैः ॥ अंते प्रा-
 र्थना ॥ चंडालः पुष्कसादीनामतिदूरं च हिंसतां ॥ वचोऽपि शृण्वतागानं गायतां श्रुति सौख्य-
 कृत्या तेन प्राप्ता मया व्याधिरन्नायि नोऽस्ति दुःखम् ॥ तस्य नाशाय मेदनाधेनवः समलंकृता
 मोहना निवदन्तानि धित्वा शाधमकुर्वतां ॥ एनसोऽस्मादिमुतः ॥ अनघो हससोऽस्मीति वि-
 रुत्काश्चावयो दिज्ञात् ॥ ॥ इत्युत्तरं ॥ ॥ अथ कुनखित्वहरं ॥ ॥ शातायी-
 ये ॥ कुनखी नरकस्या ते जायते विप्रहमहत् ॥ स सुवर्णपलं दद्यात्कृत्वा चादायगाद्वयं ॥ ॥
 त्रिकुनखित्वहरं ॥ ॥ त्रयतो ममतिमहोपायोऽनन्तं कृत्वा मिनिविरोधः सौ सवर्णपधि च
 वैभवाय नः ॥ कुरिचतगुरुजायागमनस्याप्यायत्तुल्यप्रापश्चित्रत्वेन यथा कथंचित्पारित-
 यदेति तत्पुत्रीकारमाह ॥ मादोमहोपाये वैवैधायनः ॥ कुर्यात्तमकरसम्प्राप्तं ताम्रमे-
 व वा ॥ पलत्रयेणाद्याभ्यावापदैकेन नुसावृत्तियुद्धरत्वात्तदयानिकटिहृयेण कारयन्ताने

निष्कृतिः॥ अल्पमल्पतरं तेषां लक्ष्मिहापि प्रदृश्यते लक्ष्मिहापि कसिदंतस्य वक्तव्यं देववेदि
ना॥ सिं धौ डेवरवदुःपाददृष्टारु संधिसुहातिः शुल्बपट्टं दीनामग्रिचारा द्युयुवातः॥ श्री
मानो धर्मसुहृद्गुरुस्त्रास्यदात्राणो दुवाः॥ प्रयोजका नुमंत्राद्याः शक्तास्तदेतिवधकाः॥ प्र
तिवेशमादयो ज्ञेया बध्वस्वदुर्जार्जिताः॥ ॥ शक्तिरक्तपितृहरं॥ ॥ अध्याय रमहाराविके
र्मविषाकसंयुते॥ ॥ वेद्यः शास्त्रमदाद्यस्तु कृत्वा वधमेध्यान्यथा॥ प्रयोजयेन्न सोय
रक्तपितृपुतो भवेत्॥ अष्टोत्तरसुतव द्वावर्गिनस्तु मिति त्रिचचर्वाज्याभ्यां प्रुडुडुपादुक्तपितृ
पुनुत्तये॥ ॥ अथापि पितृहरं॥ ॥ सूर्यास्त्रासवादिः योऽनुत्तमशुविः कालकृतनित्यविधि
क्रियः॥ समुत्सृज्य निजाचारं यत्तु ईवार्चनास्त्वि॥ समाप्तास्तु संपितं समुत्तमं जानौत्यस्व
स्थितौ॥ हाहासतिगलेच्छदिरतीसारोत्पवेनाकृष्टारुहाहिरत्पातं तु त्वममरापिष्ठि
त्वापिशितोदकतुल्या भवात्समं भगवौ रवं॥ भुक्ते वियद्ये भुक्ते वातीक्षोदयचवां तद्वत्॥ पय

के.वि.।

७१

यथा प्राणायामं यत्नं यत्नं यत्नं ॥ इति यत्नं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ अथ ह्रीं ह्रीं
॥ ॥ कर्मविद्याकर्मसंग्रहे ॥ भूतकाव्यायकोयुक्तं कन्यादूषणतत्परं ॥ ह्रीं ह्रीं ह्रीं
द्विधा ज्ञेया ॥ अस्मिन्मेव हि अयुतत्रयसंख्याके ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ अथ च चर्मवेदो
मच्चरणासर्पिषा पृथक् ॥ ॥ इति ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ ॥ अथ अथ अथ ॥ ॥ क
र्मविद्याकर्मसंग्रहे ॥ यो ब्रह्मविष्णुं द्वा रां भेदं न मभावतः ॥ साधयेदुदरं अथि
को भवति मानवः ॥ कुर्यात्कुरुवाति कुरुवाति कुरुवाति ॥ अथिवा स ह्रीं कलशज्ञानमो
क्षस्य तु कारयेत् ॥ जपेत्पुनस्तथा कउघ्नघ्नघ्नघ्न ॥ अथिवा स ह्रीं कलशज्ञानमो
तेन चरणा पृथक् ॥ अथ नृपहृदयं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ मधुना जपेन संयुक्ते हि
रापशक्तितो दिशेत् ॥ ॥ इति ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ ॥ इति श्रीमद्भूतलं कर्मात्मजमहेश्वर
कर्मविद्याकाकैजलोदरहरिणा ॥ अथ भूलहराणां स्यात्करावादे ॥ ॥ भूल

त्रैलोक्यं मये कार्यं जिह्मं शीत्या प्रकल्पयेत् ॥ शीत्यापि द्योः प्रक्षिपेत् तद्यतया त्रिपुरोदयोः ॥ यदा
 तात्रेणानिर्मितो मकरस्तदापि कटिं रूपेण कारयेत् ॥ कस्य वस्त्रे वासं वेश्य चंदनं नागं चर्वि
 तं भास्त्रे तु जलयात्रे तस्याप्येवमकारं शुभांश्चाह्वयं व्रतसंयत्तं दृष्ट्वा तमला लुपं वस्त्रे कट
 के केयूरे एजयेत् गुलापकेः होमो वरुणादिवर्त्ये मंत्रैः कार्यो यथाविधितस्तस्मादथैकविधे
 दे५ मकरं तं निवेदयेत् ॥ मंत्रः ॥ जलाधिपे देवेशाय शिवाय नमः ॥ नुदस्व्याधिनाशं मे कुरु
 दानेन तोषितः ॥ मंत्रैश्चित्तिवद्बुधचनं स्वस्वशाखीयमंत्रप्राप्त्यर्थं इति महारविः ॥ युक्तं तु स
 कं शाखीयनामैव वदन्नामंत्राणां समुच्चयार्थं बहुवचनमन्यथा स्वस्वीयमंत्रप्राप्तां शा
 खीवद्बुधचनं सत्त्वेऽसत्त्वे वा संभवत्येव तिव्यर्थं बहुवचनं स्यात् ॥ इति जलादिरु
 र्ग ॥ ॥ त्रयपदं ह्येजलादिरुर्ग ॥ शास्त्रतया गर्भपातनं जारागायकं ह्येजलादिरुः ॥
 तेषां प्रशमनायापप्रायश्चित्तमिदं स्मृता एतत्सु दध्यप्रादजलधेनुविधानतः ॥ सुवर्णस्या

तीव्रः सौम्यः शमं वृजेत। अचिराद् दत्तविष्णुप्रवृत्त्यापि प्रशाम्यति। आयेयानाह
 कयकृतश्चासकासारतिप्रदः॥ प्रश्नभादवंगेतयाश्रुतव्यक्तिरप्यापि वारिपुभाव
 गतेऽरे स्थिरे लोहं विविंतयेत्॥ चरेकठकसूची तं द्विदेहेकाष्टजग्रहे। लक्ष्मणोरिति
 प्रव्याधेः श्रुतस्य ज्ञानकोविदः। निःकृतिविरोधी ताद्यप्यथाशास्त्रे यदेशतः। शुभमा
 तीपू सि सितेयसे वद्धमाने मतघुतौर्धवा स्वगृहे वापि सुभेदेशे ससंस्कृतो गोमयेनोपमं नि
 मेकं कृत्वा बलविस्तृते तिलानामचलं कुर्याद्गोशो न विधिवो विदः। तस्मान्नु पूर्वदिभा
 गे तीव्रं दुर्लभं चलं॥ तत्र संस्थापयेत्पात्रं ताम्रं द्वादशपालिकं। तं उल्लिख्य तत्तस्मिन्
 वरां शुभं लक्ष्मणो। एवमो न शिवं कुर्याद्दुर्मादहं धंधारिणं। तत्र तं पूजयेत्शिवः लक्ष्मणं
 यथाविधि। यजुर्विद्वाद्वा स्मृताः सम्यक् वेदवेदांगपाशाः। ततस्तिलाचले तस्मिन्
 पलं द्वादविनिमित्तं सोवरीं स्थाप्य तूत्तरे पले तस्मिन् नयो मये। काष्ठकेराजतं ताव

जयेत् ३

राम
७१

नदीहि नो मत्तु रवि ध्यतः श्रुत्वा लक्ष्मि रोनिः कृतिश्चापि यातस्य स ह सो ह्ना च कारि
राणी श्रुत्वा विद्वयथा मर्त्या मानं च मुनी ह च मर्त्या मोहस्तथैवाप्यश्रुते मर्त्या
तिज्ञायते शिरसो गोपवको हस्तैर्मित्व हृदयो च यः यातस्याभवत्स्वतया स्यात् ५३
भवति हि कालः वेत्ता गभागा घतद्वयं चितयेत् श्रुत्वा द्वयं विनिर्धायेद्वत्त
प्रवदस्वधीः लक्ष्मिः प्रश्नमाह पथातदपि कीर्त्यते श्रुत्वा वर्गो भवेत्ता ह श्रुत्वा
दीर्घा तिस्रस्तः नारतिश्चिरस्थायी मर्त्या मोहो विधायकः विशासितो ज्वलति हि
धमत्त ह्ना ह चिप्रदः भिषजा मुयचोऽश्रुतो तियत्न कृतेरपि न शाम्यति रोगी च मर्त्या
हिं क्रो धनः कृशः श्रुत्वा काष्ठमयं चिद्वैव विधूलिनो वेदः श्रुत्वा कितो क्षमात्रं स
देहमस्य कदर्ययेत् भवेत्त्राति चिरस्थायी मुहुः शाम्यति कुप्यति श्रुत्वा कटकस्य
यसं भवेच्चिह्नमीयेत् हृदये निरुपशो स श्रुत्वा शंखगुर्धकः सह सारं भकाले तु

के.वि.
७३

तां

३

५९

चलमूर्धगां॥ अभ्यर्चविधिवद्भूयं धपुष्यादिकारु रौ॥ कौ॥ जलपुटोनवप्रार्थयेदि
दमुच्चैरन्। भागवन्विविधव्याधिभृत्यभीतिविनाशन शरणात्वाप्रयत्नेस्मिन्निहितामत्र
शूलतः। वा स्मरणायमया दत्तशूल तैप्रियमापुधं। तेनैवदुकरं घोरममशूलप्रराश
रुदिति विज्ञायतां मूर्तिं प्रणयत्यसते दुत्तां। पुद्गादेशिकायेव देवज्ञायसुमेधसे तदेते
कीर्तयेन्मन्त्रैर्देवेनातु मोदितं। भागवत्त्वत्पसा देन यन्मया सर्वसंचितं। विज्ञातं विधिवद्दे
वं विधिरप्यस्य नाशकृत्। वितस्त्रिदिमां मूर्तिं शां भवामु भलक्षराणां। त्वं भ्यं संप्रददेवि
द्वन गृहारात्वं सदक्षिराणां। देसातो प्रतिरुक्ता। मित्रस्त्रितेस्त्रितिकीर्तयन् देशकः सा
पि दत्ताशीतामादाय सते दुत्तां। समापयेदिद्वैः शेषमस्य कर्म च संस्मरन्। यज्ञमानः स्त
तः सपिः स्पृष्टुनामीक्ष्य गामपि। विप्रांश्च प्रणयत्यायदत्त्वा तेभ्योपधाहचि। वा सो

राम

के.वि.

७४

क्रियाविद्वा स्मृताः स्नां कृत्वा हि मे च कल्पयेत् शूलस्य दक्षिणे यार्धे स्थण्डिले
पिः प्रणीयते समिदा ज्योतिस्तान्द्रुत्वाद्यु रूषस्यै चिर्वै समित्वा च व केन तु मंत्रेण
आज्यहोमं प्रकल्पयेत् कतरे देवा च तिलान् शत्रुः शनिं च कल्पयेत् तिनो देवे
न वासि चैत् शूलिनं रोगिणं न रं ततो द्रुतवते शूलं स जपित्वा स्वशक्तितः दद्यात्स
दाहो गतं तु प्राश्नुखाय ह्युद्वुखः मंत्रेणानेन परया मत्सा सर्वपरिस्फुरत्वं शू
लवृत्तं सणा सष्टं त्रिपुराणां विनाशनं देवानां दानवानां च शंकरस्यायुधं तथा।
कुक्षिस्थं मथया श्वस्थं मथवायुष्टं संगतं शूलं विनाशयत्वं मे महादेवेन धा
रितं ततः स्वात्वं तु मुं जीत वा स्मरौ सह बंधुभिः शूलं हि समुत्पन्ना वेदना मां शुना सा ३
शयेत् शूलं मंत्रः नमः शिवायेति शिवयं च दाहः च व केन मिति वृद्धि का प्रजाया शाति
निस्तु त्वं स्वशस्त्रीर्यय चैत् तिनो देवेन शांस्तु देकेन रोगिणामभिषिचैत् कर्मविपाकसंय

राम

७४

सिधनधा-यादिप्रणयत्यविसर्जयेत्समोत्थैविविधैरत्नैर्मधुरैश्च द्रुपाञ्चितः इष्टे
 श्ववंधुभिः सार्द्धं स्वयं भुजीत वाग्यतः ॥ जन्मजातं तु मंत्रादितत्सर्वं प्रशमादरे
 त् ॥ ऐहिकं लक्षणं वापि वक्तव्यं देववेदिनः ॥ ते सुते सुतदंगे सुजातैर्धितरामपि ॥ वरा
 नशमापि शस्त्रादिदापज्जानीयकीर्तयेत् ॥ हस्तागुलितले मुष्टमूलेषु विविधा रुजः ॥ जा
 यंते चिष्यशस्त्राभिजनिताः प्रत्ययावहं ॥ इति सूर्याहारां सर्वदेहमूलहरं शिवमूर्तिदानं
 ॥ अथापरं मूलहरं चिश्चलदानं ॥ हेमाद्रौ मसुरां विबोधाय नः ॥ मूलेन मूलोभव
 तिमनुष्याणां चोहसकः ॥ पलेनायतदध्वेन तदध्वेनाथ याकृतोसैच रं यजतं वापि
 मूलकुर्वा ॥ तस्यैव तत् ॥ ताश्च रापि सावापि विष्णुरागायवापुनः ॥ क्लृप्तवस्त्रे
 रासंवेत् ॥ तिलानामुपरित्यजेत् ॥ तिलानां तु परीमारोदोरावापि ॥ तदध्वेन
 ॥ तदध्वेन वेषाशक्तापूजयेद्दुःसरांशुविः ॥ अथाहमूलसंज्ञाया इष्टे चोपचारकः

कर्मवियाकसमुच्चये ॥ ॥ मैथुनं श्रुत्वा त्रिंशत्करींश्च लीभवेत्तु सः स्याच्चैव बधिरः
 किंचित्काले स च शब्दान् निष्कृतिं शतिकां दद्याद्दुस्तराय कुट्टे विनिष्क्रियुषका
 शकान्मन्त्राज्जयेदो गोपशांतये ॥ अयमार्जतया देन मंत्रितं स जलं पिबेत् ॥ मीजनं वा स
 गोभ्यश्च दद्याद्दक्षिणां तथा ॥ ॥ इति करींश्च लहरे ॥ ॥ अथ ज्वरश्च लहरे ॥ ॥
 कर्मवियाकसमुच्चये ॥ अता ध्यायन् स यत्र याचितारं किं चन ॥ वास्तव्यां द
 तु मातृपदानां धनं ददाति यः ॥ स भवेत्तु वैश्वस्नीतथा ध्यानी च कर्हि चित् ॥ क
 ४४ हुं चांदा रात्र्यर्थाय दोग्रियनुत्तये ॥ ॥ इति ज्वरश्च लहरे ॥ ॥ कर्मवियाकसमु
 हा गोमां कटिश्च लीस्यात्तस्य चाद्रायणं तथा ॥ कृच्छुचैवाति कृच्छुच जयं सौरं वि
 निर्दिशेत् ॥ गावासः कां चनं दद्यात्स हिरण्यं घृतं तथा ॥ सौरमपि उग्रं च समयित् चंतपः
 स चतुर्चः परिभाषायां दर्शितः ॥ आत्मा वै स रामं च ॥ अलक्ष्मीं च दौष्ट्यं मे सर्वगा

हे चांदायरोचातिहृष्टं प्राजायत्यमथायां हेमायपिचकुर्वीत व्याध्यादेरतु रूपतः ॥ त
 ॥ इत्यहचिश्मलहरं ॥ अथापरंतत्रैवासाद्वितीयावाद्यनियः पुनर्जननांतरे ॥ शिरोरोगी
 श्रोत्ररोगी शूलनीचाहचिमान्मवेत् ॥ एतन्निवृत्तयेव वर्षाद्विवर्षवात्रिवर्षकं ॥ चरेद्भूतं त
 द्दत्ते च गोरुहिराणादिनिर्दिशेत् ॥ ॥ इति प्रकारेण राहचिश्मलहरं ॥ ॥ अथाजी
 राहचिश्मलहरं ॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहे निदानमाह शातातपः ॥ ॥ अष्टस्यैव तु मु
 ल्कान्नमव्रतस्य हि जस्य च ॥ शूलव्याधिर्भवेत्तस्य संजीर्णान्नातिपीडितं ॥ अत्रैवं नि
 र्दिष्टं ॥ ॥ अथाजीराहचिश्मलहरं ॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहे ॥ विश्वस्तविषदाता
 च स्त्रीहवान्जायते मरः ॥ वशवृक्षकुलीच ॥ एतन्निर्दिष्टं ॥ अथापि चित्तसमादिशे
 त् ॥ चांदायरां परकं चर्ततो यज्ञपश्च ॥ इति स्त्रीहचिश्मलहरं ॥ अथ करीशूलहक

५४

१२

के.वि.
७६

ଭପର

चार

निवघ्रापाद्वस्त्रांते समंततः कुंकुमेनांकितं सम्यक् कर्ष्यमाणं हृदि तातं दुल्लोपरि सं
स्थाप्य तातं दुल्लोपरि शक्तिः ॥ चारैः षोडशभिर्गणैः प्रजयेत्तदा होमं चोपि प्रकुर्वी
त समिपि दत्तपतिलैः ॥ ३ ॥ कर्मात् ॥ ३ ॥ दुग्धं धूमिदं विष्णुयवाव्याह
तिभिः स्तथा ॥ मंत्रैः कर्मणां तु दुग्धात्स्वस्त्यस्तुतः परा दुग्धाच्च संपातात्पात्रे सर्वा
त्रिवेष्ट्य तु संख्यामष्टोत्रं शतमष्टविंशतिरेव वा संपातेन पातुत्सुग्धात्सर्वमे
व हिते गिराः ॥ अक्षीभ्यामिति सूक्तेन यया लिंगं तथैव हि ॥ वाससामार्जनं कु
र्यान्मार्जनं यैर्हर्मसुष्टिना ॥ आचार्याया यतद्द्वं स्वस्थात्तत्सदक्षिणां ॥ मंत्रेणानेन
विधिवद्दक्षिणाभिमुखः शुचिः ॥ त्रिषीणां प्रवरो गस्तपो लोपा सुद्रायतिः प्रमुः ॥ हो
मवस्त्रप्रदानेन तु शेषाधि-व्यपो ह्युवाच ॥ होमो भूतस्थाली भूतदद्याच्छ्रेयाचदक्षि
णां ॥ ततस्त्वात्वा शुचिर्भूतो वस्त्रमाल्पेयशोभितः ॥ ब्राह्मणो वै धुमि सादं मुञ्जा

राम

त्रैलोक्यस्थितं। तं सर्वं शमयात्पुत्रं लक्ष्मीं पुष्टिं च दद्यात् ॥ इति कविश्रुतहरः ॥ अथ
 हस्तश्रुतहरः ॥ ॥ कर्मविषयसंग्रहः ॥ पूर्वत न्मनिनास्तिकात्संख्यादिना हतोदि
 जः। हस्तश्रुतीसमवतिनिष्कद्वादशकमवेत्। भीतयेदुश्नराणां शक्ता जर्षत्सौरिहि
 रापदः ॥ इति हस्तश्रुतहरः ॥ ॥ इति श्रीमदनीलकण्ठमजमदशंकरकृतो कर्मविषय ८४
 काकेश्रुतहरः ॥ ॥ अथ सोमहरणोपायप्रतिपादनं तल्लक्षणप्रतिपा
 दनं। शोफस्य च करस्तीक्ष्णो दशाक्षः शर्याशधृक्। अध्वान्छुरेकांशो कुलिनः
 नक्षत्रास्तथा। पंचकर इति द्वात्रिंशोऽत्रयः करः ॥ ॥ इति शोफहरप्रतिपादनं ॥
 अथापांखस्त्रिदानं ॥ ॥ हेमाद्रिमाहर्णवेचष्टुवोपायनः ॥ विघ्नकर्त्ता च भोक्त
 या शोफः। भवतिमानवः। तस्य कर्मविषया कोसव्याधिनाशनमुत्तम। दानं वक्ष्याम्य
 शोषणासर्वशोफविनाशना। सोमवस्त्रसमानीय वदुःखं च यैद्वेत्। मुक्ताफल

के.वि.

७७

वियाकस्यहे॥ कर्मकाले बुद्धिश्चरदा लब्धय ईदृते॥ सनासिकावराचस्य
दृष्टते च भजायते उधचधर चनात्पुण्ड्रपादपुतचरुं॥ श्रीसुक्तं च जय इहो दे
वो हंत समचित्ता॥ ॥ इति प्रकाशं तरेण नासिकावराहे॥ ॥ अथागुलीवरा
हे॥ ॥ शातातपः॥ फलहरी च सुरुषा भवेच्चैवांगुलिवरा॥ नानाफलानामयुतं
सदधा च द्विजन्मने॥ ॥ इयंगुलीवराहे॥ ॥ अथ चरावराहे॥ शातातपः
हीनजातिस्त्रागमना जायते चरावरा॥ तत्पातकविशुद्ध्यर्थं प्रजापत्यमथाचर
त॥ ॥ इति चरावराहे॥ ॥ अथ नाडीवराहे॥ मांडौवायुपुः॥ ॥ वृक्षयुत्तमल हे॥
ताडो र्द्विजरो नाडीवरा॥ भवेत्तसौवरी राजतं चापिकोस्यताम्रमथापिवा॥ पलद्वयेन वै केन
तदूर्ध्वं नाथवायुनः॥ न्यग्रोधवृक्षं कुर्वीत स्क्वधशारवा बलं विनं॥ वृक्षयुमेन संवेष्ट
स्क्वधे स्क्वधे पृथक् पृथक्॥ हरिद्रा पुजं कस्याप्यवृक्षरायनि वेद्येत्॥ उत्तराशाय

तेषु माहितः। प्रणामं त्रः। अगस्त्यः खनमानः। उदुध्यधमितादि। उदुध्यस्वये इदं चिह्नः॥ ॥
 इति शोष इव स्वदानं॥ ॥ इति कर्मवियाकारे शोषहं॥ अथ बुराहणं॥ तत्र मस्तकव
 राहं॥ शतातयी ये ज्ञातु तमस्त्रीगमनां यते मस्तकवराणी। तया यस्य विशुध्यर्थं प्रा
 णायत्नं समावरेत्॥ ॥ इति मस्तकवराहं॥ ॥ अथ दृष्ट्यवराहं॥ हसं एवः। स्वजातिज्ञाया
 गमने ज्ञायते दृष्ट्यवराणी। उत्तरां दत्तदेव॥ ॥ अथ रात्रिवराहं॥ ॥ कर्मवियाकसमुच्चये जे २५
 तं दुष्टं प्रायनिमित्तेन ध्रियेत यः। भवेदुरसि वराणां तस्यापि निश्चयः। सद्यो जाह्नवसं स तस्य वदेय
 क्यं चाशद्विप्रभोजनं॥ इति रात्रिवराहं॥ अथ शत्रुर्मृक्तो भवति रात्रिः। अनधिकारिणां च
 विहितमार्गं रात्रिनादिमार्गं कृत इत्यर्थः॥ ॥ इत्युच्यते॥ ॥ अथ नासिकावराहं
 ॥ शतातयीः॥ अत्रिपञ्चात्रसंज्ञेन ज्ञायते नासिकावराणी। आचरेत्स विशुध्यर्थं प्रा
 यत्नवत्सृज्य॥ ॥ इति नासिकावराहं॥ ॥ अथ वक्रांतराणां नासिकावराहं कर्म

वि.

७८

शु२

ले३

६५

येराजध्वंगस्तस्यचश्वासःकष्टेनाधःपुनर्व्रजेत्ताउत्पशोऽङ्गतनयनोभ्रष्टस्व
नस्तुतिः। एतन्नलभते। षाद्वक्त्रेविजृम्भते॥ २॥ सुदुर्मोहमुपेत्यमहाय
नेनशास्यति। पात्यमनेमृततत्रुहडोलहेमतिचिंतयेत्। श्वासोविच्छिद्यतेतस्य
श्वासतश्चमुदुर्मुहुः॥ ३॥ दुःखान्मोहमथापन्नोभवेन्निश्चसतःसरा। विचिंत
तस्यकर्मोचितेदनाभिंसंयतीतरे॥ मुकुरानद्वदेहश्चस्वेस्मृच्छेदवादितैः। न
च। शयेतिदाहात्तैः नष्टकांतिःकृतःश्चसन्॥ मूश्वेतैकदेवमिथ्याप्रल
पन्नष्टचेतनः। पातयन्पातताभिंसंयन्नानादुःखविधात्मिः। शरीरंपीड्य
तेतस्यनानामिदहनादिभिः॥ रुद्धावस्थविनिर्दोःश्चासिना। स्तुतले॥ ४॥ न२
ज्ञयोस्वज्ञतोरोधःस्थानलक्ष्येतिकार्तपयत्। काराणामथवागारेणरोचैवनस

राम
७८

तेदेव कुबेरनखाहन नाडीवराणां शपाश्रुन्ययेधस्यप्रदानतः॥ इतिदत्त्वा सुविदुः
 वेनीरुके सोख्यमवाप्नुयात्॥ ॥ इतिहमादौवराश्रुन्ययोधदाने॥ ॥ इति श्रीमद
 नीलकण्ठमहाशंकरसूक्तैकमविद्याकार्कचरणहरारिः॥ ॥ अथश्वासहरारिः
 ॥ अथसूर्याहारासंवादेयैश्चतुर्कुर्वतस्तत्त्वामिनोत्तमराश्रुण्डपथायथासोपि
 यय शुनोद्दयान्पुनोत्पुणायैश्चनेनंथाचाकौपरेषामर्मभेदेकैः॥ तथातथास्यहृदपं
 दैः पतेभ्रशमाधिना तथा तत्रैतान्यपिचश्चासुलक्षणा निभवंतिहि॥ तदात
 त्योर्ध्वतश्चास्यशुबन्धनतेमंशः॥ नष्टंस्तोर्ध्वमुखजम्भुमुद्रातलोचनः॥ मि
 त्रवाकुक्षीर्ध्ववदनोवक्षविष्मत्रनिर्गमः॥ करुणानिश्चसन्तुह्यतेषुयतेसर्वहिम्ब
 रैः॥ एवंस्तेषुतन्कालमतेष्विति विवितयेत्॥ कालांतरेणथ मृतैरुद्धेल्लक्ष्मोत्तकात्

तावत्पेकुरुष्व स्वात्तां मे परित्सत्कुयोदुक्कलं षोडशां गुलां संवमूलं लुवि
 न्यस्य सुवरां यत्नसंमितं । ततो वात्सरा मासं अवेदवेदां पाठां समभ्यर्च्य ततो भक्त्या
 वस्त्रसभदामभूषणैः । तस्मै तद्विविधां दद्याद्दानं या पापनुत्तये । मया निबध्ना
 स्त्वभेसा धवो विमना कृताः ॥ नानादाममयैः याशेयेदित्स्य जिहीषया । आगा
 सितिल्लुल्यानितेषामहसिहावलं । यो यं देवो जगत्प्राणो वरुणो विश्वजीवम
 । अत्र मेने प्रतौ देवो साधूनामशुभं चरन्तलो यसुल्लवरो व्याधिः प्रासाख्यः प्रा
 णादृषकः । मया प्राप्ता नाशापसदुक्कलं शुभाकृतिं । स्तंभं वा पापुधाकारं प्रचेतस
 । स कुम्भं हिरण्यं च तिलाचलसमवितं ॥ लुभ्यं प्रदेदे देव विस्नु रूपाय साधवो यः व
 दित्तमहेश शेषामत्र न करवं च यन् । साधवो वामपास्तं मे निगोडे र्वा नि यं न्निताः । त
 स्मात्पायात्प्रमुष्येय । दानेनानेन मोक्षिता । अनपो ह म सानीति उल्लाघस्त्वत्प्रसाद

स्तो ४

कटोरुदास्तेष्वासिनः सर्वतत्रतत्रास्थतारुजः नामवंतिभुविभूतस्यसर्वकर्मवशात्
 गारुडनांतत्रेषांपुसामयिवयोधिता॥शिशूनामथबुद्धनायनाल्लंलक्ष्मणिसारथे॥
 प्रथमाह्वागत्यसुधियादैववेदिनातेषांसमुयस्त्वनोविरहाद्वागृह्यः॥यो
 पथामतिमायन्नः सतथास्यवियधते॥भ्रातृपुत्रकुलत्राद्यावाधुवायेचतद्विधः॥त
 द्दशाहः खिनस्तश्चासिनोमरीतमाप्नुयुः॥एवंदेवविनिर्धारं कृत्वास्वज्ञताशुभानां
 चाकृतिं सोमसोम्यतथासुक्तासंकारिणी॥शुभेमासिशुभेयज्ञेसानुक्लप्येहदिने
 सशुद्धेक्षतलेकुर्याद्विधानेविधिकोविदे॥आह्वाविधिर्बाह्वीदेवज्ञानवेद्वा न
 दिवादिनः॥राशिकुर्यात्तिलान्बुद्धान्कृष्णान्कृष्णान्जिनापरि॥दोशीगिरिगुहाका
 ययोद्देशावकसमितानातस्याग्निवित्तसंलुभं कृष्णं कृष्णं नवाससा॥आदिततिल
 संस्कारं कृत्वा चैनचर्चतेतस्यापरित्तसंलुभं भोजनं द्वादशांशुल्लं तस्ययत्नेन भि

इरापंचकं॥ कुंभस्योपरि संस्थाप्यो ध्वजः पाशश्च शोभनः सहिरं पुदयंतनुर्वस्त्र
 णापनिवेद्येत्॥ वस्त्राणां वेष्टयेत्कुंभं धपुष्पास्तार्चितं॥ शुभघृते समृद्धाय श्रे
 त्रियापु कुंभेन॥ वस्त्रास्य तथा वेषः प्रीत्यर्थं विद्येत्॥ नमः पाशभते व्यंतमो घ नि
 जपरायते॥ जलाधिपतये तुभ्यं वायो सर्वजनप्रिय॥ पुवयोः प्रीतये दत्तो ध्वजपाशो सुख
 जतौ॥ श्वासकासौ हरेतां मे प्रीतौ सर्वजनप्रियौ॥ एवेकत्वा श्वासकासी नीरेण स्तुत
 राद्वेत्॥ ॥ इति श्वासकासहर ध्वजपाशदानं॥ ॥ इति कर्मविषाका कर्म श्वास
 रणा॥ ॥ अथाज्जीर्णाहरणा॥ ॥ शातातपीये॥ ॥ परात्र विघ्नकरणादुज्जीर्णमपि जा
 यते॥ लक्ष्मं प्रकुर्वीत प्रापश्चित्तयं वा विधिः॥ ॥ अथापरमहोरावेकमविषाकसंय
 है॥ ॥ अत्रहन्ती त्वज्जीर्णाच्चो भवेत्स्य वनिष्कृतिः॥ उपवासत्रयं कुंभी त्राजाय तम

तत्र एधीत्युक्तासविप्रोपितस्मेदत्वाशिषः शुभाः । सर्वतद्धनमादाय सर्वं निजगृहात्
 निः। ततः सोपिधिज्ञानन्यादक्षिराभिः प्रपूजयेत् ॥ प्रपूजयेद्विचित्रैर्जैवित्तव्याधिवले
 पातेषां तज्जातिनिर्धारेद्विज्ञानां हतकारणम् ॥ सुखाय देवशास्त्रं मित्रोदसीनता
 दिभिः ॥ प्रश्नमास्वगंतव्यं नृत्तात्पादिकं पुरा ॥ तद्धेतुं हि कमिदं विष्णुत्तद्विषयं विविधा
 वराणां पीडापत्यकलत्रादेरष्टस्य वयतस्ततः पादांगुलीषु लफायेत् सूर्यं रेमणिं बधने ॥ अ
 स्थिभंगाग्निसंस्पृशति विविधान् तिवेदनां प्रयोजकान् उमताद्यं प्रवक्ष्ये सर्ववत्त्वगां न
 नावांतमपेक्षे पीडा भवति दारुणा ॥ ॥ इति सूर्याहारां सवादेश्च सहे ॥ ॥ अथ श्वा
 कासहमादौ वैधायनः ॥ धृत्याशयलैकेन कुर्यात् नृजतेन वा यत्नाद्धेनाथवायुदे
 स्पदिकोपममादतः ॥ तैः मरकतैः सम्यक् एव मंगेषु सर्वतः ॥ कुंभं च स्थापयेत् तिलानां त्र

तत्सर्वकक्षरेण पुत्रादयः जातवेदसमंत्रेण जयं कुर्यादित्यत्र यः तत्राद्युते संख्या
 कमित्युपलक्षणं रोगपुत्रलघुभावेन जयेत्पुत्रलघुभावः कल्पः एवं वा ह्येण
 भोजनेऽपि। एवं वा ह्येण भोजने जयां गायनमभिषेकांगं सुरादिभिर्वृत्तितिरधि
 कतिभेदेन। सहस्रकलशश्रानं च नमका तु वाकैरीषरस्य। पुत्रं मिलेकपु
 त्रसूक्तेन विष्णाः। शीतद्वान्तथा कुर्यादभिषेकं हरेर्बुध इति कर्मविषाकसे
 यहेमिधानाशतमकानुवाकानामृष्यादीनितथा कुर्यादभिषेकं हरेर्बुध
 मिलेकप्रकारश्च परिभाषायां दृष्टव्यः। पुत्रुषत्तत्स्यापि तत्रैव दृष्टव्यं।
 जातवेदसमंत्रेण कश्चपः। जातवेदाग्निर्देवता त्रिष्टुप् रक्षः विहिता
 यैचिनि योगः। जातवेदसूनसोमरातीति देवता त्रिष्टुप् रक्षः विहिता
 विस्वानाचैसिंधुदुरितात्पुः॥ ॥ इति शीतद्वयप्रकरणं ॥ ॥ अथोप्तद्वय

थापिवा^{या}तुडुयाखरुसर्पिभ्यामग्रीरस्मीत्पुत्रा^{या}अष्टोत्तरसहस्रंदिङ्कुञ्जयेनथा॥तत्रै
 वज्रग्विधानेयिस्यमुक्तनृजीयेतनतिष्ठेद्वाक्यंवन॥धात्वावातुरमेत्रस्यस्यमिरस्मीत्पु
 चेत्रयेत्॥॥देवकीरुहारा॥॥अथदीप्राग्नित्वहं हमाद्रोपमः॥इसरभोजपित्वातु
 स्वशक्त्याशिशिरीद्विज्ञातुदीप्राग्नित्वमवज्ञातिस्वर्गलोकांसगच्छति॥॥अथाग्नि
 माधरुहारा॥शातातयीये।मंदोदराग्निर्भवतिद्व्येनैवयज्ञेत्।नित्यनैमित्तिकानिसा
 यप्रातर्हमवैश्वदेवादीनियोनिकुर्यादित्यर्थः॥प्राजापत्यत्रयंकृत्वाभो॥अथह
 रहरारा॥तत्रगार्पः।येषुनः।अरुक्ममा।रमःपापापिशुनचतसः।तेभवेपुःसदासीत
 द्वारवत्तत्तदेनसः।साजयेपुतसंख्याचंकुर्यात्प्रयतो जयं।ज्ञात्पंतस्समेत्ररावाह्नरा
 भोजयेत्ततः।सुप्रामीपद्वाराध्वैः।बलिभिः।सर्वत्रसते।सहं कलशश्चानंशतभोजनेन
 वचः।सदासीतद्वारवत्तत्तत्पादि।प्रतिदिनंशीतद्वारपुक्ताद्वारप्रादुर्भावकालेशी

यं जयेत्तादृशं चन्द्रमिति सिद्धं महाचन्द्रादित्तरानादिचन्द्रावका नामाधीश्वर्य
 रिभाषता सुदीरिता महाचन्द्रं जयेदोदइति। रौच्यं संवधिनिमाहेश्वरद्वारे कठिन्तमे
 असाद्यद्वारे चमद्भुजयेता वैश्वेतद्वैतं तं चन्द्रं जयेत् महाहामुदजयेत् च। अथ
 वातच्छेदेन बुद्धिस्थानिषु उषसक्तसहस्रनामायामार्जितं हरेयस्तोत्राणि यामृ
 श्यते। अतस्तद्धन्तु संवंच शततुदपुन्यसूक्तविज्ञयेता शतचन्द्रानि च यामृ
 वाजादेशिताति॥ ॥ इति शान्ततपीत्रविधिचद्वयहरण॥ ॥ अथ सद्योद्वारे
 रकुंभदानं॥ ॥ यमपुराणे॥ अगारदाही ज्वरवान्जायते तत्र निःश्रीतः। न च कुंभ
 समानी सममायं वावरां दृढं। लोहितं काष्ठीरहितं स्थापयेत्तं दुल्लोयरी। यरीमारातं
 दुल्लानां दोरायं च कर्मिष्यते। विशुद्धास्तुलाया ह्याः श्वेतवस्त्रावेष्टयेत्। मधु
 नाय्यं जयेत्तं चन्द्रं नाय्यं उदतनवाते लेनायां ममावातं पूरयेच्छुक्तेन नूरः। स्वतपु

पाक

स्ना। कर्मविंसंग्रहे मंगलेषु च कानि सुसततं को यवानरः उष्मद्वाराभिस्तः स्यात्
 ज्ञायस्यापत्तुज्जोसहस्रकलशस्वानेत्तुदेरो शस्यचास्तेत। वा। स्नाना न भोजये
 छत्ते। जये द्वे जातवेदस तथा माह प्रवर्तव्येति। उष्मद्वारे महे शस्य प्रकुर्वादिभित्ते
 र्नामिति। उद्देशात् शतचुदेरा शतपुदेरा नमकानुवाकैः रित्यर्थः। अस्यार्थादियतिमा
 षाज्ञाद्वयं जातवेदसस्य तृशीतद्वारहराज्ञातवेदस्य हरामृत्युजयस्याप्युक्तं त्रयां।
 अस्यात्वाप्यदिता त्रिरीजशाखा नुसारेणापरिभाषाज्ञां। कृष्णमण्डहोमप्रकारं रो
 चापि। अवाखलाजनशाखा नुसारेणाभिधीयते। अं वकं यज्ञमहत्पस्यमेत्रस्य
 वसिष्ठत्रयिः। न त्पुंजयनुदेदेवता आनुसुष्टुष्टुः॥ ॥ इत्युद्देशः॥ ॥ अथ शाता
 तये किं विविधं द्वाहं देवस्य हरणा चैव जायते चि विधुद्वारः। द्वारो महाद्वारश्चैव रोदि
 चैव सवयवंच। द्वारे उद्देशं कृत्वा नमहा उद्देशं हरे। महानुद्देशं यदेदो देवैस्तवेतद